

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 47. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 22 i 23 października 2003 r.

Warszawa
2003 r.

Porządek obrad

47. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 22 i 23 października 2003 r.

1. **Drugie** czytanie projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.*
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.
7. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji.
8. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny.

Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Główny Inspektorat Sanitarny	– główny inspektor sanitarny Andrzej Trybusz
Komenda Główna Policji	– zastępca komendanta głównego Zbigniew Chwaliński
Ministerstwo Finansów	– sekretarz stanu Halina Wasilewska-Trenkner
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	– sekretarz stanu Józef Pilarczyk
	– podsekretarz stanu Daria Oleszczuk
Ministerstwo Sprawiedliwości	– podsekretarz stanu Marek Sadowski
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	– podsekretarz stanu Tadeusz Matusiak

---

* Zgodnie z art. 123 ust.1 Konstytucji RP Rada Ministrów określiła projekt ustawy jako pilny.

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Kazimierz Kutz i Ryszard Jarzembowski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Otwieram czterdzieste siódme posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Krystynę Doktorowicz oraz senatora Mariana Lewickiego i bardzo proszę państwa senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc. A listę mówców prowadzić będzie pani senator Krystyna Doktorowicz.

Wysoki Senacie! Przypominam, że w wyborach uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzonych w dniu 12 października bieżącego roku w województwie podlaskim, został wybrany pan Krzysztof Jurgiel.

Informuję, że przed przystąpieniem do obrad senator Krzysztof Jurgiel złoży ślubowanie senatorskie.

Rota ślubowania senatorskiego zawarta jest w art. 104 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam też, że stosownie do art. 30 ust. 5 Regulaminu Senatu senatorowie składają ślubowanie w ten sposób, że po odczytaniu przez marszałka roty ślubowania wypowiadają słowo „ślubuję”. Ślubowanie może być złożone z dodaniem słów „Tak mi dopomóż Bóg”.

Proszę nowo wybranego senatora, pana Krzysztofa Jurgiel, o podejście do stołu prezydialnego w celu złożenia ślubowania senatorskiego.

Wszystkich państwa proszę o powstanie. *(Wszyscy wstają)*

Odczytuję rotę ślubowania:

„Uroczyste ślubuję rzetelnie i sumiennie wykonywać obowiązki wobec Narodu, strzec suwerenności i interesów Państwa, czynić wszystko dla pomyślności Ojczyzny i dobra obywateli, przestrzegać Konstytucji i innych praw Rzeczypospolitej Polskiej”.

Proszę senatora Krzysztofa Jurgiel o złożenie ślubowania.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Ślubuję. Tak mi dopomóż Bóg.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Stwierdzam, że pan senator Krzysztof Jurgiel złożył ślubowanie. *(Oklaski)*

Gratuluję panu senatorowi zwycięstwa wyborczego. Cieszymy się, że do grona tak kompetentnej Izby, jaką jest Senat piątej kadencji, dołączył nie tylko doświadczony parlamentarzysta, ale również doświadczony samorządowiec. Liczę, Panie Senatorze, na dobrą, konstruktywną współpracę w tej kadencji. Wszystkiego dobrego, Panie Senatorze.

Wysoki Senacie! Dwa dni temu minęła połowa piątej konstytucyjnej kadencji Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. To oczywiście stosowna pora, by dokonać przynajmniej wstępnego podsumowania naszej czy też państwa działalności.

W ciągu tych dwóch lat odbyliśmy w sumie czterdzieści sześć posiedzeń plenarnych, a obradowaliśmy osiemdziesiąt siedem dni – chcę powiedzieć, że oczywiście nie wliczamy w to posiedzeń komisji, o których za chwilę jeszcze powiem. W tym czasie podjęliśmy aż czterysta sześćdziesiąt dziewięć uchwał. Rozpatrzyliśmy czterysta jedenaście ustaw przekazanych przez Sejm. Sto dziewięćdziesiąt sześć z nich przyjęliśmy bez poprawek, natomiast do dwustu trzynastu ustaw wprowadziliśmy dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt poprawek, z czego aż 84%, czyli dwa tysiące czterysta czterdzieści poprawek, zostało zaakceptowanych przez Sejm. Senat odrzucił dwie ustawy, jednak nasze stanowisko nie znalazło poparcia w Sejmie.

Ale byliśmy nie tylko poprawiaczkami ustaw. Wykorzystując swoje konstytucyjne uprawnienia, Senat podejmował własne inicjatywy ustawodawcze i uchwałodawcze. Skierowaliśmy do Sejmu dwanaście projektów ustaw, podjęliśmy też czternaście uchwał okolicznościowych i problemowych. W tym dziele nasza aktywność mogła być większa. Zachęcam panie i panów senatorów, jak również komisje senackie do większej aktywności w zakresie inicjatywy ustawodaw-

(marszałek L. Pastusiak)

czej, tym bardziej że jesteśmy Izbą złożoną z doświadczonych i kompetentnych senatorów.

Inną ważną sferą działalności Senatu jest opieka nad Polonią i Polakami za granicą. Od początku kadencji z pełną konsekwencją staramy się realizować nasze zamierzenia. To z naszej inicjatywy ustanowiono 2 maja Dniem Polonii. W kwietniu ubiegłego roku odbyliśmy debatę polonijną z udziałem najważniejszych przedstawicieli polskiej diaspory. Powołaliśmy przy marszałku Senatu Polonijną Radę Konsultacyjną. W maju tego roku wspólnie z Sejmem zorganizowaliśmy w Senacie spotkanie z polonijnymi środowiskami opiniotwórczymi z krajów Unii Europejskiej. Wreszcie, uspołeczniliśmy proces przyznawania dotacji na opiekę nad Polonią, rozszerzając grupę beneficjentów. Stworzyliśmy również system opracowywania wniosków o dotację, dzięki czemu można racjonalnie gospodarować pieniędzmi polskiego podatnika.

Chciałbym w tym miejscu podziękować Komisji Emigracji i Polaków za Granicą za podjęcie szeregu inicjatyw przybliżających Polonię do Macierzy.

Ale szczególne słowa podziękowania kieruję do pań senator i panów senatorów. Państwo Senatorowie, to dzięki waszej odpowiedzialności i dzięki waszej ponadpartyjności mogliśmy pracować sprawnie i tworzyć lepsze prawo.

Dziękuję także wszystkim komisjom, wszakże w ciągu minionych dwu lat – proszę sobie wyobrazić – odbyły one aż tysiąc sto czterdzieści dwa posiedzenia. Tysiąc sto czterdzieści dwa posiedzenia komisji senackich! Komisje były też organizatorem dwudziestu trzech konferencji i seminariów, poświęconych różnym ważnym problemom.

Proszę państwa, sądzę, że spotka się to z państwa aprobatą, jeżeli w naszym wspólnym imieniu podziękuję pracownikom Kancelarii Senatu za stworzenie nam, senatorom, dobrych warunków do pracy. (Oklaski)

Wysoka Izbo! Ale nie będziemy świętować półmetka naszej kadencji. Odwrotnie, uczymy ten półmetek kolejną wytężoną pracą.

Powracamy więc do obrad.

Wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołów czterdziestego czwartego i czterdziestego piątego posiedzenia stwierdzam, że protokoły tych posiedzeń zostały przyjęte.

Informuję, że protokół czterdziestego szóstego posiedzenia Senatu, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, jest przygotowany do udostępnienia państwu senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, to zostanie on przyjęty na kolejnym posiedzeniu Senatu.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad obecnego, czterdziestego siódmego, posiedzenia obejmuje:

1. Drugie czytanie projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach.

6. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

7. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji.

8. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny.

Przypominam, że ustawa, która ma być omawiana w punkcie drugim dzisiejszych obrad, została wniesiona przez Radę Ministrów w trybie art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jako projekt pilny. W tym przypadku, zgodnie z art. 123 ust. 3 konstytucji, termin rozpatrzenia ustawy przez Senat wynosi czternaście dni.

Przypominam ponadto, że zgodnie z art. 71 ust. 2 Regulaminu Senatu do postępowania w sprawie ustaw pilnych nie mają zastosowania art. 16 ust. 3, pkt 1 i 2 oraz terminy określone w art. 32 ust. 2 i w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Panie i Panowie Senatorowie! Informuję, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia w dniu 9 października 2003 r., zgodnie z art. 34 ust. 3 Regulaminu Senatu, zgłosiła do marszałka Senatu wniosek o uzupełnienie porządku obrad o punkt: informacja rządu o środkach i zasadach kontraktowania świadczeń zdrowotnych z Narodowego Funduszu Zdrowia w roku 2004.

Po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów nie uwzględniłem zgłoszonego wniosku. Konwent uznał, że tak ważny temat w pierwszej kolejności powinien stać się przedmiotem otwartego posiedzenia Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Chciałbym zapytać, czy Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia jako wnioskodawca uznaje przedstawione wyjaśnienia za wystarczające?

Pani senator Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Tak. Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przygotowuje się do otwartego, jak pan marszałek określił, posiedzenia z udziałem ministra zdrowia, prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia oraz prezesów oddziałów wojewódzkich. To

(senator K. Sienkiewicz)

posiedzenie komisji odbędzie się w drugiej połowie listopada. Jesteśmy w trakcie uzgadniania terminu. Chodzi o to, by był on dogodny dla wszystkich tych podmiotów, które będą w posiedzeniu uczestniczyć. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Czy ktoś chciałby jeszcze w tej sprawie zabrać głos? Nie widzę chętnych. Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad? Nie. Dziękuję.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad czterdziestego siódmego posiedzenia Senatu piątej kadencji.

Wysoka Izbo, jeżeli chodzi o głosowania w sprawie przedstawionych punktów porządku obrad, to pragnę poinformować, że w przypadku niezgłoszenia wniosków o charakterze legislacyjnym do projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II głosowanie nad tym projektem zostanie przeprowadzone bezpośrednio po zakończeniu punktu pierwszego obrad, natomiast głosowania w sprawie pozostałych punktów porządku obrad zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez grupę senatorów. Macie państwo ten tekst w druku nr 488. W dniu 2 października bieżącego roku, zgodnie z odpowiednimi artykułami Regulaminu Senatu, skierowałem ten projekt do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Pierwsze czytanie projektu uchwały zostało przeprowadzone, zgodnie z regulaminem naszej Izby, na posiedzeniu komisji w dniu 8 października bieżącego roku. Komisja po rozpatrzeniu uchwały przygotowała sprawozdanie w tej sprawie. Tekst tego sprawozdania mają państwo w druku nr 488S.

Przypominam też, że zgodnie z art. 81 ust. 1 Regulaminu Senatu drugie czytanie projektu obejmuje, po pierwsze, przedstawienie Senatowi sprawozdania komisji o projekcie uchwały, i po drugie, przeprowadzenie dyskusji oraz zgłaszanie wniosków.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Teresę Liszcz, o zabranie głosu i przedstawienie wspólnego sprawozdania komisji o projekcie uchwały.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Teresa Liszcz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Szanowni Państwo!

W dniu dzisiejszym mija dokładnie dwadzieścia pięć lat od dnia uroczystej inauguracji pontyfikatu Jego Świątobliwości papieża Jana Pawła II, wielkiego orędownika pokoju, sprawiedliwości, miłości między ludźmi i narodami, będącego prawdziwą chlubą naszego narodu. Z tej okazji grupa senatorów przygotowała projekt okolicznościowej uchwały. Pan marszałek skierował ten projekt do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja na swoim posiedzeniu w dniu 8 października wniosła do tego projektu zmiany i przedstawiła swoje sprawozdanie w druku nr 488S, zawierającym tekst jednolity, który pozwolę sobie przedstawić:

„W dwudziestą piątą rocznicę rozpoczęcia pontyfikatu Senat Rzeczypospolitej składa Jego Świątobliwości Janowi Pawłowi II wyrazy najwyższego szacunku i podziękowania za nieustające wysiłki zmierzające do budowania w świecie cywilizacji pokoju, braterstwa i miłości, opartej na poszanowaniu godności każdego człowieka oraz praw rodziny i wszystkich narodów.

Senat wysoko ceni dokonania Jana Pawła II, wskazując jednocześnie na potrzeby ich popularyzacji w dobie zagrożenia pokoju na świecie, szerzącej się przemocy i nietolerancji. Senat wyraża wdzięczność Jego Świątobliwości za znaczący wkład w historyczne przemiany, które nastąpiły w ostatnim ćwierćwieczu XX wieku w Polsce. Nauczanie Jana Pawła II było jednym z najważniejszych czynników, które sprawiły, iż te przemiany, które doprowadziły Polskę i Polaków do wolności i demokracji, nie zostały okupione wojną domową i stały się wzorem pokojowego rozwiązywania konfliktów społeczno-politycznych dla innych narodów.

W dwudziestą piątą rocznicę wyboru na Stolicę Piotrową Senat życzy Jego Świątobliwości, aby jego pontyfikat długo jeszcze niósł ludzkości nadzieję jedności i pokoju”.

Po tym tekście następuje klauzula o publikacji w „Monitorze Polskim”.

W imieniu komisji zwracam się do Wysokiego Senatu o uchwalenie tej uchwały przez aklamację. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Przypominam, że wnioskodawcy upoważnili panią senator Liszcz do reprezentowania ich w trakcie dyskusji nad tym punktem porządku obrad.

Chciałbym zapytać państwa senatorów, czy ktoś chce zadać pytanie pani senator wnioskodawcy. Nie ma chętnych. Dziękuję.

(marszałek L. Pastusiak)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o naszych regulaminowych, tradycyjnych wymogach, które państwo senatorowie już znacie. Chodzi o zapisywanie się do głosu i obowiązek podpisywania składanych wniosków.

W tej chwili mam dwoje senatorów zapisanych do dyskusji. Jako pierwszy zabierze głos pan senator Romaszewski, następnie pani senator Szyzkowska.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Dwudziesta piąta rocznica pontyfikatu Jana Pawła II to okazja do wyrażenia głębokiego szacunku dla jego osoby i złożenia podziękowania za to, co zrobił dla nas, dla swojego narodu i dla świata. Warto jednak przypomnieć, na czym polega rzeczywista wielkość Jana Pawła II, warto przypomnieć jego nauczanie, które w tej Izbie już bardzo niedługo, za godzinę, za dwie, może nam się przydać, może nam pomóc w rozwiązywaniu problemów, które stoją przed naszym państwem, przed nami.

Dlatego pozwolę sobie zacytować kilka wypowiedzi Jana Pawła II, które mogą być bardzo pomocne w kształtowaniu naszej wizji świata i w zajmowaniu właściwego, autentycznego stanowiska wobec problemów społecznych, które przed nami stoją. Czytamy na przykład:

„Życie społeczne – zwłaszcza relacje międzynarodowe – zakłada istnienie niepodważalnych wspólnych zasad, których celem jest zapewnienie bezpieczeństwa i wolności obywatelom i narodom. Te zasady postępowania są podstawą stabilności sytuacji krajowej i międzynarodowej.

Gdy zasady nie są przestrzegane, zanika sam fundament politycznego współistnienia, a w całym życiu społecznym pojawia się ryzyko, zagrożenie i rozkład. Po upadku w wielu krajach ideologii, które wiązały politykę z totalitarną wizją świata – przede wszystkim marksizmu – pojawia się dzisiaj nie mniej poważna groźba [...] sprzymierzenia się demokracji z relatywizmem etycznym, który pozbawia życie społeczności cywilnej trwałego, moralnego punktu odniesienia, odbierając mu, w sposób radykalny, zdolność rozpoznawania prawdy. Jeśli bowiem nie istnieje żadna ostateczna prawda, będąca przewodnikiem dla działalności politycznej i nadająca jej kierunek, łatwo o instrumentalizację idei i przekonań dla celów, jakie stawia sobie władza. Historia uczy, że demokracja bez wartości łatwo przemienia się w jawny lub zakamuflowany totalitaryzm. Tak więc, w każdej dziedzinie życia osobistego, rodzinnego, społecznego i politycznego moralność – oparta na prawdzie i w niej otwierająca się na

autentyczną wolność – odgrywa niepowtarzalną, niezastąpioną i niezwykle doniosłą rolę, służąc nie tylko pojedynczej osobie i jej wzrastaniu ku dobru, ale także społeczeństwu i jego prawdziwemu rozwojowi [...]”.

Gdzie indziej czytamy:

„Instytucje i organizacje społeczne na różnych poziomach, a także samo państwo, muszą współuczestniczyć w krzewieniu powszechnego ruchu solidarności między wszystkimi sektorami społeczeństwa, otaczając szczególną troską ludzi słabych i zepchniętych na margines. Nie tylko dlatego, że tak wypada. Jest to wymóg porządku moralnego, którego trzeba nauczyć wszystkich ludzi i który winien leżeć na sercu, jako sprawa sumienia, wszystkim osobom mającym jakikolwiek wpływ na życie społeczne.

Celem solidarności musi być tworzenie bardziej ludzkiego świata dla wszystkich – świata, w którego kształtowaniu każdy człowiek będzie mógł uczestniczyć w sposób pozytywny i owocny, a w którym dobrobyt części obywateli nie będzie już przeszkodą dla rozwoju innych ludzi, ale będzie go wspierał [...]”.

Coraz ściślejsza, wzajemna zależność między ludźmi, rodzinami, przedsiębiorstwami i narodami, jak również między gospodarkami i rynkami, zjawisko nazywane powszechnie «globalizacją», zaburzyła system relacji i więzi społecznych. Globalizacja bowiem oprócz aspektów pozytywnych niesie z sobą także niepokojące zagrożenia, w szczególności pogłębianie się kontrastów między gospodarkami krajów wysoko rozwiniętych i krajów od nich zależnych, między ludźmi czerpiącymi korzyści z powstałych możliwości a ludźmi pozostającymi na uboczu. To wszystko skłania do przemyślenia na nowo kwestii solidarności”.

W innym miejscu czytamy z kolei:

„[...] Solidarność społeczna nakazuje wyjść poza krąg partykularnych interesów, ponieważ wymaga ich oceny i pogodzenia zgodnie ze sprawiedliwą hierarchią wartości i, w ostatecznym rachunku, zgodnie z właściwym rozumieniem godności i praw osoby. Jest więc wskazane wychowywanie młodych ludzi w duchu solidarności, zaszczepianie im prawdziwej kultury otwartości na wartości uniwersalne i szacunku dla wszystkich ludzi, bez względu na rasę, kulturę czy religię.

Jest więc zadaniem środowisk politycznych regulacja rynków i podporządkowanie praw rynkowych prawom solidarności, aby los ludzi i społeczeństw nie był całkowicie uzależniony od wszelkiego rodzaju zmian ekonomicznych oraz aby można było zapewnić im ochronę przed wstrząsami związanymi z liberalizacją rynków. Zachęcam więc jeszcze raz osoby kierujące życiem społecznym, politycznym i ekonomicznym do rozwijania form współpracy między ludźmi,

(senator Z. Romaszewski)

przedsiębiorstwami i narodami, tak aby zarządzanie zasobami naszej ziemi służyło ludziom i narodom, a nie jedynie zyskowi. Ludzie muszą przewyciężyć egoizm i okazywać sobie solidarność.

Odnosi się wrażenie, że złożone procesy wywołane przez globalizację gospodarki i środków społecznego przekazu stopniowo zmierzają do uczynienia z człowieka jednego z elementów rynku, towaru wymiennego czy też czynnika pozbawionego znaczenia dla decydujących wyborów. [...] W następstwie tych samych procesów również kulturom grozi niebezpieczeństwo ujednolicenia, jeżeli nie będą akceptowane i szanowane ich oryginalność i bogactwo, lecz na siłę dążyć się będzie do ich dostosowania do wymogów rynku i mód.

Należy rozwijać częściową, całościową wizję prawa każdego człowieka do rozwoju, który mój poprzednik Paweł VI rozumiał jako rozwój «integralny», to znaczy rozwój każdego człowieka i całego człowieka.

Współpraca nad rozwojem całego człowieka i każdego człowieka jest [...] obowiązkiem wszystkich wobec wszystkich. Zadanie to jest szczególnie naglące w związku z aktualnym rozwojem społeczeństwa objętego procesem globalizacji, w którym trzeba chronić wartość solidarności, zagwarantować dostęp do zasobów i sprawiedliwy podział wyprodukowanych dóbr.

Wypada przypomnieć, że pomyślność materialna jest przede wszystkim owocem ludzkiej pracy, pracy uczciwej i często mozolnej.

Dzisiaj może wyraźniej niż kiedykolwiek dostrzega się wewnętrzną sprzeczność rozwoju ograniczanego tylko do dziedziny gospodarki. Łatwo podporządkowuje ono osobę ludzką i jej najgłębsze potrzeby wymogom planowania gospodarczego lub wyłącznego zysku. Aby rozwój był pełny, winien urzeczywistniać się w ramach solidarności i wolności, bez poświęcania pod jakimkolwiek pozorem jednej czy drugiej.

Zmienia się forma pracy, czas jest trwania oraz miejsce. W krajach najbardziej uprzemysłowionych zjawisko to przybrało tak wielkie rozmiary, że tradycyjny model pracy zarobkowej wykonywanej w wielkich fabrykach w ściśle określonych godzinach należy już do przeszłości. Podobnie jak każda wielka przemiana, również obecny przełom niesie z sobą napięcia, a jednocześnie ujawnia wzajemną komplementarność lokalnej i światowej gospodarki, tak zwanej starej i nowej ekonomii oraz wzajemną zależność między postępem technicznym a koniecznością utrzymania miejsc pracy, pomiędzy rozwojem gospodarczym a ochroną środowiska.

Chociaż zmieniają się historycznie uwarunkowane formy pracy, to na pewno nigdy nie ulega

zmianie jej stały wymóg, jakim jest poszanowanie niezbywalnych praw człowieka. Niestety, istnieje niebezpieczeństwo, że prawa te nie będą uznawane. Dotyczy to zwłaszcza zjawiska bezrobocia, które w krajach od dawna uprzemysłowionych na niespotykaną dotąd skalę obejmuje rzesze mężczyzn i kobiet: są wśród nich ludzie, którzy znajdowali zatrudnienie w przestarzałych już dzisiaj formach produkcji, są młodzi oraz mieszkańcy regionów słabo rozwiniętych gospodarczo, gdzie wciąż panuje wielkie bezrobocie.

Zatrudnienie jest z pewnością jednym z najważniejszych problemów w życiu międzynarodowym. Wymaga rozsądnego podziału pracy oraz solidarności wszystkich ludzi w wieku produkcyjnym i zdolnych do pracy. Zatrudnienie nie może jednak wzrastać bez końca, należy zatem zaplanować, kierując się duchem ludzkiej solidarności, reorganizację i lepszy podział pracy, nie zapominając o konieczności dzielenia się środkami materialnymi z tymi, którzy nie mają pracy.

Osoby kierujące przedsiębiorstwami i podejmujące decyzje powinny mieć świadomość, że w swoich działaniach muszą się opierać na kapitale ludzkim i na wartościach moralnych. Globalizacja ekonomii i pracy wymaga także globalizacji odpowiedzialności. Najgłębszą przesłanką odnowy zatrudnienia jest powinność moralna oraz konieczność głębokiej przemiany sumień. Wszelki rozwój, który nie bierze pod uwagę aspektu ludzkiego i moralnego, będzie prowadził do poniżenia człowieka. Ekonomia, praca”...

(Marszałek Longin Pastusiak: Panie Senatorze, już minutę temu minął przysługujący panu czas, ale...)

Dobrze, już kończę.

(Marszałek Longin Pastusiak: ...ale bardzo proszę, daję panu jeszcze pięć minut na dokończenie.)

Pozwolę sobie dokończyć wobec tego:

„Warunki ekonomiczne i społeczne, w jakich żyją ludzie, zyskują dziś szczególne znaczenie. Utrzymywanie się skrajnego ubóstwa, kontrastującego z zamożnością części społeczeństwa, i to mimo wielkiego postępu w sferze nauk humanistycznych i ścisłych, jest prawdziwym skandalem, jedną z najpoważniejszych dziś przeszkód na drodze do pełnej realizacji praw człowieka.

Dlatego trzeba dziś znów zwrócić uwagę na prawa socjalne i ekonomiczne, wpisane w ogólne ramy praw człowieka, które są niepodzielne. Należy przeciwstawiać się wszelkim próbom podważania obiektywnej zasadności tych praw, a zarazem przypominać, że troska o pełną i skuteczną ich realizację jest wspólnym obowiązkiem wszystkich – władz publicznych, przedsiębiorstw, całego społeczeństwa.

Istota ludzka [...] narażona jest na najbardziej upokarzające i wynaturzone akty uprzedmiotowienia, w wyniku których dostaje się w niewolę

(senator Z. Romaszewski)

silniejszego. Silniejszy może mieć różne imiona: ideologia, władza ekonomiczna, nieludzki system polityczny, technokracja, agresywność środków społecznego przekazu.

Ale wszystko może się zmienić. Zależy to od każdego z nas. Każdy może rozwijać w sobie potencjał wiary, uczciwości, poszanowania innych, ofiarności w służbie bliźnim. Zależy to także, rzecz jasna, od polityków, powołanych do służby wspólnemu dobru." Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi i proszę o zabranie głosu panią senator Marię Szyszkowską.

Senator Maria Szyszkowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zdaje sobie bardzo wyraźnie sprawę z tego, co jest oczywiste, mianowicie z tego, że wyższe wartości, o których zresztą mówił pan senator Romaszewski jako o przykładzie pewnych wartości, są niezbędne zarówno dla prawidłowego rozwoju jednostki, jak i dla prawidłowego życia społeczeństw, narodów. Ale przypominam, że wartości katolickie nie są jedyne, możliwe są rozmaite systemy wartości. Przypominam jednocześnie, że wartości katolickie nie są obowiązujące dla wszystkich Polaków.

Biorąc pod uwagę to, że nie żyjemy w państwie katolickim, lecz w państwie demokratycznym, przeredagowałam nieco projekt uchwały. Ponadto należy wziąć pod uwagę, że pewne oceny, które są zawarte w projekcie złożonym przez panią senator Liszcz – chodzi o niektóre oceny, powiadam – powinny być pozostawione kompetencji historyków i nie jest sprawą Senatu, ażeby je rozstrzygać. Tak więc składam projekt przeredagowanej uchwały. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, zgodnie z naszym regulaminem, jeżeli w trakcie drugiego czytania któryś z państwa senatorów składa wniosek przeciwny do wniosku wnioskodawcy...

(Senator Sekretarz Marian Lewicki: Spróbujmy przez aklamację to zrobić.)

Nie, nie możemy, Panie Senatorze, zrobić tego przez aklamację, bo jest to sprzeczne z regulaminem. Art. 3 naszego regulaminu jednoznacznie stwierdza, że uchwały przyjmujemy poprzez głosowanie. Domyślam się, że pani senator Liszcz, kiedy mówiła o aklamacji, miała na myśli prawdopodobnie przyjęcie bez poprawek. Prawdopodobnie.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Teresa Liszcz:

Ja ogromnie żałuję, że pani senator zgłosiła te poprawki. Jest to święte prawo pani senator. Rozumiem, że apele o wycofanie nie będą skuteczne, wobec czego mam prośbę do pana marszałka, abyśmy mogli odbyć trzecie czytanie w dniu dzisiejszym, po wcześniejszym posiedzeniu komisji, która rozpatrzy te poprawki.

Marszałek Longin Pastusiak:

W związku z tym proszę przewodniczącego Komisji Ustawodawstwa i Praworządności o zwołanie posiedzenia w trakcie przerwy w obradach i przygotowanie sprawozdania, tak żebyśmy mogli jeszcze pod koniec tego posiedzenia głosować w sprawie tej uchwały. Dziękuję.

Stwierdzam, że lista mówców została wyczerpana, wobec czego zamykam dyskusję.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 17 października i tego samego dnia została przekazana do Senatu. 20 października skierowałem ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja ta przygotowała...

(Rozmowy na sali)

Proszę państwa, ten exodus państwa senatorów jest niepokojący. Przypominam, że ciągle pracujemy, Izba wciąż pracuje. Bardzo więc proszę o zajęcie miejsc i nierozmawianie na stojąco, bo to podważa godność Wysokiej Izby.

Panie Senatorze, bardzo proszę, żeby pan zajął miejsce w swoim fotelu i nie odwracał się na stojąco tyłem do reszty Izby.

Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie, które państwo macie w druku nr 501A. Ustawa znajduje się zaś w druku nr 501.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Tadeusza Wnuka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Tadeusz Wnuk:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych rekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie bez poprawek uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.

Prezentując taki właśnie pogląd, komisja podzieliła w pełni stanowisko rządu przyjęte następnie bez zmian i poprawek przez Sejm, że nieodwrotnie potrzebne jest dokonanie w trybie pilnym nowelizacji omawianej ustawy. Nadrzędnym ce-

(senator T. Wnuk)

lem tej nowelizacji jest po prostu stworzenie warunków prawnych umożliwiających skuteczne i maksymalne wykorzystanie środków funduszy Unii Europejskiej w latach 2004–2006, i to, co jest bardzo ważne, już od 1 stycznia przyszłego roku, a nie od daty przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, ponieważ takie korzystne przyspieszenie terminowe zostało wynegocjowane przez rząd, że tak powiem, w traktacie brukselskim. Żeby osiągnąć ten tak niezwykle istotny cel, nieodzowne jest prawne umożliwienie prefinansowania wydatków realizowanych z udziałem lub ze środków z budżetu Unii Europejskiej, które polegać będzie na możliwości przejściowego finansowania – to jest synonim prefinansowania – zadań z pożyczki budżetu państwa.

Przypomnę, że większość pomocy finansowej Unii Europejskiej ma charakter refundacyjny. Szacuje się, Wysoka Izbo, że konieczne będzie zmobilizowanie na tak zwane finansowanie pomostowe programów sektorowych i regionalnych w ramach narodowego planu rozwoju środków rzędu 3–4 miliardów euro. Z tego właśnie powodu w projekcie ustawy budżetowej na rok 2004, jak wszyscy wiemy, na te właśnie cele prefinansowania – ja powiem w uproszczeniu – po stronie dochodów i rozchodów przewidziano środki w kwocie 5 miliardów 400 milionów, z których będą udzielane pożyczki dla większości jednostek sektora publicznego, oczywiście zwłaszcza dla sektora rządowego i sektora samorządowego. Dla tego ostatniego jest przewidziana kwota ponad 3 miliardów 600 milionów.

Równocześnie, jak wszyscy jesteśmy zorientowani, rząd wprowadził do projektu docelowej ustawy o finansach publicznych regulacje prawne tworzące już kompleksowe warunki wykorzystywania środków pochodzących z Unii Europejskiej. Ale, proszę państwa, jak wiemy, prace w Sejmie nad tą ustawą, a w zasadzie nad dwoma ustawami, bo jest ustawa poselska i jest ustawa rządowa, są dopiero w fazie bardzo wstępnej i w związku z tym nie ma żadnej możliwości, by ustawa ta weszła w życie do końca tego roku. Najprawdopodobniej może się to zdarzyć w I kwartale przyszłego.

Takie są, Wysoka Izbo, najważniejsze fakty, okoliczności w pełni uzasadniające konieczność dokonania przejściowej, na okres zaledwie kilku miesięcy, nowelizacji omawianej ustawy.

Ustawa ta – nie będę powtarzał jej treści – określa sposób ujmowania w budżecie państwa środków unijnych i środków własnych na współfinansowanie i prefinansowanie.

Komisja ocenia, że bardzo istotne znaczenie mają zmiany wprowadzone w art. 48, umożliwiające samorządom terytorialnym wcześniejszą spłatę zaciągniętych zobowiązań kredytowych

i pożyczkowych i w to miejsce zaciągnięcie nowych na wszystkie projekty i zadania, w które będą angażowane środki Unii Europejskiej.

Zapewne większość z nas w swoich okręgach wyborczych spotyka się z postulatami samorządów terytorialnych, które domagają się wprowadzenia właśnie tego rodzaju instrumentów finansowych, przynajmniej jeśli chodzi o finansowanie fazy przygotowawczej nowych projektów, obejmującej – przypomnę – sporządzenie dokumentacji technicznej, wykup terenów, studium wykonalności czy też przygotowanie analiz, ekspertyz dotyczących wpływu na środowisko.

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie, z upoważnienia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoką Izbę o przyjęcie bez poprawek uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych. Dziękuję za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze. Proszę pozostać tu jeszcze chwilę.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów ma pytanie do pana senatora sprawozdawcy. Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Przypominam, że ustawa, która jest przedmiotem naszej debaty, była pilnym rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania rządu upoważniony został minister finansów.

Witam w naszej Izbie sekretarza stanu i pełnomocnika rządu do spraw restrukturyzacji finansów publicznych, panią minister Halinę Wasilewską-Trenkner.

Chciałbym zapytać panią minister, czy chce pani przedstawić stanowisko rządu w sprawie omawianej ustawy.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Halina Wasilewska-Trenkner:

Panie Marszałku, pan senator sprawozdawca bardzo dokładnie powiedział, jaki jest cel proponowanych zmian. Jeżeli są pytania, na które państwo chcieliby uzyskać odpowiedzi, to oczywiście jestem gotowa ich udzielić. Ale nie chciałabym powtarzać argumentacji, bo argumentacja jest taka sama.

Panie Marszałku, jestem do pańskiej dyspozycji, a zrealizowanie pańskiej decyzji będzie dla mnie przyjemnością. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Czy wobec tego są pytania do pani minister? Tak?

(marszałek L. Pastusiak)

Pani Minister, to poprosimy jednak tutaj, na trybunę senacką, bo za chwilę pan senator Janowski zada pytanie.

Jeśli jeszcze ktoś z państwa ma pytanie do pani minister, to proszę zgłaszać się wcześniej, żebyśmy mogli sprawnie te pytania zadawać. Na razie nie widzę chętnych.

Bardzo proszę, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, ja rozumiem, że ta ustawa jest preludem do dużej nowelizacji ustawy o finansach publicznych – pan senator sprawozdawca to podkreślał. Ale zapisy, które tutaj są zawarte, dotyczące możliwości wykorzystania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, będą obowiązywały nie tylko w ramach narodowego planu rozwoju, czyli w latach 2004–2006, ale i później, bo będziemy to traktowali jako proces ciągły. Czy tak? To jest pierwsze pytanie.

Drugie pytanie dotyczy art. 1 pkt 3. Samorządy zyskują obecnie możliwość zaciągania kredytów, emitowania papierów wartościowych, sięgania po pożyczki na spłatę kredytów, na uregulowanie zobowiązań z tytułu emisji tych papierów. Czy to nie grozi wzrostem długu publicznego ponad granice bezpieczeństwa? Dziękuję bardzo.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Halina Wasilewska-Trenkner: Można?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę, Pani Minister.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Halina Wasilewska-Trenkner:

Panie Marszałku, jeśli chodzi o pierwsze z pytań, które sformułował pan senator Wittbrodt, to faktycznie jest tak, że...

(Senator Mieczysław Janowski: Pana senatora Wittbrodta nie ma.)

Przepraszam, to moja wina, ale pomyślałam sobie, że zadałby on takie samo pytanie, i stąd proszę mi wybaczyć, Panie Senatorze.

To jest tak, że faktycznie mamy do czynienia z pewnym procesem będącym konglomeratem naszych własnych uregulowań prawnych i uregulowań prawnych Unii Europejskiej. Te ostatnie, podobnie jak nasze, podlegają pewnej ewolucji i zmianom wynikającym z doświadczeń gromadzonych w ciągu kolejnych lat. Efekt jest taki, że najprawdopodobniej, niestety, nie będziemy mogli utrzymać zupełnie stabilnych regulacji

przez cały ten okres, od roku 2004 poprzez następne lata... Będziemy to prawdopodobnie korygować w miarę postępu doświadczeń naszych i unijnych oraz zmian w takich czy innych zasadach, jakie będą obowiązywały w Unii, a będą dotyczyły poszczególnych funduszy przeznaczonych na finansowanie zmian czy to strukturalnych, czy w zasobach ludzkich, czy wreszcie we Wspólnej Polityce Rolnej.

Jednak w momencie, kiedy wchodzimy do grupy państw członkowskich Unii, zdaniem rządu, naszym zadaniem, zadaniem najważniejszym albo jednym z bardzo ważnych, jest umożliwienie tego, aby nasze tempo rozwoju wesprzeć tak naprawdę środkami i kapitałami pochodzącymi nie tylko z naszej gospodarki, ale również z gospodarek tych krajów, które są od nas, nie ma co tego ukrywać, o wiele bogatsze i na ścieżce rozwoju cywilizacyjnego znajdują się daleko przed nami.

Po to, aby można było te pieniądze wykorzystywać w sposób możliwie elastyczny i sprawny, potrzebne nam są rozwiązania wspierające realizatorów programów. Realizatorami programów są, jak mówił to pan senator sprawozdawca, zarówno jednostki samorządu terytorialnego i przedsiębiorstwa, jak i w niektórych przypadkach, na przykład w przypadku dopłat do rolnictwa, bezpośrednio indywidualni obywatele. A zatem w sytuacjach, kiedy po to, aby można było otrzymać pieniądze z Unii Europejskiej na dany cel, potrzebne jest bądź dołożenie krajowych środków, czyli współfinansowanie projektu, bądź wyłożenie środków awansem, prefinansowanie projektu po to, aby można było później uzyskać zwrot wyłożonych pieniędzy z Unii Europejskiej... Te nasze podmioty są czasem zbyt słabe ekonomicznie, zbyt rozdrobnione, mają zbyt mało doświadczenia, by w sposób sprawny, szybki i skuteczny sięgnąć po kredyt bankowy, a czasami ten kredyt jest po prostu w porównaniu ze stanem ekonomicznym podmiotu zbyt drogi. Stąd pomysł i propozycja, aby źródłem takich pożyczek, dziwnych pożyczek, bo pożyczek, które polegają właściwie na daniu pieniędzy na krótki, przejściowy okres, stał się budżet państwa.

Aby to uczynić, podzieliliśmy publiczne pieniądze krajowe, które mogą służyć realizacji projektów, na dwie grupy. Część z nich wliczona jest w wydatki i służy współfinansowaniu projektów, czyli projekt jest realizowany ze środków unijnych i naszych własnych, a więc płynie strumień środków krajowych w odpowiednich proporcjach wzbogacony, wzmocniony środkami unijnymi, realizacja projektu jest zaś zbliżona do techniki znanej już wszystkim beneficjentom środków unijnych, ponieważ w ten sposób są realizowane programy Phare, STRUDER, ISPA. Druga grupa to są pieniądze na te projekty, w przypadku których musimy zaangażować środki my, a mówiąc ściślej, bezpośredni realizatorzy programów,

(sekretarz stanu H. Wasilewska-Trenkner)

i dopiero potem, kiedy stwierdzone zostanie, że pieniądze zostały wydatkowane w sposób zgodny z projektem, oczekiwać na refundację, na zwrot tych środków. W tym celu w rozchodach budżetu wpisaliśmy prefinansowanie, czyli taki specjalny rodzaj pożyczki, w przypadku której umowa o udzielenie wsparcia jest zwierana między budżetem kraju, naszym budżetem państwowym a beneficjentem krajowym, ale tak naprawdę jej zwrot nie następuje od beneficjanta krajowego, czyli tego, kto jest jej celem, tylko z zupełnie innej, trzeciej strony – poprzez środki Unii Europejskiej.

Na pewno w tym schemacie prefinansowania będziemy również zmuszeni finansować dopłaty do rolnictwa w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, ponieważ te dopłaty mają to do siebie, że kraj, którego rolnicy z nich korzystają, wlicza je w ciężary swojego budżetu, a następnie są mu one refundowane ze środków unijnych.

My, zgodnie z zapisami, jakie znamy w tej chwili, wypłacanie dopłat do hektarów będziemy rozpoczynali 1 grudnia roku 2004. Będą to dopłaty za rok 2004 i będą one mogły być wypłacone przez nas od 1 grudnia 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r. W roku 2005 będziemy otrzymywali z Unii zwrot tych wypłaconych środków w ramach tego, co należne za rok 2004. I ta sama sytuacja, ale dotycząca rozliczeń za rok 2005, powtórzy się pod koniec roku 2005 i na początku roku 2006. Przy tym, zgodnie z umowami, jakie istnieją, i z traktatem akcesyjnym, co roku wypłacane środki będą wyższe, mało tego, jeśli chodzi o dopłaty bezpośrednie, to układ jest taki, że część płacimy i mamy je refundowane z Unii, i to jest liczone właśnie w ramach rozchodów polskiego budżetu i jego przychodów w następnym roku, a część jest naszym własnym wydatkiem. Ten wydatek stanowi kwota, o którą możemy uzupełnić środki unijne tak, żeby osiągnąć odpowiedni procent dopłaty istniejącej w krajach Unii Europejskiej. My w roku 2004 mamy możliwość dopłacenia do 55%. Zatem część tej dopłaty jest liczona jako wydatek związany z Unią Europejską.

Gdy będą państwo mieli już możliwość zapoznania się z projektem ustawy budżetowej na rok 2004, to zobaczą państwo, że w tym projekcie, tak jak i w tej ustawie, są bogate informacje na temat trzech spraw, o których tu mówimy, a mianowicie jest pokazane, jakie są środki unijne, które możemy wykorzystać w roku 2004, w podziale na środki, które dotyczą funduszy sprzed akcesji, czyli Phare, ISPA i SAPARD, bo one jeszcze będą mogły być wykorzystywane do roku 2006, a jednocześnie są również zaprezentowane w perspektywie tych lat 2004–2006 środki pochodzące z różnych funduszy dostępnych pań-

stwom członkowskim w podziale na poszczególne lata i w podziale na poszczególne programy operacyjne, które tymi funduszami będą zasilane w naszym kraju bądź na zasadach współfinansowania, bądź na zasadach prefinansowania.

Te nasze zapisy, które wnosimy do ustawy o finansach publicznych, mają głównie na celu to, aby owo prefinansowanie mogło się rozpocząć możliwie szybko – w roku 2004. A to możliwie szybko, jak się okazuje, to 1 stycznia przyszłego roku, oczywiście pod warunkiem że będą prawidłowo opracowane projekty. I to jest odpowiedź na pierwsze pytanie.

Jeśli chodzi o pytanie dotyczące proponowanej zmiany art. 48, to powinien on być czytany również w kontekście zmian, jakie niesie nowa ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. W tej nowej ustawie przewiduje się bowiem, że ograniczenia dotyczące skali zadłużenia poszczególnych jednostek pozostają w mocy, ale to, co jest zadłużeniem wynikającym z realizacji programów współfinansowanych środkami unijnymi, jest jak gdyby wyjęte spod tych ograniczeń. Uważamy, że należy stworzyć możliwość pozbywania się starych długów. Rzadko kto wie – jak pan, Panie Senatorze – jak bardzo trudno jest czasami doprowadzić do zgodnej interpretacji tego, czy zapożyczenie się po to, aby zrolować kredyt czy spłacić stare zobowiązanie, a więc takie działanie, które przejściowo powoduje zwiększenie zadłużenia jednostki samorządu, jest działaniem zgodnym z ustawą czy nie. W tej sprawie było bardzo wiele nieporozumień między jednostkami samorządu i regionalnymi izbami obrachunkowymi, a także trzecim partnerem w tych dyskusjach, jakim niejednokrotnie byli inspektorzy Najwyższej Izby Kontroli. Nie chcielibyśmy, aby to zamieszanie czy to niedomówienie dalej towarzyszyło tym sprawom. Dlatego proponujemy, żeby to było wyjaśnione i wyklarowane i stąd proponowany zapis w art. 48. Dziękuję, Panie Marszałku.

Przepraszam raz jeszcze.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Minister.

Czy są jeszcze pytania do...

Pan senator Spychalski, proszę bardzo.

Senator Andrzej Spychalski:

Pani Minister, ja chciałbym zadać pytanie, kto fizycznie zajmie się obsługą środków finansowych planowanych na wspomnienie samorządów i działalności samorządowej. Nie ulega wątpliwości, że będą w tym zakresie obowiązywały pewne procedury, a więc nie będzie łatwa możliwość zdobycia środków. Czy to będzie na zasa-

(senator A. Spychalski)

dach umów między samorządami a Ministerstwem Finansów, czy ktoś przejmie te obowiązki w imieniu rządu?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Halina Wasilewska-Trenkner:**

Proszę mi darować, Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie, ale to trochę długa odpowiedź. Ja postaram się jak najbardziej streszczać.

Całe krążenie środków unijnych jest dość skomplikowane i jest różne w zależności od tego, o jaki chodzi program, ponieważ poszczególne fundusze unijne, które są źródłem finansowania poszczególnych programów, mają trochę różne regulacje wewnętrzne, unijne, i różne w związku z tym wymagania. W Polsce, tak jak we wszystkich innych krajach unijnych, będzie to zorganizowane w ten sposób, że Narodowy Bank Polski będzie prowadził konto, na którym gromadzone będą środki własne Unii Europejskiej. Te środki własne Unii Europejskiej to po jednej stronie wpłata naszego budżetu w postaci składki członkowskiej, po drugiej zaś środki, które będą napływały do systemu finansowego z Unii. To konto jest kontem o charakterze buchalteryjnym: pokazuje ogólny stan rozliczeń.

Gromadzone na tym koncie środki, które będą napływały z Unii Europejskiej, będą z góry znaczzone, będzie wiadomo, z jakich funduszy płyną poszczególne kwoty. Nad każdym funduszem czuwa zespół monitorujący merytorycznie. To są różne, właściwe po temu, grupy ministerstw lub ministerstwa: minister rolnictwa – nad sprawami dotyczącymi polityki rolnej, minister transportu – nad sprawami dotyczącymi infrastruktury, minister środowiska – nad tym, co dotyczy środowiska, wreszcie minister gospodarki, pracy i polityki społecznej – nad tymi trzema elementami. Minister finansów tak naprawdę nadzoruje i jest odpowiedzialny za prawidłowość przebiegu środków i prawidłowość obiegu dokumentacji. To jest nasza odpowiedzialność. Minister finansów jest tym, który zwalnia pieniądze wtedy, kiedy zostanie sygnał, że może to zrobić.

Pieniądze natomiast i realizacja programów są nadzorowane technicznie i merytorycznie przez agencje czy grupy pracownicze wyodrębnione w ramach poszczególnych instytucji. Minister rolnictwa ma do tego na przykład Agencję Rynku Rolnego i Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, minister gospodarki – Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości. Minister infrastruktury będzie to robił inaczej, bo ma Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, a minister środowiska powierzy administrowanie Na-

rodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Czyli to będą ci, którzy będą odpowiedzialni za analizę projektów, za wskazanie, które projekty powinny być realizowane, wręcz za czuwanie nad realizacją merytoryczną, za gromadzenie, sprawdzanie faktur i dawanie sygnału, że dokumentacja jest kompletna i można występować bądź to o zwolnienie środków z konta, bądź to o przysłanie środków z Brukseli. Potem pieniądze będą szły drogą bankowych przekazów do beneficjenta. Oczywiście jeżeli następuje prefinansowanie, to będzie się odbywało za pośrednictwem agencji, która udzieliła wstępnej zapomogi pożyczkowej, tak to nazwijmy.

Agencje ze swej strony, przynajmniej agencje rolnicze, będą wykorzystywały, to już wiemy, Bank Gospodarstwa Krajowego, jako swego agenta do spraw finansowych, czyli nie będą prowadziły rachunków finansowych. Trudno się dziwić, że nie chcą, bo to jest trzy miliony rachunków. Można zrozumieć, że nie mają na to specjalnie ani możliwości, ani fizycznych i technicznych chęci.

Jeśli natomiast chodzi o samorządy, to będzie się to odbywało albo poprzez te agencje, o których mówiłam, tak jak to się dzieje w tej chwili na przykład z programem SAPARD czy ISPA w niektórych przypadkach, albo też poprzez Bank Gospodarstwa Krajowego, gdzie uruchamiamy specjalne linie wspierające te działania. To bowiem bank ma być tym ogniwem, które będzie wykonywało drobne operacje techniczne, tak aby nie trzeba było tego wszystkiego przekładać poprzez konto centralne budżetu, bo to tylko wydłuża czas operacji. I tak to będzie. Ale jednocześnie wszyscy ci odpowiedzialni merytorycznie za poszczególne programy już opracowali, wspólnie z ministrem finansów, schematy obiegu pieniędzy i dokumentacji, a teraz piszą coś w rodzaju podręcznika czy instrukcji, jak należy poruszać się w tych wszystkich zawiłościach, żeby ten, kto będzie realizatorem programu, nie musiał za każdym razem wyważać otwartych drzwi, żeby wiedział, że jeśli działa w ramach takiego i takiego programu, z takiego i takiego funduszu, to musi postępować tak, tak i tak, zgłosić się tu i dalej iść wyznaczoną ścieżką, zgodnie z pokazanym trybem.

To dosyć duża, powiedziałabym, i trudna operacja logistyczno-techniczna. No ale staramy się ją przygotować możliwie najlepiej. Tym bardziej trudna, że nic w świecie, niestety, nie jest stałe i zapisy Unii, jej wymogi także podlegają zmianom. W ciągu tych ostatnich kilkunastu miesięcy musieliśmy niejednokrotnie trochę modyfikować nasze rozwiązania, bo się okazywało, że albo proponowane nie do końca odpowiadają Brukseli, albo właśnie nastąpiły jakieś zmiany i wobec tego musimy się do nich dostosowywać. Tyle w wielkim skrócie, Panie Senatorze.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Graczyński, proszę bardzo.

Senator Adam Graczyński:

Dziękuję Panu, Panie Marszałku.

Mam dwa pytanie do pani minister. Pierwsze jest następujące. W zasadzie już od kilku lat korzystamy z pomocy Unii Europejskiej w różnej formie. Są różne programy, projekty i wiele problemów jest w Polsce rozwiązywanych dzięki temu. Czy mamy wiedzę i świadomość, jakie kwoty do tej pory, w układzie przedakcesyjnym, trafiły do naszego państwa z Unii Europejskiej? Kończy się praktycznie rok 2003, czyli można by ustalić, ile środków do tej pory wykorzystaliśmy, jaki to jest rząd wielkości przynajmniej. Byłoby to bardzo interesujące i można by, sądzę, tę informację wykorzystać do celów chociażby politycznych i propagandowych.

I jeszcze drugie pytanie. Od roku przyszłego, od 1 maja, będziemy płacić składkę do budżetu Unii Europejskiej. Te wielkości są zdefiniowane, sięgają kwoty wielu miliardów złotych. Czy rząd będzie na bieżąco monitorował wpływ środków z Unii Europejskiej do naszego kraju? Bo jeśli będziemy na bieżąco wypłacać pewne kwoty co miesiąc czy co kwartał, to dobrze byłoby wiedzieć, co będzie z transferem środków w drugą stronę. Czy będziemy mogli na bieżąco informować społeczeństwo, czy jesteśmy beneficjentem, czy płatnikiem netto? Poglądy na ten temat w naszym kraju są różne. Dziękuję uprzejmie.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Halina Wasilewska-Trenkner:

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie pytania proste, ale odpowiedzi dość skomplikowane.

Jeśli chodzi o środki, które do tej pory zostały zaangażowane w naszym kraju przez Unię Europejską, to rozliczenie tego, co się zdarzyło do roku 2002, jest zrobione, ale szczerze powiem, Panie Senatorze, nie pamiętam tej kwoty. A jeśli chodzi o rok 2003, to trudno mi powiedzieć, ponieważ angażowanie i realizacja programów trwa. Bezpośrednio nie potrafię na to pytanie odpowiedzieć. Myśmy mieli do dyspozycji w budżecie na rok 2003 prawie 430 milionów zł jako rezerwę na pokrycie polskich udziałów związanych z integracją i mieliśmy ponadto 320 milionów zł przewidziane na SAPARD oraz chyba 95 milionów zł na programy związane z rozwojem regionalnym, na wspieranie rozwoju regionalnego. Muszę powiedzieć, że znakomita większość tych pieniędzy zabukowanych, zastrzeżonych w budżecie pań-

stwa na te cele jest już w tej chwili przez nas wydatkowana, została przekazana do gmin, do przedsiębiorstw, do różnego rodzaju instytucji realizujących te zadania. Ale czy zostaną one wykorzystane do końca, w całości? Odpowiedzi na to pytanie oczywiście jeszcze nie znam.

Gdybyśmy przyjęli, a tak przeciętnie należy liczyć, że każdej złotówce uwolnionej z budżetu towarzyszy około 3 zł ze środków unijnych, to jeżeli uwolniliśmy prawie 80 milionów zł, to by znaczyło, że mamy odpowiednio około 2,4 miliarda zł, które przeszły z Unii do nas. Chociaż nie jest to rozliczenie kompletne, bo są na przykład i takie sytuacje, kiedy środki przyszły, środki zostały wykorzystane, to przyspieszyło proces realizacji zadania i teraz musimy znaleźć polskie środki na dopłacenie, bo środków unijnych jest zaangażowanych więcej, niżby wynikało z ogólnego rozliczenia. A ponieważ są i takie sytuacje, sądzę, że będzie to kwota, która się zamknie wielkością około 2,5 miliarda zł za rok 2003.

Jeśli chodzi o drugie pańskie pytanie, Panie Senatorze, to – jak powiedziałam – środki, które ciągle jeszcze będą środkami własnymi Unii Europejskiej, będą gromadzone na koncie w Narodowym Banku Polskim, czyli będziemy mogli to dokładnie śledzić. Te środki własne obejmują bowiem z jednej strony, jak powiedziałam, naszą składkę, z drugiej zaś środki, które do nas przyjdą. Będziemy zatem bardzo dokładnie mogli śledzić, jak wygląda sytuacja, jeśli chodzi o środki, które my wpłacamy jako kraj członkowski.

A tak na marginesie, od 1 maja do końca grudnia przyszłego roku mamy do zapłacenia z tytułu członkostwa nieco mniej niż 6 miliardów zł – 5,9 miliarda zł to jest nasza składka. Musimy ją płacić w ratach, co miesiąc, do dwunastego dnia roboczego każdego następnego miesiąca. Dokładnie to policzono, nie wolno się pomylić, bo jeśli się pomylimy, to może to pociągnąć za sobą określone retorsje w postaci odsetek karnych albo opłat karnych, więc jest to dla nas bardzo ciężki egzamin z tego chociażby względu, żeby to prawidłowo policzyć. Ta składka będzie bowiem dotyczyła wpływów z VAT, wpływów z ceł, a to są dwa elementy, które są czasami trudne do ustalenia. Ale – jak powiadam – będzie to znowu płatność sztywna w naszym budżecie. VAT nie będzie jednak, w tej chwili już wiadomo, opuszczał naszego kraju, tylko pozostanie na rachunku w Narodowym Banku Polskim i będzie spożytkowywany na cele wskazane przez Unię Europejską. Będziemy więc mogli monitorować wpływ i wypływ, wykonanie natomiast monitorować będziemy musieli, ponieważ będzie tak jak w wypadku polskich środków budżetowych: środki budżetowe Unii Europejskiej będą korzystały z tego samego stopnia ochrony. Czyli nadmierne pobranie, złe wykorzystanie,

(sekretarz stanu H. Wasilewska-Trenkner)

niewłaściwe wykorzystanie, wykorzystanie bez procedur zamówień publicznych, z tymi wszystkimi mankamentami doskonale nam znanymi z ocen Najwyższej Izby Kontroli, gdyby się zdarzyło przy środkach unijnych, pociągnię za sobą analogiczne retorsje jak w wypadku źle wykorzystanych środków polskich. Do wstrzymania finansowania włącznie, niestety.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Nie widzę więcej chętnych do zadawania pytań ze strony państwa senatorów.

Dziękuję pani minister wobec tego za wyczerpujące odpowiedzi na krótkie pytania.

Informuję państwa senatorów, że nikt nie zapisał się do głosu.

W tej sytuacji zgodnie...

Panie Senatorze, mija akurat dwa lata naszej kadencji i pora znać regulamin Izby. Chodzi o zabranie głosu w dyskusji, tak?

(Głos z sali: Tak, bardzo bym prosił.)

Za każdym razem przypominam państwu senatorom o regulaminowych obowiązkach. Proszę pamiętać, po to jest tutaj pani senator sekretarz powołana do zapisywania państwa zgłoszeń na liście mówców.

Bardzo proszę, Panie Senatorze – wyjątkowo, ale będę przestrzegał regulaminu następnym razem.

Senator Adam Graczyński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja bardzo przepraszam za to naruszenie regulaminu, ale zostałem sprowokowany do wystąpienia informacją, którą uzyskaliśmy od pani minister. W pełni zgadzam się z wypowiedzią pani minister, doceniam przekazane nam informacje, bardzo ważne informacje. Ale o jednej sprawie chciałbym jednak wspomnieć, stąd zresztą to moje wystąpienie, z naruszeniem nawet regulaminu.

Pani minister była łaskawa stwierdzić, że nasza składka w Unii Europejskiej wyniesie od 1 maja 6 miliardów zł, a dokładnie 5 miliardów 900 milionów zł, i będzie płacona co miesiąc, w terminie do dwunastego dnia danego miesiąca. Ponieważ mamy do czynienia z określoną sytuacją finansową naszego państwa, i mamy do czynienia z określoną sytuacją polityczną, sądzę, że ta wiadomość o comiesięcznych wypłatach powinna być zestawiana z wiadomością o comiesięcznych wpływach, o wpływach w określonym czasie. W naszym państwie zwolennicy integracji

stanowią większość, ale są też i tacy, eurosceptycy, którzy twierdzą, że ta integracja nie zawsze będzie dobrym rozwiązaniem dla naszego kraju. I w związku z tym jeśli my nie będziemy w sposób precyzyjny informować społeczeństwa z jednej strony o wydatkach, a z drugiej strony o beneficjach i wpływach, to nasza sytuacja, sytuacja każdego rządu, będzie trudna.

I dlatego proponuję, Pani Minister, zwracam się z prośbą, żeby jednak zastanowić się, ponieważ mamy jeszcze trochę czasu do 1 maja, do rozpoczęcia wpłat, nad tym, jaki stworzyć system, żeby było wiadomo, co się dzieje z napływem i wykorzystaniem środków w naszym kraju. Oczywiście wydatki są łatwe do pokazywania, bo są comiesięczne, natomiast wpływy można by pokazywać w układzie kwartalnym. I sądzę, że gdybyśmy takie rachunki prezentowali, to i sytuacja finansów publicznych mogłaby być lepsza, i sytuacja polityczna mogłaby być dobra.

Kiedy dyskutowaliśmy o referendum i przygotowaliśmy się do referendum, bardzo wiele było informacji o wpływach, o wydatkach. Ja zapamiętałem wtedy dwie cyfry, takie mianowicie, że w pierwszym okresie, między rokiem 2004 a 2006, miało to być 30 miliardów zł po stronie wydatków i około 60 miliardów zł po stronie wpływów. W tej chwili te wydatki wydają się niższe, bo będziemy płacić w pierwszym roku 6 miliardów, być może w następnych po 10 miliardów, to będzie około 25 miliardów. Ale jest pytanie, jakie będą beneficja, jakie będą korzyści.

Wobec problemów z finansami publicznymi, wobec konieczności szybkiego rozwoju, a szybki rozwój mogą zapewnić tylko inwestycje, mówimy w tej chwili o sprawach fundamentalnych. Mówimy mianowicie o dopływie kapitału, który pozwoli na rozwiązywanie wielkich problemów, infrastrukturalnych chociażby, w naszym państwie, a w konsekwencji pozwoli na szybszy wzrost, co z kolei pozwoli na spadek bezrobocia w naszym kraju.

Kończąc, chciałbym raz jeszcze przeprosić za to naruszenie regulaminu. Przepraszam bardzo i dziękuję za udzielenie głosu.

Bardzo proszę, ażeby zostały podjęte przez rząd odpowiednie prace, tak żeby mogła być prowadzona na bieżąco kontrola i wydatków, i wpływów z budżetu Unii Europejskiej. Dziękuję uprzejmie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Czy pani minister chciałaby się ewentualnie ustosunkować krótko do wypowiedzi pana senatora Graczyńskiego?

Proszę z miejsca, proszę bardzo, proszę usiąść i nacisnąć przycisk.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Halina Wasilewska-Trenkner:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

To jest bardzo cenna sugestia. My usiłujemy oczywiście taki system wprowadzić, bo nawet gdybyśmy nie chcieli, czy nie uważali za konieczne – my, to znaczy rząd – informować na bieżąco, to niewątpliwie sami musimy mieć informacje o tym, jak sprawa wygląda. I tak samo przy raportach miesięcznych, kwartalnych i półrocznych na temat tego, jak przebiega realizacja budżetu, także tutaj będziemy musieli mieć tego typu system sprawozdawczości i informacji. Dziękuję za sugestię. Na pewno będziemy dopracowywali taki system.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że nikt nie zgłosił żadnych wniosków legislacyjnych.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych przeprowadzone zostanie pod koniec naszego posiedzenia.

Zatem, Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Ustawa ta uchwalona została przez Sejm 2 października bieżącego roku, a 6 października przekazana do Senatu. Zgodnie z naszym regulaminem tego samego dnia, czyli 6 października, skierowałem ją do Komisji Ochrony Środowiska oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisje rozpatrzyły tę ustawę i przygotowały swoje sprawozdania.

Tekst ustawy macie państwo w druku nr 489, a sprawozdanie w dwóch drukach, nr 489A i 489B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ochrony Środowiska, panią senator Apolonię Klepacz, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Apolonia Klepacz:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister! Szanowni Goście!

Mam zaszczyt przedstawić z upoważnienia Komisji Ochrony Środowiska sprawozdanie komisji o uchwalonej przez Sejm w dniu 2 października 2003 r. ustawie o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Komisja na posiedzeniu w dniu 9 października bieżącego roku rozpatrzyła przedmiotową ustawę i rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Taka jest konkluzja wynikająca z prac komisji.

A teraz pozwólcie, Panie i Panowie Senatorowie, że w kilku słowach omówię przedmiotową ustawę oraz przebieg posiedzenia komisji.

Rozpatrywana ustawa będąca inicjatywą poselską reguluje: po pierwsze, zasady wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami stosowanymi w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych; po drugie, zasadę wykorzystywania surowców rolniczych do wytwarzania biokomponentów; po trzecie, obowiązki i zasady odpowiedzialności podmiotów wprowadzających biokomponenty do obrotu oraz wymagania jakościowe dla biokomponentów i zasady monitorowania ich rynku.

Ze względów technicznych i technologicznych wyłączono spod regulacji tejże ustawy paliwa ciekłe przeznaczone na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw. Zapis ten nie budził kontrowersji w trakcie poprzednich i obecnych prac legislacyjnych.

Wysoka Izbo! Ze względu na to, że ustawa była inicjatywą poselską, komisja zwróciła się do strony rządowej o uwagi i szczegółową opinię o ustawie. Stanowisko rządu przedstawiła na posiedzeniu komisji podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pani Daria Oleszczuk. Strona rządowa nie wniosła znaczących uwag i zaakceptowała przyjętą przez Sejm ustawę o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych oraz biopaliwach ciekłych.

Wysoka Izbo! Komisja Ochrony Środowiska już po raz trzeci debatowała nad materią ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych i ma już w tym zakresie pokaźny dorobek. W dotychczasowym procesie legislacyjnym postulowano wiele poprawek, które miały na celu usunięcie zastrzeżeń zgłoszonych w wecie prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz dostosowanie ustawy do dyrektyw Unii Europejskiej. Komisja z zadowoleniem przyjęła fakt, że w rozpatrywanej obecnie ustawie uwzględniono poprawki Senatu do tekstu ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 10 lipca 2003 r.

I tak omawiana dzisiaj ustawa przede wszystkim tworzy zamknięty katalog surowców rolniczych, z których mogą być wytwarzane biokomponenty. Są one wyliczone w ustawie. Jest to rzepak, ziarna zbóż, kukurydza, ziemniaki, buraki cukrowe lub ich części. Ponadto ustawa ta rozszerza wytyczne udzielone Radzie Ministrów, która przy corocznym wydawaniu rozporządzenia określającego minimalny udział poszczególnych biokomponentów w paliwach powinna brać pod uwagę wyniki badań nad wpływem biopaliw ciekłych na silniki samochodowe. Taka popraw-

(senator A. Klepacz)

ka zrodziła się w Komisji Ochrony Środowiska i cieszy nas fakt, iż w tym projekcie ustawy i w ustawie przyjętej przez Sejm te zapisy się znalazły. Ustawa eliminuje także brak synchronizacji terminów wejścia w życie przepisów dotyczących wprowadzania biopaliw ciekłych na rynek oraz ich wymagań jakościowych. Do kontroli jakości biokomponentów będą miały zastosowanie przepisy o Inspekcji Handlowej. Ponadto termin wejścia w życie ustawy będzie zbieżny z terminem wejścia w życie ustawy o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw ciekłych, a zatem będzie to 1 stycznia 2004 r.

Wyliminowano również zapis przejściowy, który poprzednio funkcjonował. Stanowił on, że z dniem wejścia w życie ustawy zezwolenia na odwadnianie alkoholu etylowego rolniczego stają się zezwoleniami na wytwarzanie biokomponentów. Ten zapis naruszał konstytucyjną swobodę prowadzenia działalności gospodarczej.

Wyliminowano także ustawowe określenie w okresach przejściowych dolnej i górnej granicy wykorzystania bioetanolu w ogólnej ilości benzyn silnikowych wprowadzonych do obrotu. Od dnia wejścia w życie ustawy minimalne wykorzystanie bioetanolu w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych będzie określać Rada Ministrów.

Zatem z całą stanowczością można stwierdzić, że zawarte w ustawie zapisy czynią ją przejrzystą i skorelowaną z innymi ustawami, a wszelkie napięcia występujące wokół tej ustawy przez ostatnich kilkanaście miesięcy zostały złagodzone.

Jak wspomniałam wcześniej, ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., a zgodnie z przepisami przejściowymi Rada Ministrów w terminie czternastu dni od dnia wejścia w życie ustawy określi w drodze rozporządzenia minimalną ilość poszczególnych biokomponentów, jakie producenci mają obowiązek wprowadzić do obrotu. Mówi o tym art. 23. Stanowi on tutaj pewien przepis przejściowy, chodzi o dostosowanie ustawy. Kolejne dyspozycje czy rozporządzenia Rady Ministrów będą ustalane zawsze do 31 października kolejnego roku.

W art. 22 tej ustawy pojawił się zapis, że do dnia 30 kwietnia 2004 r. biokomponenty będą mogły być wytwarzane wyłącznie z surowców rolniczych i produktów zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. I tu wystąpiły jedyne kontrowersje w pracach komisji, a kontrowersje te wzbudziła negatywna opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej na temat zgodności z prawem Unii art. 22. Jednak w wyniku przeprowadzonej w komisji dyskusji nie zaproponowano żadnych zmian i żadnych poprawek dotyczących zapisu tego artykułu.

Reasumując, w trakcie obrad komisji nie zgłoszono o żadnych poprawek i większością głosów

przyjęto ustawę bez poprawek. I taką rekomendację dla Wysokiej Izby zawarto w sprawozdaniu Komisji Ochrony Środowiska z druku nr 489A. Dziękuję za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Tadeusza Bartosa, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Tadeusz Bartos:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie i Pano-
wie Senatorowie! Pani Minister!

Przepraszam, że trochę będę się powtarzał, ale sprawa jest tak istotna, tak ważna, że niektóre tematy będę musiał zaakcentować znowu, już po pani senator Klepacz.

Uchwalona przez Sejm w dniu 2 października 2003 r. ustawa o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, druk senacki nr 489, była inicjatywą poselską. Ustawa ta reguluje zasady wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami, zasady wykorzystania surowców rolniczych do wytwarzania biokomponentów, obowiązki i zasady odpowiedzialności podmiotów wprowadzających biokomponenty do obrotu, wymagania jakościowe dla biokomponentów oraz zasady monitorowania rynku biokomponentów. Spod regulacji tej ustawy wyłączone zostały paliwa ciekłe przeznaczone na rezerwy państwowe.

Szanowni Państwo! Zgodnie z ustawą wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów wymaga uzyskania zezwolenia, a organ właściwy do jego wydania bądź cofnięcia to minister właściwy do spraw rynków rolnych. Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie musi między innymi posiadać odpowiednie urządzenie techniczne; nie może zalegać z wpłatami na rzecz organów podatkowych, jak Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego; nie może też być karany za przestępstwa przeciwko mieniu i musi być wiarygodny w przypadku dokumentów skarbowych oraz gospodarczych.

W zezwoleniu będzie określona maksymalna ilość produkcji biokomponentów w skali kraju. W myśl ustawy do wytworzenia biokomponentów mogą być wykorzystane wyłącznie surowce rolnicze zakontraktowane na podstawie umowy o kontraktacji, surowce rolnicze pochodzące z produkcji własnej, produkty uboczne i odpady pozyskane na podstawie umowy dostawy, surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy. Minimalna ilość poszczególnych biokomponentów, jaką producenci będą musieli wprowadzić do obrotu w paliwach, będzie określona corocz-

(senator T. Bartos)

nie przez Radę Ministrów w wydanym przez nią rozporządzeniu. Przy określeniu tej wielkości Rada Ministrów będzie brała pod uwagę coroczny wzrost udziału biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzonych do obrotu paliw i wyniki badań nad wpływem biopaliw ciekłych na eksploatację. Biokomponenty wprowadzone na rynek muszą mieć odpowiednią jakość określoną przez jednostkę certyfikującą. Kontrola jakości biokomponentów będzie przeprowadzona przez Inspekcję Handlową.

Panie i Panowie Senatorowie! Ustawa pozwala posiadaczom stacji paliw na zakup estrów bezpośrednio od wytwórców i wprowadzenie tych estrów do obrotu wyłącznie jako samoistne paliwa silnikowe.

W ustawie zamieszczono ponadto przepis dotyczący między innymi monitoringu rynku biokomponentów, biopaliw ciekłych i paliw ciekłych, a także przepisy dotyczące kar pieniężnych, przewidziane za nieprzestrzeganie przepisów ustawy.

Szanowni Państwo! Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., natomiast rozporządzenie Rady Ministrów określające ilość poszczególnych biokomponentów, jaką mają wprowadzić do obrotu producenci w 2004 r., w terminie czternastu dni od dnia wejścia ustawy w życie. Z kolei do 30 kwietnia 2004 r. biokomponenty będą mogły być wytwarzane wyłącznie z surowców rolniczych i produktów zebranych oraz powstałych na terytorium Polski.

Szanowni Państwo! Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi rozpatrywała ustawę na posiedzeniach w dniach 9 i 15 października bieżącego roku. Na posiedzeniu w dniu 9 października w toku dyskusji zgłoszono poprawki. Przewodniczący komisji zwrócił się z prośbą o przygotowanie opinii w sprawie zgłoszonych zmian do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a także do Biura Legislacyjnego oraz Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawie przygotowania opinii do ustawy. Na posiedzeniu w dniu 15 października bieżącego roku przedstawiciel Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedstawił opinię, w której wskazał wiele wątpliwości. Dotyczyły zarówno przyjętych rozwiązań prawnych, jak i tego, że brakowało spójności z rozwiązaniami przyjętymi w ustawie o monitoringu; chodziło o kontrolowanie jakości paliw. Obecny na posiedzeniu przedstawiciel Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej zgłosił zastrzeżenia do art. 22. Wątpliwości zgłoszone przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostały przedstawione na posiedzeniu komisji, ale w związku z tym, iż przedstawiciele Biura Legislacyjnego i ministerstwa rolnictwa nie byli w stanie w tak krótkim czasie zająć stanowiska, komisja przyjęła ustawę bez poprawek – to druk senacki nr 489B. Przewodniczący komisji

zwrócił się jednak do ministerstwa rolnictwa oraz do Biura Legislacyjnego o przygotowanie stosownych wniosków, aby członkowie komisji mogli się z nimi zapoznać przed posiedzeniem Senatu. Stosowne opinie znajdują się w sekretariacie komisji. Obecna na posiedzeniu Senatu pani minister Daria Oleszczuk rozwieje nam dziś te wątpliwości. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję senatorowi.

Zgodnie z regulaminem przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zadawać pytania senatorom sprawozdawcom.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie?

Bardzo proszę, Senator Simonides.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Mam pytanie do pani senator Klepacz. Mianowicie czy jest dokładnie określone, że jest możliwość wyboru, albo z biopaliwami, albo bez? Może tego nie dosłyszałam. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Pani Sprawozdawco.

Senator Apolonia Klepacz:

Tak, oczywiście jest, tylko że ten zapis jest zmodyfikowany. Mianowicie dokładnie dostosowano się do norm europejskich, które mówią, że paliwo do 5% biokomponentów to jest tak zwane paliwo ciekłe. I to zawarto również w słowniczku tej ustawy. Tak że rozróżniamy tutaj paliwo ciekłe i biopaliwo ciekłe. Jeżeli jest to paliwo ciekłe z zawartością biokomponentów taką, jak tu w słowniczku jest to dokładnie wyspecyfikowane, to wtedy nie ma oznaczenia. Jeżeli natomiast wchodzi to już w kategorię biopaliwa ciekłego, to wtedy jest dokładne, szczególne oznakowanie.

(Senator Dorota Simonides: Czy można, Panie Marszałku?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Tak, słucham?

Senator Dorota Simonides:

Czyli jedno i drugie jest biopaliwem?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Pani Senator, mamy tutaj panią minister, może ona odpowie.

Proszę bardzo, Pani Senator.

Senator Apolonia Klepacz:

Zgodnie z przyjętymi założeniami mamy zdefiniowane, że paliwa ciekłe są to benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, zawierające w swoim składzie do 5% bioetanolu oraz do 15% eterów itd. Pkt 7 w art. 2 dokładnie definiuje paliwo ciekłe. Jest to paliwo znajdujące się w dystrybutorach bez oznaczeń dotyczących ilości i zawartości biokomponentów. Ale oprócz tego wprowadzono tu pojęcie biopaliwa ciekłego. O biopaliwie ciekłym mówi się wtedy, kiedy przekracza się te normy. Wtedy ten dystrybutor jest dokładnie oznakowany.

(Rozmowy na sali)

No, nie do końca, Pani Senator.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania do sprawozdawców? Nie ma.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była poselskim projektem ustawy. Prezes Rady Ministrów upoważnił do reprezentowania rządu w sprawie tej ustawy podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, panią Darię Oleszczuk.

Witam panią. Czy zechce pani zabrać głos?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Tak.)

Bardzo panią proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Daria Oleszczuk:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przede wszystkim chciałabym się ustosunkować do opinii Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyjaśnić nasze stanowisko w tej sprawie.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Bardzo proszę.)

Przepis art. 1 ust. 2 wyłączający część paliw ciekłych z zakresu działania ustawy ma uzasadnienie technologiczne. Zapasy i rezerwy państwowe oznaczają długotrwale, niekiedy kilkuletnie składowanie paliw. W tym czasie podstawowe parametry paliw nie mogą ulegać zmianom uniemożliwiającym ich dostarczenie na rynek bez specjalnego uzdatniania. Istnieje jednak uzasadniona obawa, że paliwa z dodatkami biokomponentów przy długim przechowywaniu ulegałyby przeobrażeniom, szczególnie jeśli chodzi o składniki takie jak etanol w benzynach lub estry, w przypadku mieszania ich z olejem napędowym. W związku z tym, tak jak już to państwo senatorowie podkreślili, znalazły się w tej usta-

wie przepisy wyłączające paliwa przeznaczone na rezerwy.

Nasze odniesienie się do drugiej uwagi, dotyczącej definicji paliwa ciekłego w ustawie o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych oraz w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych, zasadniczo nie powinno być różne, aby uniemożliwić niejednoznaczne interpretacje. Dla ostatecznego kształtu definicji kluczowe jest stanowisko ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej. Definicja paliw ciekłych w ustawie o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych jest definicją pochodzącą z ustawy o monitorowaniu i kontroli jakości paliw ciekłych, do której dodano informację o dopuszczalności i zawartości biokomponentów wynikającej z aktualnie stosowanych norm jakościowych dla paliw ciekłych. Definicja ta została uzgodniona wcześniej między innymi z ministrem gospodarki, pracy i polityki społecznej, który odpowiada za ustalenie wymagań jakościowych dotyczących paliw.

Uwaga dotycząca rozszerzenia definicji i określenia „wprowadzenie na rynek”. To także podzieliło Biuro Legislacyjne. To nie ma znaczenia... To jest po prostu tak, że albo przyjmujemy pojęcie „wprowadzenie na rynek” albo pojęcie „obróć” – są one równoznaczne.

Uwaga dotycząca art. 13. Art. 13 ustawy odnosi się do nadzoru nad wytwarzaniem biokomponentów oraz do kontroli ich jakości. W trakcie prac legislacyjnych nad rządowymi projektami ustaw starano się oddzielić system kontrolowania paliw ciekłych od systemu kontrolowania biokomponentów omówionego w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych. Rozdział ten właśnie wprowadzono na wniosek ministra gospodarki i prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Uwaga piąta, dotycząca oznakowania dystrybutorów z paliwem ciekłym i podawania zawartości w nim biokomponentów jest nieuzasadniona ze względów technologicznych, technicznych oraz prawnych. Paliwa ciekłe muszą bezwzględnie spełniać warunki jakościowe określone w rozporządzeniu ministra gospodarki w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Rozporządzenie to określa wymagania jakościowe dla benzyn silnikowych oraz olejów napędowych do pojazdów samochodowych. Zawartość biokomponentów w paliwach ciekłych, określona w definicji dotyczącej benzyn zawartej w ustawie o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, ściśle odpowiada zawartości biokomponentów określonej w przedmiotowym rozporządzeniu ministra gospodarki, jak również w Polskiej Normie dotyczącej benzyn silnikowych. Podobnie dodatek do 5% estrów kwasów tłuszczowych,

(podsekretarz stanu D. Oleszczuk)

spełniający warunki jakościowe normy PN 14214 dla olejów napędowych oraz warunki Polskiej Normy EN 590, nie powoduje niezgodności z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu. Propozycja podawania na dystrybutorze informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych nie jest uzasadniona także żadnymi wymaganiami międzynarodowymi. Według określeń przyjętych w dyrektywie 2003/30, za biopaliwa uznane są między innymi produkty takie jak: eter etylo-tert-butyłowy w części stanowiącej 47% jego objętości oraz eter metylo-tert-butyłowy, jeśli wyprodukowany został z metanolu wytworzonego z biomasy, w części stanowiącej 36% objętości tego związku.

Uzasadnione jest za to oznakowanie dystrybutorów, z których sprzedawane będą paliwa ciekłe inne niż określone w normach. Dyrektywa 2003/30 z 8 maja 2003 r. w sprawie promowania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych kładzie szczególny nacisk na informowanie społeczeństwa o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, ale wymóg ten dotyczy przypadku, gdy udział tych biokomponentów przekracza 5% objętości paliwa. Wymóg taki dotyczy mieszanek eteru metylowego, kwasów tłuszczowych z olejem napędowym pochodzenia mineralnego, jak również mieszanek bioetanolu z benzynami.

Reasumując to, co powiedziałam: propozycja dotycząca zmiany przepisów art. 14 nie znajduje uzasadnienia, a oznaczanie na dystrybutorze procentowej zawartości biokomponentów w każdej partii dostarczonego paliwa, znajdującego się w zbiornikach stacji paliwowych, jest z technicznego oraz logistycznego punktu widzenia trudne i kosztowne do zrealizowania, ponadto, co najważniejsze, dając klientom informację o składzie fizyko-chemicznym, nie daje się informacji o jakości paliw. Negatywne stanowisko w sprawie oznakowania paliw ciekłych pod względem zawartości w nich biokomponentów przedstawili również producenci i importerzy biopaliw.

Obowiązek dotyczący monitorowania całłościowego rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wynika ze zobowiązań międzynarodowych oraz z potrzeb krajowych. Wprowadzenie tego całłościowego monitorowania przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pozwoli na określenie ilości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów wprowadzonych do obrotu. Informacja ta jest niezbędna zarówno do określenia skali ulg podatkowych, jak również ze względu na konieczność przygotowania rokrocznie przez Radę Ministrów, na podstawie art. 12 ust. 6 ustawy, rozporządzenia określającego minimalną ilość poszczególnych biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych. Rozporządzenie ta-

kie ma być przygotowywane na użytek Komisji Europejskiej oraz krajowego raportu określającego realizację międzynarodowych celów wskaźnikowych, zgodnie z postanowieniami art. 4 dyrektywy 2003/30.

O ile zakresy kompetencji prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mogą się w pewnym zakresie pokrywać, to zupełnie odmienne są ich cele i zakresy gromadzonych przez nich informacji, wynikające z ustawy o biokomponentach i ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych.

Do uwagi dotyczącej przepisów karnych trudno się ustosunkować, ponieważ ta uwaga nie została sprecyzowana – zostało to zgłoszone jako pewna wątpliwość. No, tak właśnie bym to chciała wyjaśnić. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Minister.

Proszę jeszcze zostać na swoim miejscu, dlatego że zgodnie z regulaminem senatorowie mogą teraz zadawać pani pytania.

Przypominam, że zadawanie pytań nie może trwać dłużej niż minutę.

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Pani Minister, pewien mój niepokój wywołał ust. 2 w art. 1. I muszę powiedzieć, że argumentacja pani minister, dotycząca możliwości rozkładu etanolu w paliwach ciekłych, nie do końca mnie przekonała, bo zrozumienie tego wymaga dużego, że tak powiem, zasobu informacji technologicznych. No, poza tym etanol na przykład w winach raczej korzystnie działa po latach, a więc to jest tak... Ale jedno niebezpieczeństwo jest nieprawdopodobne, mianowicie w tym przepisie mamy do czynienia z rezerwami państwowymi, czyli z ogromną częścią rynku, co do którego zaczną się oczywiście przetargi, ale decyzje dotyczące tego, czy mają to być rezerwy z biopaliwami, czy bez biopaliw, pozostaną całkowicie dowolne. A przecież idzie tu o miliardy złotych! Tak więc jest to – w naszych warunkach, bo zajmujemy dosyć wysokie miejsce na liście krajów skrupupowanych – taki, powiedziałbym, bardzo niebezpieczny przepis. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Pani senator Simonides.

Senator Dorota Simonides:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja chciałabym zwrócić uwagę na to, że dzisiaj mamy do czynienia z jakimś dziwnym sposobem

(senator D. Simonides)

procedowania. Pan senator sprawozdawca zwrócił uwagę na to, że na posiedzeniu komisji były zgłaszane pewne niejasności i że te sprawy wyjaśni pani minister. Pani minister wyjaśnia te niejasności, może znane państwu, członkom komisji, którzy je stawiali, ale dla nas, niebędących członkami komisji i w danym momencie nieuczestniczących w posiedzeniach komisji, są to wyjaśnienia niejasne, zwłaszcza te zawarte w pierwszej części informacji pani minister. Ja tu pewnych rzeczy nie rozumiem, a chciałabym głosować z pełną świadomością tego, co się tutaj toczy w sprawie tej ustawy. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze pytania do pani minister? Nie ma.

Pani Senator Simonides, zgadzam się z panią w tym, że w wypadku każdej ustawy powstaje jakiś taki żargon, przez który trudno jest przebrnąć. Pani po prostu chce, żeby to powiedzieć po ludzku?

Senator Dorota Simonides:

Nie, Panie Marszałku. Pan senator Bartos, senator sprawozdawca, powiedział, że na posiedzeniu komisji pojawiły się niejasności prawne, które nie zostały wtedy wyjaśnione...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Tak, ale to już wiemy. Dobrze.)

...i że będą one tu wyjaśnione.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Właśnie. Proszę bardzo, Pani Minister...)

Ale ja nie rozumiem, o jakie tu chodziło... I chciałabym wiedzieć, czy komisja przyjmuje te niejasności, czy teraz one zostały wyjaśnione. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Panie Marszałku! Pani Senator!

Moje wyjaśnienia dotyczące uwag przekazanych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostały przekazane szanownej komisji rolnictwa tylko ze względu na to, żeby państwo również mogli się zapoznać ze stanowiskiem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w tej sprawie, ponieważ to były uwagi merytoryczne. Jak pani słusznie zauważyła, są to uwagi bardzo spe-

cjalistyczne. I wszystkie te wyjaśnienia przekazane przez ministerstwo Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przyjęła i uznała za wystarczające, skoro nie podzieliła uwag zgłoszonych przez prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy pani odpowiedziała panu senatorowi?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: To tak trudno...)

(Senator Zbigniew Romaszewski: Te wątpliwości...)

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Te wątpliwości, Panie Senatorze, na pewno zawsze są i zostaną.)

Rozumiem.

Senator Janowski, proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, w art. 18 ustawy, o której mówimy, wprowadza się zmiany do ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym. Gdy zajrzemy do przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, to zauważymy w art. 37 ust. 1, że podatek akcyzowy od paliw do silników wynosi odpowiednio 80% i 400%. A my tutaj, w ustawie, wprowadzamy zmianę mówiącą o tym, że minister będzie mógł obniżyć stawkę na biopaliwa ciekłe itd. Minister ma tego dokonać w drodze rozporządzenia, ale komisje nie mogły się zapoznać z tym rozporządzeniem. Czy ono jest już gotowe? I w ogóle jakie będą zasady, na podstawie których minister określi taką lub inną stawkę? Bo gra akcyzą to jest w tym zakresie gra podstawowa. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Panie Marszałku! Pani Senatorze!

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia tych wielkości został w ministerstwie już opracowany. Przy opracowywaniu tych wielkości są brane pod uwagę opinie i wszelkie wyliczenia szacunkowe dotyczące określenia tego. I zgodnie z przepisami końcowymi tej ustawy, po upływie czternastu dni od dnia wejścia... Przepraszam. Rozporządzenie, o któ-

(podsekretarz stanu D. Oleszczuk)

rzym mowa w art. 12 ust. 6, Rada Ministrów wyda w ciągu czternastu dni od dnia wejścia w życie tej ustawy... Ale dotyczące stawek akcyzy... Z procedurami zawartymi... Tutaj należy się także odwołać do przepisów dyrektywy 92/81 Wspólnoty Europejskiej, dotyczących właśnie tego zakresu, mając również na względzie ustalenia traktatu. Polska może stosować zredukowaną stawkę podatku akcyzowego na bioetanol i produkowane na jego bazie etery w ciągu jednego roku po dniu uzyskania członkostwa. Na podstawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych Polska z dniem akcesji wystąpi o zwolnienie z podatku akcyzowego estrów oraz o stosowanie zredukowanej stawki podatku akcyzowego na paliwa zawierające estry, w trybie przewidzianym w przepisach unijnych.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma.

Dziękuję, Pani Minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o obowiązkach z tym związanych, zwłaszcza o konieczności składania wniosków na piśmie w trakcie trwania dyskusji nad tym punktem, a także o nieprzekraczaniu limitu czasu.

Jako pierwszy głos zabierze pan senator Dziado. Po nim będzie senator Litwiniec i senator Janowski.

Proszę bardzo.

Senator Henryk Dziado:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mówi się ostatnio wiele o tym, że prawo nasze jest źle tworzone, że ma wiele wad, że zawiera wiele złych uregulowań. Mówi się również o tym, że jesteśmy zbyt ulegli wobec Unii Europejskiej, że jest ona dla nas absolutnym wyznacznikiem, bez wnikania w intencje i w oczekiwania Unii.

Wydaje się, że ustawa, którą w tej chwili rozpoznajemy, pod względem prawnym jest szalenie poprawna. I trudno mieć do niej jakieś zastrzeżenia z uwagi na to, że zakłada się, iż na pewno będzie ona impulsem do rozwoju sektora rolniczego, że da wreszcie pracę i pieniądze rolnikom oraz sferze okołorolniczej, która w tej chwili jest w ogromnej zapaści, a także że będzie to ustawa głównie dla producentów polskich oraz że dzięki

tej ustawie ludzie, którzy są w tej chwili bez grosza, zyskają jakieś pieniądze.

I oto w tej – nazwę to wyraźnie – dobrej ustawie, mającej znakomitą ideę, pojawia się art. 22, który to wszystko przekreśla i który, moim zdaniem, rzuca na kolana całą koncepcję, całą konstrukcję ustawy i jej filozofię. Otóż ulegamy tutaj opinii naszych służb prawnych – ulegamy stanowisku, iż zalecenia, oczekiwania Unii Europejskiej są dla nas wiążące. Mówi się, że proponowana przez grupę posłów blokada wprowadzenia na polski rynek produkcji paliw produktów obcych na okres pięcioletni jest niezgodna z prawem unijnym i się nie utrzyma. Ja nie będę tego tematu rozwijać, bo wszyscy go znamy. Zresztą na posiedzeniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi z pewnością długo państwo nad tym procedowaliście. Ale ja chcę teraz na tę sprawę spojrzeć inaczej. Proszę państwa, ustawa o biopaliwach nie jest ustawą o eksporcie i imporcie, bo zakaz ograniczeń w eksporcie i imporcie wynika z układu stowarzyszeniowego, z art. 25 ust. 2. I rzeczywiście taki zakaz jest. Ale ta ustawa, jak mówię, nie dotyczy ani importu, ani eksportu. Ta ustawa mówi o tym, jaka ma być struktura produkcji rolnej w Polsce, kto na tej produkcji ma zarabiać i w jaki sposób my, Polacy, mamy organizować swoje własne sprawy. Tych spraw żadna dyrektywa, żaden układ nie reguluje. Układ nie mówi, ile w Polsce ma być zasiewów buraka, a ile ma być zasiewów pod inną produkcję. I moim zdaniem, cała ta ustawa dotyczy regulacji właśnie tych kwestii, naszych kwestii, wewnętrznych, polskich, których nasze wejście do Unii nie przekreśla. A więc gdy spojrzymy na to z tego punktu widzenia, gdy założymy, że jest kontraktacja, że jest specjalna komisja, że jest kontrola tego, co my robimy, to wydaje mi się, iż wprowadzenie w art. 22 tego zakazu produkcji biopaliw tylko do kwietnia przyszłego roku jest chyba jakimś żartem. No, ja nie wiem, czy od dzisiejszego dnia do kwietnia jakiś rolnik zdoła zakontraktować rzepak czy inną uprawę, czy zdoła coś z tego wyprodukować i czy będzie mógł to sprzedawać. A ta ustawa zakłada, że od października do kwietnia nastąpi pełen cykl wytworzenia produktów roślinnych i wyłoczenia z tego biopaliw. No, tego też nie rozumiem.

I dlatego zgłaszam poprawkę, ażeby w art. 22 wprowadzić jednak karencję, zaporę wobec sprowadzania na polski rynek obcych produktów do produkcji biopaliw chociaż na okres pięcioletni. Chodzi o to, żeby polscy producenci, polscy rolnicy mogli w tym czasie okrzepnąć, mogli swoją sytuację tutaj na tyle mocno ugruntować, żeby potem, gdy już będzie ten zalew artykułów unijnych, być wobec nich konkurencyjnymi. I dlatego taką poprawkę, Panie Marszałku, na pańskie ręce, w imieniu swoim oraz senatorów Izdebskiego i Szafranca, składam. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu senatora Bogusława Litwińca.

Senator Bogusław Litwiniec:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Podpowiada mi doświadczenie, że procedowana ustawa przejdzie dzisiaj w naszej Izbie, świadomej siebie, interesów rolników, małych i średnich przedsiębiorców, i potrzeby czystego nieba nad Polską. Przeto nie zamierzam w tym wypadku, wzorem retoryków rzymskich, przypinać sobie skrzydeł do togi, chcę jedynie wesprzeć naszą, sądzę, że mądrą, predecyzję kilkoma argumentami. Po tym okresie, nie najszcześniejszym dla wspólnego interesu, to znaczy po okresie kotłowania się, i naszego, parlamentarzystów, i Rzeczypospolitej, przynajmniej jej zainteresowanej części, niekiedy nawet w inwektywach wróciliśmy do rozsądku i teraz mamy po prostu pchnąć wreszcie w życie tę ustawę, sądzę, że pożyteczną, dobrą dla stron, które już wymienilem.

Ażeby wesprzeć jedynie naszą pewność, chcę tutaj przypomnieć dwa argumenty niewymieniane podczas tych niezbyt szczęśliwych debat, które powstrzymały i producentów, i rolników na co najmniej rok od rozpoczęcia tego, co pożyteczne.

Jeden z tych argumentów to jest wielka sprawa energii odnawialnej podnoszona bardzo intensywnie w Unii Europejskiej. Na własne uszy słuchałem, byłem świadkiem kilku tego rodzaju debat i chcę tylko powiedzieć, że Unia Europejska, po trzeźwym przyglądnięciu się przyszłości energetycznej naszego jednoczącego się kontynentu, doszła do wniosku, że na długie lata szans na wydobywanie tradycyjnych mineralnych nośników energii spod ziemi nie ma. W związku z tym musi zaproponować krajom i obywatelom Europy, dla bezpieczeństwa, energie odnawialne, cały ten plik energii odnawialnej, która pochodzi z natury: czy to z wiatrów nad Europą, czy na jej południu z grzejącego słońca, wytwarzającego energię słoneczną, czy, w fiordach skandynawskich, ze ściekającej wody dającej okazję do przemiany energii mechanicznej w elektryczną, a u nas, w środkowej Europie, zwłaszcza z tego, o czym właśnie dyskutujemy, i może jeszcze z tego, w co zmieniają się nasze zielone chwasty – w ciepło. To jest wielką szansą dla zielonej, gnijącej, że tak powiem w przenośni, pożytecznie gnijącej oczywiście, środkowej Europy.

Sprawa energii odnawialnej jest sprawą wielką, futurystyczną, ale taką, którą już trzeba było zacząć dzisiaj. A my, powtórzę, tą wreszcie spełnioną, jak przypuszczam, ustawą dołożymy się do tego poprzez biokomponenty do paliw. Ja nie jestem pesymistą i nie sądzę, by polscy rolni-

cy z tego powodu zostali zarzuceni surowcami z Australii. Jesteśmy na szczęście bliżej, aczkolwiek nieprzygotowani, powiedziałbym, do zajęcia przynajmniej przyczółków produkcyjnych, do stworzenia tych minirafinerii, które już po wkroczeniu do Unii będą mogły ruszyć przynajmniej ze wstępną produkcją i w ten sposób zajmą przynajmniej część tej przestrzeni, na którą na pewno rzuci się szybko konkurent z bogatszych krajów.

Drugim argumentem, który chcę przytoczyć tutaj, przed Wysoką Izbą, jest sprawa wprowadzenia licencji na tę produkcję. Proszę mi powiedzieć: na życzenie dolnośląskich rolników udałem się do Austrii i do Francji, żeby zbadać, jak tam zabierają się za tę sprawę. I teraz składam przed Wysoką Izbą raport, że te wszystkie jakieś, powiedziałbym, przepieszczone wymagania w stosunku do producentów i inwestujących w rafinerie nie są tam w ogóle dyskutowane, bo ich nie ma. To jest po prostu przestrzenią innej ustawy, ustawy o kontroli jakości. To tak jakby piekarz... on nie ma nad sobą pewnego przymusu posiadania licencji, zezwolenia na wsadzenie zaprawy do pieca, owszem, on musi piec dobry chleb, bez zakalca, ale problem zakalca w tym chlebie rozstrzyga inna ustawa – o kontroli jakości. Dlatego też niech się już stanie to, co jest zapisane, ale sądzę, że Wysoka Izba, i ta większa, i ta mądrzejsza, tu przede mną kiedyś tam uprości zagadnienie.

Na koniec chciałbym przeprosić dwie grupy rolników dolnośląskich – proszę, niech mi państwo pozwolą jeszcze na tę jedną minutę, Panie Marszałku, proszę o wspaniałomyślność. A zatem pozwólcie państwo, że przeproszę za to, że rok temu namówiłem ich na kupienie dwóch zbankrutowanych cukrowni i czekanie przez rok, aż politycy i ci, psiamac, lobbyści pozwolą na ostateczną decyzję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Senatorze. Coraz bardziej mi się zdaje, że jest pan jednak poetą. (*Wesołość na sali*)
Pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister!

Nawiążę do wypowiedzi pana senatora Litwińca. Pewnie nie byłoby takich problemów, gdybyśmy nie usiłowali kwestii biopaliw rozwiązywać w drodze ustawowej. W moim przekonaniu, mówiłem już o tym, wystarczyłoby to uregulować dobrymi polskimi normami, ustawą o kontroli – z tym się w pełni zgadzam – i stosownymi rozwiązaniami finansowymi, zwłaszcza tymi, o które panią minister pytałem, w odniesieniu do podatku akcyzowego.

(senator M. Janowski)

Szanowni Państwo, ja podzielam również obiekcje pana senatora Dzidy – nad tym już dyskutowano – co do racjonalności z polskiego punktu widzenia zapisu art. 22 tejże ustawy. Ale mam jeszcze inne obiekcje i byłbym rad, gdyby pani minister zechciała się odnieść do tego tematu, on się nie zmieścił w jednej minucie, więc go poruszam teraz.

Otóż w maju tego roku odbyło się IX Ogólnopolskie Forum Odnawialnych Źródeł Energii. Pan profesor Wincenty Lotko ze swoim współpracownikiem z Politechniki Radomskiej – a tam jest dobry ośrodek zajmujący się silnikami – stwierdził między innymi, że produkcja rzepaku w Polsce nastawiona jest przede wszystkim na zaspokojenie potrzeb krajowych olejarni, których możliwości przerobowe w ostatnich pięciu latach były w 100% wykorzystywane. Na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat wielkość produkcji krajowego rzepaku pokrywała średnio połowę całkowitego zapotrzebowania rynku na olej, śrutę i nasiona. Tak więc, w celu zrównoważenia popytu, Polska musiała importować w ostatnim dziesięcioleciu 11 milionów 159 tysięcy t nasion rzepaku, co przyniosło deficyt w handlu zagranicznym na łączną kwotę blisko 3 miliardów dolarów – to jest opublikowany materiał. Wobec tego ja mam takie pytania: czy ten deficyt będzie istniał i czy on będzie pogłębiany? Czy polscy producenci rzepaku będą w stanie wyprodukować taką ilość oleju, abyśmy mogli zrealizować zadania, jeśli idzie o komponenty w biopaliwach, które są przewidziane w ustawie?

Co do akcyzy, to wydaje mi się, że tej dyskusji nie należy unikać i nie należy chować głowy w piasek, bo jeżeli będzie prowadzona zła polityka określająca wysokość podatku akcyzowego, to wszystko weźmie w łeb. W krajach Unii Europejskiej właśnie regulacje podatkiem akcyzowym spowodowały, że tam takie paliwo jest używane.

I jeszcze jedna kwestia, którą chciałbym tutaj poruszyć. W naszym gronie, w gronie senatorów, są specjaliści z dziedzin technicznych. Dotarło do Senatu takie bardzo dobre opracowanie na temat korzyści i zagrożeń ze strony biopaliw dla silników spalinowych. Nie będę go odczytywał; ufam, że państwo senatorowie zapoznali się z nim. Są tam wymienione ewidentne korzyści, między innymi te, które dotyczą ochrony środowiska czy właśnie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, ale są też wymienione zagrożenia, które dotyczą elementów konstrukcji, na przykład tych, które są wykonane z tworzyw sztucznych itd., itd.

Chciałbym bardzo, aby minister rolnictwa, który będzie merytorycznie prowadził nadzór nad realizacją tej ustawy, mógł za pewien czas

przedstawić nie tylko obu izbom polskiego parlamentu, ale całej opinii publicznej, wiarygodne wyniki badań potwierdzające to, że zagrożenia dla samych silników spalinowych, zarówno tych benzynowych, jak i tych wysokoprężnych, nie są aż tak wielkie; że zostały one w należyty sposób ocenione i zminimalizowane.

Panie Marszałku, nie zgłaszam poprawki, ale mam pewne obiekcje, w szczególności te dwie dotyczące akcyzy, zapisów art. 22, również na tle danych dotyczących produkcji rzepaku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu.

Proszę o zabranie głosu senatora Klepacza. Przepraszam, panią senator Klepacz.

Senator Apolonia Klepacz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja chciałabym krótko odnieść się jeszcze do tych obiekcji, które zostały zgłoszone między innymi przez panią senator Simonides.

Otóż historia tworzenia naszej ustawy biopaliwowej była dosyć długa. I chciałabym przypomnieć, że najwięcej kontrowersji wokół zapisów dotyczących tego, czy dystrybutory mają być oznakowane i jak mają być oznakowane, pojawiło się właśnie wtedy, kiedy ustawowo wprowadzaliśmy pewne sztywne ilości biopaliw, które miałyby funkcjonować w naszym systemie. Pierwotny zapis, zapis, który się pojawił w pierwszej ustawie, zakładał, że będzie to nie mniej niż 4,5%. Stąd wynikła wtedy batalia o to, ażeby zapewnić paliwo, które nie stanowi dużego zagrożenia, o czym mówił przed chwilą pan senator Janowski. Cała ta batalia, cała ta dyskusja toczyła się wokół norm.

Wydaje mi się, że w okresie tych kilkunastu miesięcy wszystkie turbulencje, napięcia, naprężenia, które się tutaj tworzyły, tworzyły się poprzez pewne nieudomówienia; poprzez niepozyskiwanie wszystkich informacji, zwłaszcza informacji natury technicznej. One zostały wyjaśnione i ja, śledząc tę ustawę, czytam ją i teraz jest ona dla mnie jasna. Nie ma tutaj zbyt wielu warunkowań, które usztywniałyby nasze możliwości reagowania, i to nie tylko reagowania w odniesieniu do spraw technicznych, które są dokładnie i precyzyjnie regulowane przez normy. Te normy są tutaj zapisane, o tym wspominała pani minister, cytowała je tutaj, cytowała Światową Kartę Paliw z 2000 r., z którą nasze przepisy są w zgodzie. Jednocześnie odejście od pewnych sztywnych zapisów powoduje, że mamy możliwości reagowania w sprawie rynku surowcowego, o którym tutaj wspominaliśmy, dlatego że daliśmy te dyspozycje Radzie Ministrów, daliśmy je nie tylko na czas klęski żywiołowej, i powiedzie-

(senator A. Klepacz)

liśmy, że będą dokładnie, na podstawie badań naukowych, na podstawie całego dorobku naukowego określane coroczne limity.

I stąd ufam, że ta ustawa, wprowadzana zresztą równolegle z ustawą o kontroli i monitorowaniu paliw, zagwarantuje, że ten pierwszy krok z biopaliwami na naszym rynku powiedzie się. Choć nie wykluczam, że być może będą potrzebne jakieś drobne korekty, które samo życie przyniesie.

Dlatego jeszcze raz apeluję, ja, to znaczy senator Apolonia Klepacz, już nie sprawozdawca, ażeby poprzeć tę ustawę bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję pani senator.

Proszę, głos zabierze teraz senator z Katowic, Adam Graczyński.

Senator Adam Graczyński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jeśli chodzi o mój okręg wyborczy, to czuję się raczej senatorem ze Śląska niż z Katowic. Jest to bądź co bądź...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Ale mieszka pan w Katowicach.)

Też nie, Panie Marszałku. Kiedyś tam mieszkałem, ale od dwudziestu pięciu lat mieszkam poza Katowicami. Podjąłem decyzję, uważam, że...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Nie nadążam za rzeczywistością.)

...strategicznie rozsądną. To gwoli wyjaśnienia.

Wysoka Izbo! Po raz trzeci dyskutujemy nad tym ważnym problemem. I co konstatuję? Mianowicie to, że jest znacznie większe zrozumienie dla konieczności rozstrzygnięcia tegoż problemu i że jest znacznie mniej dyskusji prasowych, zapytań. Może dlatego, że bardzo wiele kwestii zostało wyjaśnionych. Czyli ta praca bardzo wielu osób, w tym parlamentarzystów, nie poszła na marne. I sądzę, że zrozumienie tej sprawy i wiedza na ten temat są coraz większe.

Chciałbym nawiązać może do debaty, która miała miejsce w lipcu, kiedy po raz drugi dyskutowaliśmy o projekcie uchwały na temat biopaliw. Ta lipcowa dyskusja dotyczyła między innymi dyrektyw, ich obligatoryjności i wpływu na prawodawstwo w Polsce.

Ponieważ ta sprawa nie została rozstrzygnięta w trakcie debaty, już po jej zakończeniu jako przewodniczący Komisji Ochrony Środowiska wystąpiłem do pani minister Danuty Hübner

z zapytaniem na temat charakteru prawnego dyrektywy z maja bieżącego roku dotyczącej biopaliw. Uzyskałem bardzo szczegółową odpowiedź. Chciałbym przytoczyć zakończenie tej odpowiedzi: „Podsumowując, pragnę stwierdzić, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie promocji i używania biopaliw lub innych odnawialnych paliw w transporcie ma charakter wiążący...” A zatem – ma charakter wiążący. A w lipcu mówiono, że są dyrektywy obligatoryjne i są nieobligatoryjne; można sięgnąć do stenogramów. Czytam dalej: „...zaś państwa członkowskie są zobowiązane implementować jej postanowienia do końca 2004 r.” Czyli ma charakter wiążący i należy implementować jej postanowienia do końca 2004 r.

Dodam może jeszcze, bo to jest chyba istotne, że dyrektywa jest ważna, jeżeli chodzi o cel. Ona wskazuje cel do osiągnięcia, nakłada również określone być może konsekwencje wynikające z nieosiągnięcia celu, podczas gdy metody, środki służące do osiągnięcia tego celu, są już w gestii poszczególnych członków Unii Europejskiej. I na tym polega możliwość wybrania drogi narodowej, która pozwala jak najlepiej, jak najefektywniej dany cel osiągnąć.

Sądzę, że od lipca pojawiły się również nowe argumenty, które jak gdyby podbudowują to działanie w kierunku uchwalenia ustawy. Zapoznałem się ostatnio z kilkoma ekspertyzami na temat sytuacji energetycznej globu, świata, szczególnie w zakresie zasobów ropy i gazu ziemnego. Ku memu zdziwieniu, a w pewnym stopniu zaniepokojeniu czy przerażeniu, eksperci stwierdzają, że te zasoby są znacznie mniejsze, niż sądzono jeszcze do niedawna. Twierdzą oni mianowicie, że przy bilansowaniu zasobów brano pod uwagę ich ogólną wielkość, a nie tylko tę możliwą do wydobywania. Twierdzą też, że szczyt możliwości wydobywczych na świecie przypadnie na lata około 2010–2015, a później nastąpi duża eksplozja cen i spadek możliwości produkcji.

Oczywiście wszystkie ekspertyzy mają to do siebie, że są ekspertyzami. Przewidywanie procesów społecznych, gospodarczych, ekonomicznych jest najtrudniejszą kwestią. Ale sądzę, że nie możemy nie brać pod uwagę tych wypowiedzi, które się pojawiły w ostatnim okresie.

Jest jeszcze jeden bardzo ważny argument, a mianowicie to, że my jako kraj musimy spełniać dyrektywy w zakresie struktury konsumpcji energii w naszym kraju. W tym przypadku mam na uwadze wzrost konsumpcji energii odnawialnej. Wiąże się to z polityką energetyczną Unii Europejskiej, której członkami będziemy przecież od 1 maja przyszłego roku. Polityka energetyczna Unii zmierza do tego, by znaleźć najbardziej bezpieczną z możliwych drogę suwerenności państw członkowskich. Nie chcę tego tematu rozwijać.

(senator A. Graczyński)

Unia Europejska rezygnuje z wydobycia węgla, oczywiście węgla kamiennego. Nie posiada też znaczących zasobów ropy i gazu. Dlatego ekspansja w obszarze energii odnawialnej jest czymś oczywistym i koniecznym.

Dodam jeszcze, że w argumentacji ekonomicznej dotyczącej potrzeby rozstrzygnięcia sprawy biopaliw w naszym kraju powinno uwzględniać się i to, że dzięki produkcji biopaliw, biokomponentów będą powstawały bardzo użyteczne wyroby, na przykład pasze. Ma to szczególne znaczenie ze względu na ograniczenie od 1 listopada bieżącego roku karmienia zwierząt mączką importowaną. Jest to istotne, bo pojawia się pewna możliwość funkcjonowania na rynku.

Przeprowadziłem rozmowy z przedstawicielami izby biopaliw. To jest izba, powstała w Warszawie, zrzeszająca około czterdziestu, pięćdziesięciu podmiotów. Informowano o tym, jak korzystne efekty ekonomiczne przyniesie zdecydowanie się na przyjęcie tej ustawy.

To już jest, powtarzam, trzecia próba uchwalenia tej ustawy. Ta ustawa to nasz dorobek intelektualny, owoc pracy nad dwiema poprzednimi ustawami. Jeśli miałbym oceniać, to sądzę, że obecne rozwiązania są najbardziej dojrzałe. Chciałbym przywołać art. 12 pkt 7, który mówi o tym, że Rada Ministrów każdorazowo, corocznie, ustalając możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości przetwórcze, będzie brała pod uwagę wyniki badań nad wpływem biopaliw ciekłych na eksploatację pojazdów wyposażonych w silniki itd. W tym art. 12 pkt 7 jest element, który pojawił się w trakcie dyskusji nad drugą wersją ustawy. Sądzę, że oprócz tego w tej ustawie znalazło się wiele innych rozwiązań, które pojawiły się w wyniku prac, między innymi prac w Senacie, nad drugą wersją ustawy, poprawiających jej jakość.

Wysoka Izbo! Przychyłam się do wniosku Komisji Ochrony Środowiska i wnoszę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Ostatnim mówcą będzie senator Izdebski.

Senator Sławomir Izdebski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze!

Po przyjrzeniu się całej tej debacie, zarówno podczas pierwszego, drugiego, jak i trzeciego podejścia do tej ustawy, zacząłem się zastanawiać, czy są jeszcze jakieś argumenty, jakieś słowa, które mogłyby wesprzeć argumentację przemawiającą za koniecznością jej uchwalenia.

Tak, niewątpliwie ta ustawa jest potrzebna. Wiemy o tym dzisiaj i wiedzieliśmy o tym zarówno za pierwszym, jak i za drugim razem. Powiedziano już na ten temat wszystko. Powiedziano, że ta ustawa może przyczynić się do poprawy sytuacji polskiego rolnictwa. Oczywiście argumentem numer jeden jest to, że setki tysięcy hektarów zacząć przynosić dochód, że ziemia przestanie w końcu leżeć odłogiem, że powstaną dodatkowe miejsca pracy w tym sektorze. Zaledwie w ciągu kilku miesięcy w sprawie tej ustawy wypowiedzieli się niemal wszyscy. Wiemy zatem, że ta ustawa jest niezbędna.

Ale dzisiaj zastanawiamy się – przynajmniej ja się nad tym zastanawiam – komu tak naprawdę zależało na tym, aby ta ustawa nie weszła w życie wtedy, kiedy powinna. Bo chyba wszyscy wiemy, że ustawy o biopaliwach funkcjonują niemalże wszędzie, że biopaliwa funkcjonują we wszystkich prawie krajach Europy Zachodniej i nie tylko, a jedynie nasze państwo nie dojrzało do tego.

Praca nad tą ustawą pokazała, co i kto w Polsce stoi za tym, aby rolnicy nie skorzystali z dobrodziejstw tej ustawy. Dzięki dyskusjom nad tą ustawą polskie społeczeństwo, a zwłaszcza polscy rolnicy dowiedzieli się, że istnieje w Polsce tak zwana mafia paliwowa. I co nas dziwi? Że kto jak kto, ale nawet media przyczyniły się do tego, że ta ustawa nie weszła w życie wtedy, kiedy powinna. To media, nie posługując się w zasadzie żadnymi merytorycznie uzasadnionymi argumentami, tak zaczęły zastraszać społeczeństwo, że niektórym zaczęło się wydawać, iż wprowadzenie tej ustawy w życie spowoduje, że zardzewieją nam silniki. I co jest najbardziej przykre w całej tej kwestii? Ano to, że jednym z tych, którym najbardziej zależało na tym, aby ta ustawa nie weszła w życie, był miłościwie nam panujący pan prezydent Aleksander Kwaśniewski, który jako pierwszy powiedział tej ustawie: nie.

Zastanawiam się, czy prace nad tą ustawą znajdą dzisiaj swój koniec w Senacie, w izbie wyższej polskiego parlamentu. Mimo że do tej pory byłem za tym, aby została ona przyjęta bez poprawek, to jednak teraz zmieniłem zdanie – popieram słowa i argumenty senatora Henryka Dzi-dy – i zacząłem się zastanawiać, czy słusznym rozwiązaniem będzie przyjęcie bez poprawek ustawy, w której istnieje zapis mówiący, że do 30 kwietnia biopaliwo będzie można produkować tylko i wyłącznie z biokomponentów wytwarzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozmawiałem już w tej sprawie z przedstawicielami ministerstwa rolnictwa, którzy stwierdzili, że później zaczną obowiązywać przepisy unijne, bo wchodzimy do Unii Europejskiej itd., itd. Zastanawiam się tylko nad jednym. Otóż najbardziej zdziwiło mnie postępowanie Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, bo pracował nad tą ustawą i do tej pory nikomu nie przeszkadzało to,

(senator S. Izdebski)

że w ustawie nie ma tego typu zapisu, a nagle okazało się, że ten zapis musi się pojawić.

Myślę, że to nie jest ograniczenie ani zakaz. Bo rozumiem, że skoro po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej granice będą otwarte, pojawiają się obawy, że to jest niesprawiedliwie, że nie będzie można sprowadzać komponentów itd. Absolutnie tak nie jest. Przecież tu nie wprowadza się żadnych zakazów. Komponenty można sprowadzać. Można sprowadzać rzepak i inne komponenty używane do innych celów. Uważam, że ten artykuł absolutnie nie zakazuje importu.

Generalnie zależy nam na tym, żeby – tak jak już powiedziałem wcześniej – z dobrodziejstw tej ustawy skorzystali polscy rolnicy, żeby znowu nie doszło do tego, że w tak krótkim czasie rolnicy nie zdążą podpisać umów, bo ostatnio to był krótki czas, i żeby nie okazało się, że jedyną poszkodowaną i pokrzywdzoną grupą społeczną są znowu polscy rolnicy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Lista mówców została wyczerpana.

Dla porządku informuję, że senator Rzemkowski złożył swoje przemówienie na piśmie*, a senator Bień i senator Dzido złożyli wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie.

Zamykam dyskusję.

Chciałbym jeszcze zapytać panią minister, czy chce zabrać głos.

Skoro nie, to dziękuję pani.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Ochrony Środowiska o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję, Pani Minister. Czy pani ma coś jeszcze dzisiaj z nami... Skoro nie, to dziękuję pani.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na pięćdziesiątym ósmym posiedzeniu w dniu 3 października 2003 r.,

a do Senatu została przekazana w dniu 6 października i tego samego dnia marszałek Senatu skierował ją, zgodnie z regulaminem, do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 495, a sprawozdania komisji w drukach nr 495A i 495B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Władysława Mańkuta, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Władysław Mańkut:

Panie Marszałku! Państwo Senatorowie! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt i przyjemność w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedłożyć Wysokiemu Senatowi informację o pracy komisji nad ustawą o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Przytoczona ustawa jest kolejną nowelizacją ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Ustawa ta, rozpatrywana w dniu 15 października przez Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, została uchwalona przez Sejm 3 października 2003 r. Ma ona na celu dostosowanie ustawy z grudnia 1990 r. z późniejszymi zmianami do unijnych rozwiązań dotyczących możliwości wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terenie Polski.

Treść ustawy uchwalonej przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się w druku senackim nr 495. Należy przypomnieć, iż akt ten w szczególności wprowadza zasadę równego traktowania obywateli polskich i obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie wykonywania zawodu lekarza weterynarii i dostępu do świadczenia usług lekarsko-weterynaryjnych.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, dzieląc opinię o potrzebie dostosowania tej ustawy do rozwiązań unijnych, postanowiła przedłożyć Wysokiemu Senatowi propozycję wprowadzenia dwunastu poprawek, zawartych w druku senackim nr 495, o przyjęcie których wnoszę. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senatora Janusza Lorenza o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania.

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

Senator Janusz Lorenz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo!

Muszę powiedzieć, że Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi na swoich posiedzeniach miała zdanie podobne do tego, które przedstawiając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, wypowiedział kolega Władysław Mańkut.

Wnieśliśmy dwanaście poprawek. W przypadku dziesięciu istnieje pełna zgodność z poprawkami, które uchwaliła Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, w przypadku dwóch różni się i uważamy, że nasze dwie poprawki – pierwsza i piąta – są bardziej szczegółowe i adekwatne do potrzeb niniejszej ustawy.

Wierzę, że w wyniku wspólnych dyskusji poprawki, które zgłasza Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi, będą przyjęte przez obie komisje.

Nie będę wnosił już nic nowego. To wszystko, o czym powiedział kolega Mańkut, jest przedmiotem ustawy. Dziękuję bardzo za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem przed przystąpieniem do dyskusji można stawiać pytania senatorom sprawozdawcom.

Czy są takowe? Nie ma zgłoszeń. Dziękuję.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Witam sekretarza stanu w ministerstwie rolnictwa, pana Józefa Jerzego Pilarczyka, i pytam, czy chciałby zabrać głos.

Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk:

Panie Marszałku! Państwo Senatorowie!

Chciałbym wyrazić opinię rządu w sprawie sprawozdań przedłożonych przez Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, dotyczących projektu ustawy, a w zasadzie w sprawie ustawy uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 października, ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Senatorowie sprawozdawcy mówili o istocie ustawy, o tym, że wprowadza ona zasady równego traktowania obywateli polskich i obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej w kwe-

stii przyznawania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej oraz swobodnego dostępu do świadczenia usług weterynaryjnych.

Zasady te będą dotyczyły obydwu stron, to znaczy, że również polscy lekarze weterynarii będą mieć taki sam dostęp do wykonywania zawodu na terenie innych państw członkowskich, i w związku z tym zachodziła konieczność wprowadzenia tych regulacji.

W Sejmie wiele kwestii było dyskutowanych, szczególnie wymóg znajomości języka polskiego. Ustawa wprowadza regulację polegającą na tym, że lekarze weterynarii będący obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej nie będą musieli podlegać specjalnemu sprawdzianowi znajomości języka polskiego, jednak tej znajomości się od nich wymaga. Potwierdzają ją tylko i wyłącznie w drodze oświadczenia.

Pragnę poinformować, że może istotną różnicą w stosunku do stanu obecnego – bo ten obszar zagadnień jest już regulowany w ustawie – jest to, że ten projekt ustawy, mimo utrzymania dotychczas obowiązujących przepisów, nakładających na okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne obowiązek rozpatrywania wniosków o przyznawanie prawa wykonywania zawodu i potwierdzenia tego prawa, zobowiązuje rady do prowadzenia rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, podczas gdy do tej pory lista prowadzona była przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną.

Zrezygnowaliśmy w tej ustawie również z obowiązku nałożonego na ministra rolnictwa, który wydawał w drodze rozporządzenia przepisy dotyczące programu nauczania realizowanego przez uczelnie wydające dyplomy lekarza weterynarii. Sprawy te są regulowane w innych ustawach, w związku z czym nie ma potrzeby, ażeby minister regulował je jeszcze w drodze rozporządzenia.

Tak więc projekt ustawy w pełni dostosowuje polskie prawo do wymogów prawa Unii Europejskiej. Zarówno polscy lekarze, jak i lekarze innych krajów członkowskich będą mogli na zasadzie wzajemności wykonywać zawód lekarza weterynarii na całym obszarze Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o poprawki zgłoszone przez obydwie komisje, to w pełni się z nimi zgadzam, przy czym dalej idącymi poprawkami – chodzi o poprawki pierwszą i piątą – są poprawki zawarte w sprawozdaniu sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Poprawki te bardziej szczegółowo doprecyzowują zawarte czy wskazane w nich zapisy.

Tak więc ze wskazaniem na poprawki sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi...

(Głos z sali: Senackiej.)

...przepraszam, senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi proszę Wysoką Izbę o przyjęcie ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, ale proszę zostać na miejscu, Panie Ministrze, ponieważ senatorowie mogą chcieć pana o coś zapytać.

Proszę bardzo, Senatorze, już widzę.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Ministrze, leży przede mną uchwalona przez Sejm ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o zmianie ustawy o języku polskim. I co się okazuje? Okazuje się, że jeden z jej artykułów mówi, iż cudzoziemiec lub obywatel polski na stałe zamieszkały za granicą otrzymuje urzędowe poświadczenie znajomości języka polskiego po zdaniu egzaminu przed państwową komisją egzaminacyjną. Tymczasem w tej ustawie, którą zajmujemy się w tej chwili, obywatel państwa członkowskiego jest zwolniony z egzaminu przed państwową komisją egzaminacyjną. Czy nie widzi pan sprzeczności między jednym a drugim zapisem?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania?

Senator Bartos, bardzo proszę.

Senator Tadeusz Bartos:

Panie Marszałku, Panie Ministrze, do chwili obecnej nie ukazała się nowelizacja cennika określającego zasady i kwoty wynagrodzenia lekarzy weterynarii wolnej praktyki za wykonywane urzędowe czynności zlecone przez organy administracji weterynaryjnej.

Następne pytanie: czy lekarze weterynarii pochodzenia polskiego będą traktowani w krajach Unii Europejskiej podobnie jak lekarze weterynarii z państw Unii Europejskiej w Polsce?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Są jeszcze pytania? Nie widzę zgłoszeń.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Józef Pilarczyk:**

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

Zacznę może od ostatniego pytania, pana senatora Bartosa. Otóż po to jest ta ustawa, żeby lekarze innych krajów Unii Europejskiej byli tak traktowani, jak nasi mają być traktowani, co mają zagwarantowane, w Unii Europejskiej. U dzisiejszych członków Unii Europejskiej obowiązują

takie właśnie przepisy, które mówią, że lekarze weterynarii mają możliwości wykonywania zawodu i traktowani są z wzajemnością, w sposób opisany w naszej ustawie.

Jeśli chodzi o pytanie pana senatora, czy nie widzę sprzeczności pomiędzy ustawą o języku polskim a tą ustawą, owszem, ustawa o języku polskim mówi o tych sytuacjach, w których jest wymagane urzędowe potwierdzenie znajomości języka. Z kolei ta ustawa nie mówi o tym, że konieczne jest urzędowe potwierdzenie znajomości języka, żeby wykonywać ten zawód na terenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Oczywiście do wykonywania tego zawodu na terenie innego państwa członkowskiego potrzebna jest znajomość języka danego kraju, ale znajomość tego języka potwierdzi sam zainteresowany. A więc przepisy dotyczące wykonywania zawodu lekarza weterynarii nie wymagają urzędowego potwierdzania znajomości języka danego państwa. Takie uregulowania obowiązują w całej Unii Europejskiej, w związku z tym nie widzieliśmy potrzeby, ażeby odmiennie niż w całej Unii Europejskiej żądać urzędowego potwierdzania znajomości języka. Wiadomo, że do wykonywania usług weterynaryjnych potrzebny jest kontakt językowy umożliwiający wykonywanie usługi, jeżeli bowiem takiego kontaktu nie będzie, bo takiej znajomości języka nie będzie, nie będzie można wykonać usługi i usługodawców po prostu nie będzie.

Jeśli chodzi o drugie pytanie pana senatora Bartosa, dotyczące cennika, to chcę powiedzieć, że obecnie jest przygotowywana zmiana dotychczas obowiązującego cennika. W najbliższych dniach to rozporządzenie się ukaże, bo proces uzgadniania międzyresortowego został już zakończony, projekt rozporządzenia jest złożony do podpisu ministra i zostanie przekazany do ogłoszenia. Tak więc w najbliższych tygodniach, można powiedzieć, najdalej w przeciągu dwóch tygodni proces wydania nowego cennika za czynności zlecone zostanie zakończony.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Są jeszcze pytania do pana ministra? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję panu, Panie Ministrze.

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk:* Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wszystkich regulaminowych obowiązkach.

Na liście mówców widnieją dwa nazwiska.

Proszę bardzo o zabranie głosu pierwszego mówcę, pana senatora Szafranca. Następny będzie senator Dzido. Wszystko dzisiaj z prawej strony...

Senator Jan Szafraniec:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Dyskutowana przez Wysoką Izbę ustawa o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych ma na celu wprowadzenie do polskiego prawodawstwa przepisów wynikających z unijnych dyrektyw, o czym mówił przed chwilą pan minister. Dlatego też ustawa wprowadza zasady równego traktowania obywateli polskich i obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej w kwestii przyznawania prawa do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej.

W związku z tym sygnalizuję Wysokiej Izbie zjawiska, które budzą u mnie bardzo duże zaniepokojenie. Jednym z nich jest brak formalnego sprawdzianu znajomości języka polskiego w przypadku lekarzy weterynarii będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej. Ustawa przewiduje jedynie, o czym pan minister mówił, wprowadzenie w miejsce sprawdzianu oświadczenia o znajomości języka polskiego.

Co prawda w dyrektywie 78/1026/EWG stwierdza się, iż w interesie zarówno lekarzy weterynarii, jak i ich klientów jest to, aby lekarze weterynarii uzyskali przygotowanie językowe konieczne do wykonywania ich zawodu w przyjmującym państwie członkowskim, ale – i teraz proszę uważać – ze względu na niedopuszczalność potwierdzającego znajomość języka państwa przyjmującego egzaminu, mogącego potencjalnie powodować barierę w przepływie osób, przyjęte przez projektodawcę rozwiązanie w postaci nałożenia wymogu złożenia oświadczenia o władaniu językiem polskim w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu należy uznać za zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Proszę mi wybaczyć, ale ja tego nie mogę zrozumieć. Dlaczego egzamin jest niedopuszczalny? Ano dlatego, że on może powodować powstanie bariery w przepływie osób. A zatem prawo unijne przewiduje pierwszeństwo zasady przepływu osób, zasady niedyskryminacji nad wymogiem dotyczącym spraw merytorycznych, bo jeśli znajomość języka polskiego ma stanowić barierę w przepływie czy w migracji zawodowej, bez względu na kwalifikacje, to należy zrezygnować z tego wymogu.

Dotyczy to jednak wyłącznie obywateli Unii Europejskiej, zaś osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a ubiegające się o prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są zobowiązane do wykazania znajomości języka polskiego i ta znajomość musi być dosyć sprawna. Taki egzamin będzie się składać aż z czterech części: ze sprawdzianu pisemnego, testowego, ustnego i praktycznego oraz bę-

dzie zaliczony w przypadku zdobycia co najmniej 55% punktów możliwych do uzyskania w każdym z czterech sprawdzianów.

Projektodawca, uzasadniając potrzebę przeprowadzenia takiego sprawdzianu, wskazuje konieczność takiej znajomości języka w piśmie, która umożliwi czytanie literatury fachowej oraz aktów prawnych dotyczących wykonywania zawodu, a także prowadzenie dokumentacji. Jest ona także potrzebna ze względu na porozumiewanie się z klientami i innymi osobami w stopniu umożliwiającym prawidłowe postawienie diagnozy, prowadzenie wywiadów i udzielanie przystępnych i zrozumiałych porad oraz uczestniczenie w konsultacjach, naradach i szkoleniach zawodowych. Wszystko to, niestety, dotyczy tylko lekarza spoza Unii Europejskiej, a nie z Unii Europejskiej i ma na celu zagwarantowanie interesu klienta i bezpieczeństwa pogłowia zwierzęcego.

Pojawia się podstawowe pytanie: dlaczego obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest zwolniony z obowiązku znajomości języka? Czyżby sam fakt przynależności do Unii Europejskiej był gwarantem interesu klienta i bezpieczeństwa pogłowia zwierzęcego? Nie mogę i nie potrafię tego zrozumieć, dyskryminacja jest aż nader widoczna.

Kolejna sprawa budząca moje zaniepokojenie to odstępianie od wymogu przeszkolenia w przypadku lekarzy weterynarii zgłaszających zamiar wykonywania zawodu po upływie pięciu lat od ukończenia studiów. Dlaczego tak się stało? Teraz już wiem: dlatego, że taki wymóg jest niezgodny z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej. A skoro jest z nimi niezgodny, nie przeprowadzamy stosownego szkolenia, które mogłoby podnieść kwalifikacje lekarza i zwiększyć bezpieczeństwo pogłowia zwierzęcego. Po prostu dyktat unijny pod postacią, że tak powiem, przyjętych dyrektyw wprowadza procedurę automatycznego uznawania kwalifikacji, co jest istotnym ułatwieniem dla obywateli Unii Europejskiej pragnących świadczyć usługi lekarsko-weterynaryjne na terytorium Polski.

Co ciekawe – już przechodzę do konkluzji – zrezygnowano z wymogu znajomości języka polskiego, a także z wymogu przeszkolenia po pięcioletniej przerwie w wykonywaniu zawodu, i to nie będą już przeszkody w podejmowaniu działalności gospodarczej, ale to ma się przyczynić do znacznego wzrostu jakości usług. Tego też nie mogę zrozumieć i dlatego będą głosował przeciwko przyjęciu tej ustawy. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu senatora Dzidę.

Senator Henryk Dzido:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chcę podzielić się swoimi wątpliwościami co do art. 1 ust. 4 i 8, które dotyczą przepisów art. 6a i art. 18 ust. 1.

Art. 18 ust. 1 ustawy mówi, że w określonych przypadkach okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla lekarza weterynarii z rejestru członków izby. Wśród przyczyn skreślenia znajduje się orzeczenie sądu lekarsko-weterynaryjnego, które pozbawia lekarza praw wykonywania zawodu. Uważam, że to prawidłowe rozstrzygnięcie.

Art. 6a mówi zaś, że okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna stwierdza utratę prawa wykonywania zawodu w określonych w tym artykule przypadkach. Stwierdza, czyli – jak rozumiem – czyni to w formie decyzji, bo w tym przypadku przysługuje tryb odwoławczy przewidziany w k.p.a. Jest to więc decyzja stwierdzająca utratę praw do wykonywania zawodu, która tworzy prawo. Tak należy czytać ten przepis.

Wśród przypadków, w których okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna stwierdza utratę tego prawa, czyli tworzy określony stan prawny, wymieniono sytuację, w której w stosunku do lekarza weterynarii wydano prawomocne orzeczenie sądowe. Przepis w takiej formie, w jakiej został przedstawiony naszej Izbie, zakłada, że prawomocny wyrok sądowy, który rozstrzyga kwestię pozbawienia lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu, będzie jeszcze raz przedmiotem orzekania w trybie administracyjnym przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną. Od orzeczenia rady, która na podstawie prawomocnego wyroku pozbawia lekarza prawa wykonywania zawodu, przysługuje odwołanie.

Uważam, że ta sytuacja jest nieprawidłowa, a przepis został błędnie sformułowany. Proponuję, żeby w art. 6a skreślić pkt 4, przenieść go do art. 18 ust. 1 pkt 2 i rozszerzyć go tak, żeby chodziło w nim o pozbawienie prawa wykonywania zawodu na mocy orzeczenia sądu powszechnego i lekarsko-weterynaryjnego. Wówczas w art. 6a mielibyśmy orzeczenia, które tworzą prawo konstytucyjne, a te, które mają charakter deklaratoryjny – w art. 18 ust. 1.

Jeżeli zdążę, Panie Marszałku, dostarczyć panu projekt poprawki, to ją złożę. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Właśnie, trzeba ją już złożyć, proszę pana, dlatego że ona musi być złożona w trakcie...

(Senator Krystyna Doktorowicz: Nie zdąży, to już wiadomo.)

...procedowania.

Dziękuję.

Lista mówców została wyczerpana.

Informuję, że senator Bartos złożył przemówienie na piśmie*, a senator Dzido złożył wniosek o charakterze legislacyjnym.

W związku z tym chciałbym zapytać, czy przedstawiciel rządu chce jeszcze coś powiedzieć.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk: Nie.)

Dziękuję.

Ponieważ w trakcie dyskusji został zgłoszony wniosek o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 regulaminu proszę Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi o ustosunkowanie się do przedstawionego w toku debaty wniosku i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Czy pan minister ma jeszcze coś do omówienia razem z nami?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk: Nie, dziękuję bardzo.)

Dziękuję panu za przybycie na nasze obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na pięćdziesiątym ósmym posiedzeniu w dniu 3 października 2003 r. Do Senatu została przekazana 6 października i tego samego dnia marszałek Senatu, zgodnie z regulaminem, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 494, a sprawozdania komisji w drukach nr 494A i 494B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Alicję Stradomską, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania.

Senator Alicja Stradomska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt z upoważnienia Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie komisji dotyczące uchwalonej przez Sejm 3 października 2003 r. ustawy o kos-

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator A. Stradomska)

metykach. Komisja rozpatrzyła ustawę na posiedzeniu w dniu 14 października.

Ustawa precyzuje i porządkuje zasady dotyczące produkcji kosmetyków i obrotu nimi oraz dostosowuje te zasady do regulacji ustawodawstwa wspólnotowego. A podstawowym aktem prawnym regulującym materię objętą zakresem ustawy jest dyrektywa rady nr 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r.

Jedna z najistotniejszych zmian zawartych w opiniowanej ustawie dotyczy zadań krajowego systemu informowania o kosmetykach wprowadzonych do obrotu. Zgodnie z tą zmianą lekarz rozpoznający przypadek zachorowania spowodowanego użyciem kosmetyku będzie zobowiązany do niezwłocznego przekazania informacji do systemu o przypadku takiego zachorowania. Krajowy system jest prowadzony przez głównego inspektora sanitarnego lub przez upoważnione przez niego jednostki organizacyjne.

Równie ważne rozwiązanie dotyczy miejsca przechowywania dokumentacji kosmetyku. Jeżeli kosmetyk jest produkowany w kilku miejscach na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w kilku miejscach w państwach Unii Europejskiej, wówczas producent może sobie wybrać jedno miejsce przechowywania dokumentacji. Jeżeli jednak kosmetyk jest produkowany w państwie, które nie jest członkiem Unii Europejskiej, wówczas producent wskazuje miejsce i adres przechowywania tego dokumentu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa uzupełnia również rejestr wykroczeń o wykroczenie polegające na wprowadzeniu do obrotu kosmetyku po upływie terminu trwałości.

Wysoka Izba, komisja w trakcie posiedzenia i dyskusji postanowiła wprowadzić do ustawy siedem poprawek. Część tych poprawek ma znaczenie legislacyjne i po prostu poprawia czytelność ustawy.

Pierwsza poprawka dotyczy zmian w definicji kosmetyku, siódma zaś ustala sześciomiesięczny okres przejściowy na dokonanie zmian w formularzach przekazywania danych do systemu.

Pragnę również poinformować, że komisja nie poparła dwóch poprawek, które zostały zaproponowane przez Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej. W pierwszej z tych poprawek chodziło o możliwość przyjęcia terminu *ingredients*, używanego w nazewnictwie międzynarodowym do określania składników kosmetycznych, zamiast polskiego terminu „składniki”. Tu powoływaliśmy się na ustawę o języku polskim. Druga poprawka dotyczyła odstąpienia od zapisu wspomnianego wcześniej art. 14 ust. 1a – chodzi o wykroczenie polegające

na wprowadzaniu do obrotu kosmetyku po upływie terminu trwałości.

Wysoka Izba, z upoważnienia Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia zwracam się z prośbą o poparcie ustawy wraz z zaproponowanymi przez komisję siedmioma poprawkami. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo pani senator za to ciekawe i wyczerpujące sprawozdanie.

Proszę teraz pana senatora Bernarda Drzęźłę o przedstawienie stanowiska Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Senator Bernard Drzęźła:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

W związku z tym, że moja przedmówczyni, pani senator Alicja Stradomska, występująca w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, dość obszernie scharakteryzowała przedmiotową ustawę, ja ograniczę swoje wystąpienie tylko do krótkiego omówienia pewnych kwestii formalnych.

Rozpatrywana ustawa o zmianie ustawy o kosmetykach jest typową ustawą dostosowującą polskie prawo do prawa Unii Europejskiej, a ściślej do dyrektywy rady 76/768/EWG z 1976 r. z późniejszymi zmianami. Z tego względu marszałek Senatu skierował ustawę do zaopiniowania również przez Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Nowelizacja wprowadzana rozpatrywaną ustawą dotyczy ustawy o kosmetykach z dnia 30 marca 2001 r. Poza zmianami dostosowawczymi, jak zwykle w takich sytuacjach, ustawa przewiduje pewne zmiany w zakresie doprecyzowania niektórych zapisów i sformułowań w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych. Formułując te zmiany, brano pod uwagę doświadczenia związane ze stosowaniem dotychczasowej ustawy.

Nasza komisja rozpatrzyła ustawę w dniu 15 października bieżącego roku, a sprawozdanie ze swoich prac przedstawiła w druku nr 494B. Proponujemy w nim wprowadzenie do ustawy siedmiu poprawek, identycznych z poprawkami proponowanymi przez Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia. Są to poprawki podpowiedziane przez Biuro Legislacyjne Senatu i zaakceptowane przez stronę rządową.

W imieniu komisji uprzejmie proszę Wysoki Senat o przyjęcie ustawy wraz z proponowanymi poprawkami. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję. Proszę jeszcze chwilę pozostać przy mównicy.

Czy macie państwo, zgodnie z regulaminem, pytania do senatorów sprawozdawców?

Przecząco potrząsa głową pan senator Szafraniec, ale nie zgadza się z tym pan senator Dzido. Proszę bardzo.

Senator Henryk Dzido:

Myślę, że nie zastąpię pana senatora Szafranieca...

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Też tak myślę.*)

...ale jeżeli mogę, miałbym pytanie do pani senator. Jeżeli mam wybór, to wolę się zwrócić do kobiety, Pani Marszałku. Jeżeli mam wybór.

Pani Senator, nie mogę rozwickłać jednego problemu. Przepis karny w art. 1 ust. 8 mówi o odpowiedzialności osoby, która wprowadza do obrotu kosmetyk po upływie okresu trwałości. Ale jest to wprowadzenie do obrotu pierwotnego, pierwsze wprowadzenie – tak wynika z ustawy. Stąd pytanie: czy ponosi jakąś odpowiedzialność, a jeśli tak, to na jakiej podstawie, ten, kto taki kosmetyk utrzymuje w obrocie handlowym? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.
Pani Senator?

Senator Alicja Stradomska:

Dziękuję.

Według mnie każdy, kto wprowadza kosmetyk do obrotu – czy to będzie producent, czy to będzie osoba później wprowadzająca ten kosmetyk do obrotu – mimo że upłynął termin trwałości tego kosmetyku, podlega karze. Bo wprowadza kosmetyk do obrotu. A więc zarówno producent, który jako pierwszy wprowadza produkt do obrotu, jak i osoby, które później zajmują się dystrybucją, czyli każda z tych osób, które po upływie terminu ważności wprowadzają kosmetyk do obrotu, podlega karze.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Takie to proste, Pani Senatorze.
Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Czy jeszcze ktoś chce zapytać o coś naszych senatorów sprawozdawców? Nie. Dziękuję bardzo.

(*Senator Bernard Drzęzła: Dziękuję.*)

Ustawa, nad którą procedujemy, jest projektem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister zdrowia.

Witam na naszej sali głównego inspektora sanitarnego pana ministra Andrzeja Trybusza wraz z paniami, które panu ministrowi towarzyszą.

Czy na tym etapie pan minister chciałby zabrać głos? Nie.

Tego się spodziewałem. Dziękuję bardzo.

A czy senatorowie chcą zażądać od pana ministra odpowiedzi na pytania, które postawią? Nikt nie ma pytań. Dziękuję.

Przeto otwieram dyskusję.

Informuję, że lista mówców jest pusta.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana i w związku z tym, zgodnie z art. 52 ust. 2, zamynam dyskusję.

Ponieważ nie było dyskusji i nikt nie zgłosił wniosku legislacyjnego, głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu, wraz z innymi głosowaniami, które rozpoczniemy jutro o godzinie 9.00.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Sejm uchwalił tę ustawę na swoim pięćdziesiątym ósmym posiedzeniu 3 października. 6 października trafiła ona do Senatu, marszałek zaś skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Tekst ustawy jest zawarty w druku nr 496, a sprawozdania komisji w drukach nr 496A oraz 496B.

Przy mównicy jest już pani senator Krystyna Sienkiewicz.

Proszę o przedstawienie sprawozdania w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Bardzo stara mądrość narodów mówi, iż jesteś tym, co jesz. Dlatego tak duże znaczenie mają warunki zdrowotne żywności i żywienia, czyli to, czego między innymi dotyczy omawiana ustawa, zawarta w druku senackim nr 496.

Ustawa ta ma charakter dostosowawczy do prawa żywnościowego Unii Europejskiej i dotyczy wszystkich – z całą mocą to podkreślam – którzy zajmują się obrotem żywnością. Zgodnie z definicją obrót żywnością to wszelkie formy dysponowania żywnością, zarówno odpłatne jak i nieodpłatne, mające na celu dostarczenie żywności

(senator K. Sienkiewicz)

konsumentom. Dotyczy to sprzedaży detalicznej, hurtowej oraz przechowywania i przewozu żywności, ale również działalności charytatywnej, w której następuje obrót żywnością.

Skoro przepisy te dotyczą, jak już wcześniej zaznaczyłam, wszystkich mających związek z obrotem żywnością, to trzeba sobie uświadomić, iż chodzi o bardzo dużą liczbę podmiotów gospodarczych, zwłaszcza tych, które dotychczas były wyłączone z obowiązku wprowadzania systemu HACCP. W debacie sejmowej podawano liczbę trzystu tysięcy zakładów zajmujących się produkcją żywności, ale jest to liczba niepełna, nie obejmuje wszystkich, którzy obracają żywnością.

W tym miejscu powinienam wyjaśnić, co to takiego HACCP. Otóż jest to system analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli, który kiedyś, dawno temu powstał na potrzeby amerykańskiego programu załogowych lotów kosmicznych, aby zapewnić bezpieczeństwo mikrobiologiczne żywności dla astronautów. Ale to już historia. W dzisiejszym wydaniu HACCP odnosi się do procesu technologicznego i wskazuje te obszary, które mogą stanowić zagrożenie dla żywności, oraz te punkty, które powinny podlegać szczególnemu nadzorowi. Tego systemu nie będzie wprowadzała administracja, z wszystkimi swoimi rygorami wykonalności, ani żadna z licznych inspekcji, w które bogaty jest nasz kraj. System ten będzie opracowywał i wdrażał producent – kierownik zakładu. To on będzie decydował, które punkty trzeba uznać za krytyczne punkty kontroli i w jaki sposób prowadzić monitoring tych punktów.

Oprócz pojęcia systemu HACCP ustawa wprowadza definicję dobrej praktyki higienicznej i dobrej praktyki produkcyjnej. Na poprzednim posiedzeniu omawialiśmy analogiczne pojęcie dobrej praktyki laboratoryjnej, odsyłam więc do definicji zawartych w ustawie, w art. 33, na stronie 4.

W art. 1 ustawy jest określona cała jej zawartość, intencja tej ustawy, w związku z czym tego również nie będę państwu odczytywała, bo każdy sam może to sobie sprawdzić.

I przechodzę do meritum. Ustawa o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia wprowadza nowe definicje oraz korektę definicji już istniejących, bo nie jest to jakaś bardzo stara ustawa. Uściśla więc przepisy dotyczące znakowania środków spożywczych, zgodnie z odpowiednimi dyrektywami i rozporządzeniami europejskimi, którymi też można sobie to wszystko wyjaśnić.

Ustawa wprowadza zarówno przepisy definicyjne, jak i kompetencyjne oraz wykonawcze, które ustalają zasady i wymagania zgodne z prawem żywnościowym Unii Europejskiej. Są tam

określone kompetencje poszczególnych organów państwa dotyczące zbierania i przekazywania informacji w ramach systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych, napisano też o obowiązku współpracy ministra zdrowia z Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności. To jest zapewne ten urząd, który określa nawet długość śledzi i kąty wygięcia bananów.

Ustawa wprowadza również zasady monitoringu żywności i żywienia, tworzy nowy organ zwany radą, który ma zająć się określeniem zasad tego monitoringu. Ta rada nie jest jednak organem administracyjnym, nie jest to zatem nowy urząd z kolejnymi biurkami, urzędnikami itd. Ta rada zbiera się cyklicznie i zajmuje się monitoringiem.

Ustawa określa ponadto powszechny obowiązek wprowadzenia w zakładach zajmujących się obrotem żywności zasad systemu HACCP, określa też sposoby przeciwdziałania wszelkim zagrożeniom w procesie produkcji oraz w obrocie żywnością.

Słabością ustawy – ma ona, niestety, swoje bardzo słabe punkty – jest wielka liczba delegacji do wydania rozporządzeń. Ta ustawa, w gruncie rzeczy niewielka, zawiera aż siedemnaście delegacji. Ponieważ znamy słabość naszych resortów, a szczególnie resortu zdrowia, ogarnął nas w komisji lęk, kiedy zorientowaliśmy się, że tych delegacji ustawowych jest aż tyle.

Przy okazji zmiany tej ustawy zmieniają się przepisy aż w siedmiu innych ustawach – to też jest cena naszego dostosowania. Ustawa jest ważna z punktu widzenia naszego członkostwa w Unii Europejskiej, reguluje bowiem ogromny obszar prawa wspólnotowego. Jest też ważna z punktu widzenia naszego bezpieczeństwa, bezpieczeństwa konsumentów, a także interesu producentów.

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia proponuje przyjęcie sześciu poprawek, z których dwie są identyczne jak poprawki Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Pozostałe cztery, uzgodnione z przedstawicielem rządu, dotyczą uściślenia bądź poprawienia treści przepisów.

I jeszcze jedna uwaga, którą pominęłam, a która jest niezwykle ważna: ustawa po raz pierwszy określa odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez zafałszowane środki spożywcze, ulepszające i w ogóle niezdrową żywność. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Bardzo proszę, pan senator Bernard Drzęzła będzie mówił w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Senator Bernard Drzeźła:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Znów zabieram głos w drugiej kolejności, po przedstawicielce Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia pani senator Krystynie Sienkiewicz, która niezwykle obszernie omówiła aspekty merytoryczne tej ustawy, dlatego znów pozwolę sobie skorzystać z możliwości ograniczenia mojego wystąpienia tylko do pewnych aspektów formalnych.

Omawiana ustawa wprowadza zmiany do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Celem wprowadzanych zmian jest dostosowanie polskiego prawa do prawa europejskiego, w szczególności do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady nr 178/2002/WE z 2002 r., ustanawiającego ogólne zasady i wymagania w zakresie prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego. Nowelizacja uwzględnia ponadto uwagi zgłoszone przez Komisję Europejską i jej przedstawicieli w trakcie odbytych spotkań roboczych. Projekt ustawy uwzględnia również przepisy kilku innych dyrektyw Parlamentu Europejskiego i rady oraz projekty rozporządzeń dotyczących przedmiotowej materii.

Komisja nasza rozpatrzyła ustawę w dniu 15 października bieżącego roku. Jak już powiedziała pani senator Krystyna Sienkiewicz, zgłaszamy do tej ustawy dwie poprawki, identyczne z poprawkami Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, która zgłasza ponadto kilka innych poprawek.

W imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej proszę uprzejmie Wysoki Senat o przyjęcie tej ustawy wraz z proponowanymi poprawkami. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z procedurami możemy teraz pytać senatorów sprawozdawców. Ale nie pytamy. Dziękuję bardzo.

(Senator Bernard Drzeźła: Dziękuję.)

W dalszym ciągu towarzyszy nam pan minister Andrzej Trybusz, reprezentujący Ministerstwo Zdrowia, wraz z osobami towarzyszącymi.

Czy pan minister chciałby na tym etapie się wypowiedzieć? Nie.

A czy ktoś chce przepytać pana ministra? Tak. Dwóch przyszłych dyskutantów, pan senator Jan Szafraniec i Zbigniew Kulak, w tej kolejności, będą zabierali głos w dyskusji, ale przedtem chcą o coś zapytać.

Proszę bardzo, pan senator Zbigniew Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo.

Żaden ze sprawozdawców nie wspomniał o tym, sprawdziłem też, że faktycznie, w komisjach nie pojawił się ten problem. Ustawa zakłada tymczasem utworzenie Rady do spraw Monitoringu...

(Głosy z sali: Była mowa.)

Przepraszam. Wobec tego krótkie pytanie: ile ona będzie kosztować? Jakie będą koszty funkcjonowania tej rady i na ile jej funkcjonowanie jest niezbędne do tego, żeby ta ustawa się sprawdziła w życiu? Może tak to sformułuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

No dobrze, dziękuję bardzo.

Czy pan minister Trybusz może odpowiedzieć na to pytanie?

(Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Trybusz: Czy mogę z miejsca?)

Tak, tak, z miejsca, bo to jest pytanie, przy którym kwotę wystarczy wymienić i już będziemy wiedzieli.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Trybusz:**

Panie Marszałku, Wysoka Izbo ta rada, tak jak powiedziała pani senator, to nie jest urząd. To jest ciało, które będzie powoływane wspólnie przez ministra zdrowia oraz ministra rolnictwa i rozwoju wsi, a będzie skupiało przede wszystkim przedstawicieli nauki i jednostek badawczo-rozwojowych, które są zaangażowane właśnie w realizację zadań związanych z bezpieczeństwem żywności. Nie wchodzi tu w grę żadne pieniądze za posiedzenia, żadne pensje, tylko ewentualny zwrot diet za udział w posiedzeniach. Nie jest to więc żadne obciążenie dla budżetu państwa.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

A czego ciekaw jest pan senator Szafraniec?

Senator Jan Szafraniec:

No właśnie, chciałem zadać panu ministrowi tego rodzaju pytanie. Czy na przykład gospodarz z Podlasia będzie mógł wprowadzać do obrotu,

(senator J. Szafraniec)

innymi słowy sprzedawać gdzieś na rynku, kielbasę uwędzoną na własnym podwórku, według własnej recepty, albo też czy będzie mógł sprzedać chleb wypieczony we własnym piecu chlebowym, jeszcze w dodatku na tataraku? Czy ten system HACCP będzie go obowiązywał, czy też nie? I czy ten obrót może mieć miejsce?

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Bardzo proszę.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Trybusz:**

Panie Senatorze, tak, może mieć miejsce, dlatego że ustawa do tego podchodzi dość liberalnie. Mowa oczywiście o rynkach lokalnych, bo to na takich rynkach może się odbywać. Ustawa dopuszcza możliwość stosowania tradycyjnych metod wytwarzania, tradycyjnych technologii. A więc nic nie stoi na przeszkodzie, żeby te specjały, o których pan mówi, spożywać. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

I oczywiście nie tylko na Podlasiu; niech tylko nie będzie to żadna Katanga w tym wypadku. Dziękuję bardzo.

Pan senator Jan Szafraniec może teraz zaistnieć na naszej trybunie.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze!

W związku z tym, że mam ambiwalentny stosunek do tej ustawy, chcę z Wysoką Izbą podzielić się swoimi wątpliwościami, które ewentualnie będą uzasadniały moje wstrzymanie się od głosu. A więc do rzeczy.

Celem nowelizacji ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia jest dostosowanie polskiego prawa do prawa żywnościowego w Unii Europejskiej, tak aby zapisy niniejszej ustawy harmonizowały z dyrektywą 93/43 oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego z 2002 r.

Ustawa przewiduje wprowadzenie, jak mówiła pani senator, we wszystkich zakładach polskich zajmujących się obrotem żywnością, tak dużych, jak i małych, systemu HACCP, w żargonie zwanego hacapem, mającego na celu przeciwdziałanie zagrożeniom w trakcie produkcji żywności i obrotu nią. Wprowadzenie tego systemu będzie oznaczało eliminację dotychczasowego prawa krajowego i zastąpienie go unijnymi rozporządzeniami.

System będzie obowiązywał wszystkie podmioty gospodarcze zajmujące się żywnością, a więc będzie dotyczył tych podmiotów, które zajmują się produkcją, handlem, obrotem itd. Cechą znamioną tego systemu jest wprowadzenie wyczerpującej, powiedziałbym, że morderczej wręcz, dokumentacji. Jest ona na tyle skomplikowana, że przedsiębiorca będzie zmuszony niestety do korzystania z usług różnych firm doradczych, które będą mogły, oczywiście za odpowiednią opłatą, opracować sposób wdrożenia tegoż właśnie systemu.

Po to, żeby przybliżyć ten system tak przedsiębiorcom, jak i firmom usługowym, zostaną opracowane specjalne przewodniki, czy specjalne poradniki dla tych, którzy produkują żywność w skali gminy czy w skali kilku gmin sąsiadujących. Te poradniki będą uwzględniały produkt lokalny, produkt regionalny, warunki atmosferyczne, położenie geograficzne czy też to, że żywność będzie dostarczana przez stosowny transport po uwzględnieniu temperatur itd., itd. I to wszystko trzeba wprowadzić do 1 stycznia 2004 r. Istnieje w związku z tym realne niebezpieczeństwo wyeliminowania z rynku małych przedsiębiorstw, które nie sprostają tak skomplikowanej procedurze nawet w sytuacji pracy z podręcznikiem, który będzie informował o sposobie wdrażania tegoż systemu.

Posłowie, mając na względzie niebezpieczeństwo, na jakie zostaną najprawdopodobniej narażone małe firmy, małe polskie przedsiębiorstwa, wprowadzili – zacytuję tu wypowiedź pana posła Andrzeja Markowiaka – dopuszczalne jeszcze z punktu widzenia ustawodawstwa unijnego zapisy, które łagodzą ostrość tych wymogów, ale na tyle, że nie kolidują one z kryteriami, standardami unijnymi. Ale myślę, że to tymczasowo, że to później się zmieni.

Zresztą cały ten system, tak jak stwierdziła pani poseł Elżbieta Kruk, został opracowany na potrzeby amerykańskiego programu lotów załogowych celem zapewnienia mikrobiologicznej czystości żywności dla astronautów, a zatem przepisy te są niezmiernie rygorystyczne. I one wcześniej czy później – obym się mylił – położą małe polskie przedsiębiorstwa, które nie zdążą z wprowadzeniem systemu do 1 kwietnia 2004 r. A może tak się stać, zważywszy, że jego wprowadzenie w krajach członkowskich Unii Europejskiej trwało latami.

Na szczęście ten system – i tu pan minister mnie uspokoił – nie będzie obowiązywał w stosunku do środków produkowanych, przechowywanych i spożywanych we własnym gospodarstwie domowym. To niestety będzie jednak, nadal tu mam wątpliwości, oznaczało zakaz ich obrotu. I te wątpliwości powodują, że ja wstrzymam się od głosu przy uchwalaniu tej ustawy. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Nie wiem, czy to, że pan napisał to swoje wystąpienie czerwonym długopisem, ma jakieś znaczenie.

(*Senator Jan Szafraniec:* Symboliczne.)

Symboliczne, a właśnie.

(*Senator Jan Szafraniec:* Dziękuję.)

Udzielając głosu panu senatorowi Szafranco-
wi, otworzyłem oczywiście, żeby tu nie było wą-
tpliwości proceduralnych, dyskusję, którą będzie
kontynuował pan senator Zbigniew Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Szkoda, że regulamin nie pozwala zadać przed
otwarciem debaty większej liczby pytań, bo
miałbym ochotę zadać nawet około dziesięciu
tych pytań. Ale skoro mam to robić w formie wy-
stąpienia w debacie...

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:* Przy-
pomnę, że jest pan, Panie Senatorze, współtwór-
cą tego regulaminu.)

Tak, oczywiście, i wiem, że czasami ten regula-
min jest bardzo przydatny w funkcjonowaniu na-
szej Izby, ale w przypadku akurat tej ustawy ci-
śnie mi się jednak na usta szereg pytań, na które
chciałbym, jeżeli będzie taka możliwość, jeszcze
przed zamknięciem debaty uzyskać odpowiedź,
dlatego że to warunkuje ewentualne zgłoszenie
jeszcze kolejnych poprawek.

Wyjaśniliśmy sprawę Rady do spraw Monito-
ringu; czuję się usatysfakcjonowany odpowie-
dzią. Jeżeli to będzie pociągać tylko takie koszty,
o których pan minister mówił, to już nie zgłaszam
zastrzeżeń. Ale art. 36 wprowadza zasadę, że za-
kład żywienia zbiorowego typu zamkniętego ma
obowiązek przechowywać próbki wszystkich po-
traw. Dotychczas brzmiało to tak, że taki obo-
wiązek miał zakład żywienia zbiorowego, już bez
określenia: typu zamkniętego. Jeśli spojrzymy
do słownika tej ustawy, to okaże się, że są tu wy-
mienione placówki, które są traktowane jako za-
kłady żywienia zbiorowego typu zamkniętego:
szpitale, zakłady opiekuńcze, żłobki, przedszko-
la, szkoły, ale brakuje mi tutaj, w tym zestawie-
niu, na przykład żywienia w domach wczaso-
wych, sanatoriach, zakładach karnych, domach
studenckich.

Czy wobec tego po wejściu tej ustawy w życie
trzeba w tych stołówkach zabezpieczać, mówiąc
starym językiem, próbki żywności, która jest po-
dawana, czy nie? Mnie się wydaje, że to może być
jednak niebezpieczne, jeżeli będą żywcem prze-
tłumaczone rozwiązania, które otrzymaliśmy, bo
to jest przecież ustawa dostosowawcza.

Kolejna wątpliwość też wynika z takiego bez-
krytycznego, mam wrażenie, traktowania do-
kumentów z Unii Europejskiej. Mianowicie
w art. 10 stwierdzono, że minister właściwy do
spraw zdrowia określi w drodze rozporządzenia
niezbędne dane, jakie ma zawierać reklama pre-
paratów do żywienia niemowląt i wyrobów do
karmienia niemowląt oraz informacje, których
reklama nie może przekazywać. I tutaj mam ol-
brzymią wątpliwość co do tego, czy wolno zapi-
sać w ustawie, że reklama nie może zawierać ja-
kichś informacji, czyli, zakładam, prawd. A dla-
czegoż niby nie może reklama zawierać prawdy?
Powinna zawierać każdą prawdę, każdą praw-
dziwą informację o wyrobie. Konsultowałem to
w kularach Senatu i nie uzyskałem żadnego
przykładowego wyjaśnienia sytuacji, w której
ukrywano by świadomie informację, prawdziwą
informację o preparatach do żywienia niemow-
ląt i karmienia niemowląt. Nie mogę tego zrozu-
mieć. Chętnie bym usłyszał wyjaśnienie przed
głosowaniem, bo jeśli nie można tego wyjaśnić,
to bym proponował wykreślić tę drugą część
zdania, po przecinku, w ust. 3 pkt 2a. Oczywi-
ście zostawałby zapis, że minister może określić
niezbędne dane, jakie reklama ma zawierać –
w tej sprawie pełna zgoda.

W art. 10 niezręcznie, wydaje mi się, napisano,
że środki spożywcze specjalnego przeznaczenia
mogą być produkowane w zakładach przezna-
czonych do ich produkcji. Tak się nie powinno pi-
sać prawa. Zresztą ten sam błąd jest także
w art. 9, w którym napisano, że środki spożywcze
nie mogą być używane do produkcji środków
spożywczych. To jest dokładnie taki sam błąd le-
gislacyjny.

I tutaj, w art. 9, drażyłbym sprawę dalej, dlate-
go że w tym zdaniu jest tak napisane: „Środki
spożywcze i dozwolone substancje dodatkowe
nie mogą być używane do produkcji środków
spożywczych oraz wprowadzane do obrotu, jeżeli
zawierają dozwolone substancje dodatkowe, za-
nieczyszczenia lub pozostałości środków ochro-
ny roślin w ilościach szkodliwych dla zdrowia lub
życia człowieka oraz powodują zmiany organo-
leptyczne tych środków...” Moja wątpliwość do-
tyczy tego, że użycie „oraz” oznacza, że muszą być
spełnione oba warunki, czyli zarówno muszą być
szkodliwe dla zdrowia, jak i zmieniać organolep-
tycznie. Jeżeli nie zmieniają organoleptycznie, to
mogą być szkodliwe dla zdrowia, i będzie to zgod-
ne z prawem. I odwrotnie, jeżeli nawet nie będą
szkodliwe dla zdrowia, ale będą zmieniać organo-
leptycznie, to wtedy już też ten warunek nie byłby
spełniony.

Krótko mówiąc, rozważam zgłoszenie popraw-
ki polegającej na zastąpieniu wyrazu „oraz” wy-
razem „lub”. Albo, albo – już jedno wystarczy, że-
by ten preparat, ten środek spożywczy nie mógł
być akceptowany na rynku.

(senator Z. Kulak)

Dalej: pkt 25 słowniczka, który definiuje określone terminy użyte w ustawie. Środek spożywczy zafałszowany – tutaj w ppkcie c pisze się, że środkiem spożywczym zafałszowanym jest taki środek, w którym „dokonano zabiegów, które ukryły rzeczywisty jego skład lub nadały mu wygląd środka spożywczego o należytej jakości”. Proszę państwa, wiem, bo interesuję się tym od paru lat, że w uszlachetniczach do pieczywa zawarta jest, między innymi, mielona sierść zwierząt. I teraz mam pytanie, czy dodanie tej zmielonej sierści, która jest oczywiście ukryta, bo przecież tego nikt nie jest w stanie stwierdzić naocznie, zmienia skład i nadaje wygląd środka spożywczego należytej jakości? No tak, można by przyjąć, że tak, ale z drugiej strony, widocznie jest to potrzebne w procesie technologicznym.

W związku z tym proponowałbym... Bo być może autorom chodziło tutaj o coś zupełnie innego, czyli o to, żeby nie wprowadzać substancji chemicznych, które zamaskują skład chemiczny substancji, są podobno takie metody, że można zamaskować skład chemiczny substancji. I w związku z tym proponowałbym zapis: dokonano zabiegów zafałszowujących środek spożywczy, które ukryły rzeczywisty jego skład chemiczny. Dodałbym słowo „chemiczny”. I wtedy zgodziłbym się z takim zapisem.

I wreszcie ostatnia uwaga, zdecydowanie w formie poprawki, którą już zgłaszam w tej chwili. W art. 3, też w definicjach wstępnych, jest napisane, że suplementy diety to środki spożywcze, których celem jest uzupełnienie normalnej diety, będące skoncentrowanym źródłem witamin itd., wprowadzone do obrotu – i tutaj pojawiają się bardzo archaiczne terminy, przepisane żywcem z poprzedniej wersji tej ustawy – w postaci kapsulek, pastylek, tabletek, pigułek i w innych podobnych postaciach, saszetek itd. O ile wiem, terminy „pastylki” i „pigułki” są absolutnym archaizmem w tej dziedzinie, brakuje mi natomiast o wiele nowocześniejszego terminu, czyli „drażetki”. W związku z tym proponowałbym, żeby wyrazy „pastylki” i „pigułki” wykreślić, wprowadzić w tym miejscu wyraz „drażetki”, pozostawiając oczywiście i kapsułki, i tabletki, i saszetki, bo to oczywiście są formy używane do dzisiaj w codziennej praktyce.

Dziękuję bardzo. Zostawiam propozycję tej poprawki, co do której nie mam wątpliwości.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

W związku z tym, że została zgłoszona poprawka, mam do pana ministra pytanie, czy chce zabrać głos.

Widzę, że chce, proszę bardzo.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Trybusz:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ja oczywiście nie stawiam sobie tak ambitnego zadania, jakim byłoby przekonanie pana senatora Szafranca, żeby jednak głosował za tą ustawą, niemniej jednak muszę wprowadzić pewne sprostowania do tego, co pan senator był uprzejmy powiedzieć, bo wiele informacji przekazanych tutaj Wysokiej Izbie, nie do końca, że tak powiem, oddaje stan faktyczny.

Otóż, Szanowni Państwo, system HACCP to ani mordercza dokumentacja, ani obowiązek korzystania z firm doradczych. Ustawa w sposób bardzo elastyczny, w sposób, powiedziałbym, wręcz liberalny podchodzi do sprawy dokumentowania systemu HACCP, dostosowując w pełni wymogi tego dokumentowania do wielkości prowadzonej produkcji. Inaczej będzie wyglądała dokumentacja w osiedlowym sklepie, gdzie będzie, na przykład, polegała na rejestracji temperatury w szafie chłodniczej, a inaczej będzie wyglądała tam, gdzie prowadzi się produkcję idącą w dziesiątki ton i zatrudnia dziesiątki ludzi.

Oczywiście rynek rodzi określone zapotrzebowanie, firmy doradcze, firmy konsultingowe się pojawiają, ale żaden producent nie ma obowiązku korzystania z doradztwa takich firm. I te poradniki, przewodniki wdrażania systemu HACCP, o których pan senator był uprzejmy wspomnieć, a ja jeszcze chciałem podkreślić, że przewodniki, poradniki wydawane przez samych producentów czy, może ściślej, przez związki branżowe tych producentów, mają być podstawą do wdrażania systemu, a nie korzystanie z firm konsultacyjnych, chyba że ktoś ma takie potrzeby.

W ustawie nie mówi się również o tym, że od dnia 1 stycznia 2004 r. producenci żywności czy prowadzący obrót żywnością muszą już mieć system, bo to jest niemożliwe, to w ogóle byłoby irracjonalne. W ustawie mówi się tylko tyle, że od 1 stycznia 2004 r. wszyscy, którzy zajmują się obrotem żywnością, mają rozpocząć wdrażanie systemu HACCP – rozpocząć. Nigdzie natomiast w zapisach ustawy nie ma mowy o tym, kiedy to ma być zakończone. Po prostu mają rozpocząć wdrażanie, a nie jest to proces prosty, lecz złożony ze względu na konieczność przełamania pewnych barier, bardziej mentalnościowych niż technicznych. Dlatego, i co do tego oczywiście pełna zgoda, w dzisiejszych krajach Unii Europejskiej wdrażanie tego systemu trwa lata i jeszcze do końca tego procesu daleko.

(główny inspektor A. Trybusz)

Ale my naprawdę nie wymagamy i nie narzucamy tego, aby nasi producenci żywności czy ci, którzy zajmują się obrotem żywnością, mieli wprowadzać ten system w jakimś ekspresowym, nierozsądnym, irracjonalnym tempie.

Poza tym, żeby może już nie zanudzać Wysokiej Izby systemem HACCP, chcę zwrócić uwagę na to, że ten system nie jest, że tak powiem, wymyślony dla udurczenia producentów. Ten system ma spełnić dwa zasadnicze zadania. Po pierwsze, system czy jego wdrażanie, a w końcu wdrożenie, ma dawać konsumentowi gwarancję, że żywność z tego zakładu, sklepu, przedsiębiorstwa, w którym ją nabywa, jest żywnością bezpieczną, bo wytwarzaną zgodnie z obowiązującymi normami sanitarnymi. I po drugie, jest to system ważny również dla producenta tej żywności, bo pozwala mu na udowodnienie w przypadkach wątpliwych, że na przykład zanieczyszczenie żywności – mikrobiologiczne, chemiczne czy jakiegokolwiek inne – nie powstało u niego, bo on prowadzi produkcję, stosując zasady analizy ryzyka i krytycznych punktów kontroli.

I już na zakończenie tej części powiedziałbym, że jest pewne mylenie pojęć czy zamieszanie terminologiczne. Otóż system HACCP jest często utożsamiany z tym, co nazywamy dobrą praktyką produkcji czy dobrą praktyką higieniczną. I o ile wytwarzanie czy w ogóle obrót żywnością zgodnie z dobrą praktyką higieniczną jest bezwzględnym wymogiem, bo trudno pozwolić na to, żeby było inaczej, o tyle system HACCP dotyczy de facto samej technologii żywności, a więc wskazania tych miejsc, gdzie ta żywność może w jakiś sposób ulegać chociażby wspomnianym tutaj zanieczyszczeniom i podjęcia takich działań, aby te możliwości wyeliminować.

Przechodząc do rozlicznych problemów podniesionych przez pana senatora Kulaka, chcę zwrócić uwagę, że przynajmniej dwa, trzy problemy, które pan senator był uprzejmy wymienić nie zostały zmienione w tej wersji ustawy. Za chwilę odniosę się do tego bardziej konkretnie.

Zakłady żywienia zbiorowego. Zwracam uwagę, że definicja mówi o typie, to nie jest zbiór zamknięty tych zakładów. Mówi o typie zakładów.

Sprawa reklamy, co ta reklama ma zawierać. Ten artykuł w nowelizowanej ustawie znalazł się tylko dlatego, że powstał z połączenia dwóch poprzednich artykułów obecnie obowiązującej wersji ustawy. Akt prawny, o którym pan senator był uprzejmy powiedzieć, jest już wydany, a zmiana ta nastąpiła tylko ze względu na podpowiedzianą nam przez prawników konieczność zmian czy uporządkowania zasad legislacji.

Podobnie z zafałszowanym środkiem spożywczym. Ta część artykułu, o której pan senator był uprzejmy mówić, nie była zmieniana. Zmiana po-

legała tylko na wprowadzeniu słowa „zafałszowany”, zamiast „sfalszowany”. Suplementy, diety, pastylki, tabletki – jest to żywcem przeniesione z dyrektywy. Jest to żywcem przeniesione z dyrektywy i tutaj misje przeglądowe, jakie mieliśmy, wskazywały nam na konieczność bardzo ścisłego posługiwania się terminologią używaną w dyrektywie. Dyrektywa ma już swoje lata. Pan senator, będąc lekarzem... No, oczywiście, ja rozumiem, że pana senatora rzeczywiście mogą razić te określenia jako archaiczne, ale taka była, że tak powiem, geneza wprowadzenia tych zapisów do treści dyrektywy.

Oczywiście, sprawa szkodliwych dla zdrowia jednoczesnych zmian organoleptycznych, może jest to... To znaczy, nie chcę powiedzieć, że to jest dyskusja akademicka, ale jest to pewna dyskusja teoretyczna. Przyjęcie zapisu proponowanego przez pana senatora oczywiście tylko udoskonaliłoby treść ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

W sytuacji, że mamy wniosek legislacyjny pana senatora Zbigniewa Kulaka, bardzo proszę Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia o odniesienie się do przedstawionych wniosków legislacyjnych i przygotowanie wspólnego sprawozdania.

Pan senator Zbigniew Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Ale, Panie Marszałku, w tej sytuacji, po wypowiedzi pana ministra, miałbym ochotę zgłosić jeszcze jedną poprawkę, w związku z ostatnim akapitem...

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Może pan, nie zamknąłem dyskusji...)

Tak jest, więc chciałbym to uczynić, ale technicznie jest to w tej chwili...

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Nie, nie, przepraszam, zamknąłem dyskusję.
(Senator Zbigniew Kulak: Nie.)

Po wystąpieniu pana senatora Zbigniewa Kulaka poinformowałem, że lista mówców została wyczerpana i w związku z czym zamykam dyskusję. Potem pytałem pana inspektora, czy chce zabrać głos. Chciał, zabrał głos i w tej chwili jesteśmy już na etapie prośby kierowanej do obydwu komisji, żeby zechciały rozpatrzyć pana wniosek, ten, który pan zgłosił. Nie mam już w tej chwili ruchu. Możemy przygotować inicjatywę ustawodawczą, zawierającą tę poprawkę, którą pan se-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

nator Kulak był uprzejmy, już po czasie, zgłosić. Mówiąc językiem sportu, Panie Senatorze, jest po gwizdku sędziego.

Senator Zbigniew Kulak:

Tak jest, choć wydaje mi się, że akurat w tej konkretnej sytuacji pan marszałek nie użył tej formuły... No, ale nie jesteśmy w stanie tego w tej chwili, tak na gorąco, rozstrzygnąć.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Myślę, że użyłem, użyłem... Dziękuję bardzo.

Wobec tego proszę te komisje, aby zechciały się zebrać.

I jeszcze informacja organizacyjna, ponieważ senatorowie o to pytają: otóż głosowania rozpoczyna się jutro, o godzinie 9.00. Dzisiaj nad niczym nie będziemy głosowali. Do jutra, do godziny 9.00, możemy się koncentrować na analizie ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na pięćdziesiątym ósmym posiedzeniu w dniu 3 października, a 6 października została skierowana do Senatu. Marszałek skierował ją do Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Mamy ją w druku nr 491, a sprawozdanie jest uwidocznione w druku nr 491A.

Na trybunie jest pani senator Maria Berny, sprawozdawca Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Bardzo proszę o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Maria Berny:

Panie Marszałku, jestem tak zaaferowana problemem mielonej sierści, że nie wiem, czy będę w stanie skupić się porządnie na sprawozdaniu komisji. Ale...

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Ja rozumiem, że miałyby pani tu kłopot przy sprawach kulinarnych, ale akurat przy sprawach policyjnych?)

A więc do rzeczy.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo!

W dniu 17 października Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego spotkała się, aby omówić uchwaloną przez Sejm w dniu

3 października 2003 r. ustawę o zmianie ustawy o Policji.

Czasami martwimy się tym, że tak często nowelizujemy różne ustawy, nie tylko ustawę o Policji. Oczywiście jest to proces normalny i naturalny, ponieważ otaczająca nas rzeczywistość obiektywna, w której żyjemy, ulega zmianom, muszą więc również ulegać zmianom zapisy regulujące nasze funkcjonowanie w tej rzeczywistości.

Komisja po bardzo wnikliwych dyskusjach przyjęła osiemnaście poprawek, wszystkie jednogłośnie. Właściwie poprawki te można podzielić na dwie zasadnicze grupy. Jedna poprawka dotyczy finansowania Policji, a raczej jej dofinansowania, a pozostałe są związane z bardzo ważnym problemem, czyli postępowaniami dyscyplinarnymi. W jednym i drugim przypadku przeprowadziliśmy tę merytoryczną dyskusję w obecności i z udziałem oraz dużym wkładem reprezentantów zarówno Biura Legislacyjnego Senatu, jak i Departamentu Prawnego MON oraz komisji legislacyjnej związków zawodowych, a właściwie Związku Zawodowego Policjantów. To jest także jedna z poprawek, ponieważ musimy pamiętać o tym, że związek zawodowy nie jest związkiem Policji jako instytucji, a tylko pracowników zatrudnionych w tej instytucji.

Najważniejszy zapis przyjęty przez Sejm w art. 1 pkt 2 lit. a ust. 3 okazał się bardzo niedoskonały, gdyż w gronie podmiotów wspierających Policję pomijał instytucje państwowe, ubezpieczeniowe i banki. Po dyskusji uzupełniliśmy to w poprawce pierwszej, która mówi o tym, że jednostki samorządu terytorialnego, państwowe jednostki organizacyjne, stowarzyszenia, fundacje, banki oraz instytucje ubezpieczeniowe mogą uczestniczyć w pokrywaniu wydatków inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania jednostek organizacyjnych Policji, a także zakupu niezbędnych dla ich potrzeb towarów i usług. Czytam ten fragment, dlatego że dofinansowywanie Policji budzi bardzo duże dyskusje społeczne, o wielkim zasięgu, jest też obiektem zainteresowania mediów. Nasze rozmowy na ten temat były naprawdę wyczerpujące. Doprowadzenie do procesu dofinansowywania instytucji ubezpieczeniowych leży nie tylko w interesie Policji, lecz także w interesie tych instytucji, gdyż lepiej wyposażona Policja może pomagać instytucjom ubezpieczeniowym w procesie wypłacania odszkodowań w ten sposób, że może pomóc stwierdzić, czy wypadek się zdarzył i czy wyrządzono szkodę. Nie robi tego policjant ścigający sprawcę byle jakim samochodem i bez odpowiedniego sprzętu. To tylko na temat pierwszego zagadnienia.

A teraz chciałabym przejść do zapisów dotyczących postępowania dyscyplinarnych. Poprawki z tego zakresu dotyczą uściśleń zapisów ustawo-

(senator M. Berny)

wych odnoszących się do postępowań dyscyplinarnych. Nie będę osobno referowała każdej poprawki, ponieważ robi to marszałek, kiedy będziemy głosowali nad poprawkami. Chciałabym jednak powiedzieć, że są one szalenie ważne, gdyż tworzą poszczególne ogniwa procesu zmierzającego do lepszego budowania wizerunku Policji. Cały czas jest pod ostrzałem mediów, nas wszystkich, każdego obywatela. Każdy patrzy na to, jak Policja się zachowuje, jak pracuje, jakie są skutki jej pracy, i najważniejsze, czy przeprowadza u siebie proces samooczyszczania. Proces samooczyszczania jest szalenie ważny w każdym środowisku, nie tylko w policyjnym. Musi być on prowadzony wewnątrz tego środowiska. To, że media, że obywatele oskarżają Policję o różnego rodzaju niedociągnięcia, a nawet przestępstwa, nie tylko nie pomaga w budowaniu jej pozytywnego wizerunku, lecz także w podnoszeniu poziomu moralnego samego policjanta. Człowiek wiecznie bity i wiecznie oskarżany przyzwyczaja się do tego. Dlatego zwróciliśmy też uwagę na ważną kwestię, a mianowicie na nagrody i uznanie, które są niezbędnym elementem pracy w Policji.

Pewną dyskusję wzbudziła sprawa nagród rzeczowych. Chciałabym zauważyć, że pozostawiliśmy zapis dotyczący nagród rzeczowych, ponieważ, jak państwo zapewne wiecie, w każdym środowisku, a nawet w każdej rodzinie, bardzo ważna jest tradycja. Zegarek, który się otrzymuje z napisem gratulacyjnym czy dziękczynnym czy jakkolwiek inny przedmiot, sprzęt długotrwałego użytku, a nawet bibelot, który stoi w domu i przypomina o zasługach członka rodziny czy zasługach pracownika instytucji, tworzy pozytywną tradycję tej instytucji. A dla nikogo nie jest tajemnicą, przynajmniej na tej sali, że dla mnie pozytywny wizerunek Policji, budowany także i w ten sposób, jest bardzo ważny.

Pan marszałek już chce, żebym skończyła. Proszę państwa...

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Nie, nie, ja tylko chcę, żeby to nie była pani impresja, a sprawozdanie z pracy komisji.)

No, ale to są sprawy, o których rozmawialiśmy podczas posiedzenia komisji.

Policja nie spadła nam z nieba. Jest, jaka jest. Wyrosła wśród nas. Dlatego musimy bardzo precyzyjnie określić zasady, według jakich ona działa i te, jakimi się kieruje, przeprowadzając proces naprawy swojego wizerunku. Stąd też tak dużo poprawek uściślających te zagadnienia. Skoro chcemy mieć silne państwo, musimy mieć silną Policję. Policję życzliwą obywatelowi, ale zdyscyplinowaną. Dlatego apeluję do państwa o przyjęcie wszystkich zawartych w sprawozdaniu poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Może pani senator jeszcze chwilę zaczeka.

Czy są pytania do pani senator sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję bardzo.

Informuję, że rozpatrywana ustawa to projekt rządowy. Do reprezentowania stanowiska rządu upoważniony został minister spraw wewnętrznych i administracji. Witam obecnego na sali podsekretarza stanu w ministerstwie, pana ministra Tadeusza Matusiaka wraz z osobami towarzyszącymi, wśród których jest zastępca komendanta głównego Policji, pan nadinspektor Zbigniew Chwaliński.

Czy pan minister chciałby się wypowiedzieć w tym momencie? Dziękuję bardzo.

Czy są pytania do pana ministra? Są.

Nie tylko, że słyszę, ale przede wszystkim widzę, Pani Senator. Ponieważ jest pani tak wyrywna, proszę, pani jako pierwsza.

Pani senator Anna Kurska zadaje pytania.

Senator Anna Kurska:

Panie Ministrze, interesuje mnie taka sprawa. W art. 41 ust. 2 jest stwierdzenie, że ze służby zwalnia się takiego funkcjonariusza, który popełni czyn o znamionach przestępstwa, jeżeli popełnienie czynu jest oczywiste i uniemożliwia pozostanie funkcjonariusza w tej służbie. Według mnie brakuje tu jednego elementu, mianowicie stwierdzenia, że wobec tego funkcjonariusza toczy się postępowanie karne. Bo kto ma stwierdzić tę oczywistość? Zwierzchnik, związek? Brakuje mi tutaj tego podstawowego elementu.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Bardzo dziękuję.

Proponuję, żebyśmy zebrali wszystkie pytania i wtedy poprosimy pana ministra, żeby zechciał na nie odpowiedzieć.

Mam tutaj wymienionych po kolei: pana senatora Andrzeja Anulewicza, pana senatora Kazimierza Pawełka, panią senator Aleksandrę Koszadę i pana senatora Mieczysława Janowskiego. Proszę o zadawanie pytań w takiej kolejności.

Bardzo proszę, Andrzej Anulewicz.

Senator Andrzej Anulewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Jeszcze nie tak dawno od ludzi ze środowisk policyjnych słyszałem satysfakcjonujące opinie na temat dobrej współpracy komendy powiatowej Policji z samorządem powiatowym. Działo się to wówczas, kiedy budżety komend były składni-

(senator A. Anulewicz)

kiem budżetów powiatów. Wiele pieniędzy, poza tymi, które wcześniej były określone w formie dotacji, było kierowanych do komend powiatowych. Służyły one odbudowie substancji, remontom, zakupom inwestycyjnym. Dzięki nim były nowe samochody. Tak się działo również w przypadku samorządów gminnych. Obecnie samorządy powiatowe praktycznie nie mają obowiązku finansowania Policji. Mam pytanie: czy mógłby pan, Panie Ministrze, podać dobre przykłady współpracy komend wojewódzkich z samorządami wojewódzkimi?

Mam jeszcze jedno pytanie. W nowelizowanej ustawie mówimy o wspieraniu Policji poprzez różnego rodzaju dotacje z instytucji państwowych, stowarzyszeń. Dzisiaj w Europie wymienia się Polskę jako kraj, w którym szerzy się korupcja. Jak to zjawisko będzie się miało do zjawiska korupcji, z którym Policja także nie może sobie obecnie poradzić? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Pan senator Kazimierz Pawełek, proszę bardzo.

Senator Kazimierz Pawełek:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pytanie dotyczy art. 13a, w którym jest napisane, że 20% wpływów z tytułu odzyskania mienia przypada Policji. Moje pytanie brzmi: jak jest w przypadku narkotyków, alkoholu, papierosów, które niekoniecznie muszą być niszczone tak jak płyty kompaktowe? Czy Policja również wtedy będzie otrzymywała 20%?

Drugie pytanie dotyczy art. 87, który mówi o pewnych nagrodach dla policjantów wykazujących inicjatywę w służbie. W pktcie 2 wymieniony jest krótkoterminowy urlop wypoczynkowy. Urlop wypoczynkowy nie może być nagrodą. Jest on wpisany we wszelkich kodeksach pracy i nie może być uznawany za nagrodę. Jego udzielenie to obowiązek każdego pracodawcy. Mam pytanie: czy chodzi o jakiś specjalny urlop? Dziękuję, Panie Marszałku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Kiedy pan mówi „urlep”, ma pan na myśli urlop, jak rozumiem? „Urlep” kojarzy mi się z trenem koszykarzy Anwilu.

(Senator Kazimierz Pawełek: Przepraszam, widocznie moja dykcja jest kiepska.)

Proszę, pani senator Aleksandra Koszada.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Moje pytanie również dotyczy zmienionego art. 13a ust. 1, ale jego drugiej części. Chodzi o środki finansowe w wysokości 20%. Ten artykuł został uzupełniony o zapis mówiący, że gospodarkę tymi środkami prowadzi się w Policji w ramach wyodrębnionego środka specjalnego. Mam pytanie: jak wyglądało to do tej pory? Bo były zastrzeżenia, że nie jest to system motywacyjny. Czy doprecyzowanie tego artykułu rzeczywiście doprowadzi do tego, że środki będą bardziej racjonalnie wydawane, przede wszystkim na usprawnienie funkcjonowania Policji i nagrody dla policjantów, którzy mocno się angażują w pracę? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Pan senator Mieczysław Janowski, bardzo proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, wyrażając poparcie dla opinii pana senatora Anulewicza, chcę powiedzieć, że w tej chwili proponuje się, aby samorządy podejmowały decyzje – na przykład – o zwiększeniu liczby policjantów: dzielnicowych i pracujących na posterunkach, i składały zapewnienie na okres co najmniej pięciu lat. Jest to związane ze środkami finansowymi, a wiemy, że samorządy uchwalają budżety na okres jednego roku. Co prawda istnieje planowanie, ale ten okres w każdym przypadku obejmie co najmniej dwie kadencje. Wydaje mi się, że zapis jest nieżyciowy. Nie chcę zgłaszać poprawki, ale chcę poznać pana opinię, Panie Ministrze, bo ma pan również doświadczenie samorządowe.

Kolejna kwestia jest taka. W ustawie wprowadza się co najmniej w dwóch miejscach wyodrębniony środek specjalny. Pamiętam dyskusję na temat porządkowania finansów publicznych. Mówiło się wówczas, że generalnie w skali całej Rzeczypospolitej będziemy odchodzili od takiej instytucji, jak środek specjalny. Czy ten zapis jest zatem zgodny z duchem zmian porządkujących finanse publiczne?

Chciałbym, żeby pan minister odniósł się do tych dwóch kwestii. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania do pana ministra?

Proszę bardzo, pan senator Tadeusz Bartos.

Senator Tadeusz Bartos:

Panie Marszałku! Panie Ministrze!

Czy nie należy zmienić kolejności zapisów zawartych w art. 13a ust. 1? Proponuje się w nim, by środki finansowe w wysokości 20% przeznaczyć na usprawnienie funkcjonowania Policji i nagrody dla policjantów. Czy, zdaniem pana ministra, kolejność nie powinna być odwrotna: najpierw nagrody, by wyraźnie zachęcić policjantów do efektywnej pracy? Usprawnienie funkcjonowania Policji może bowiem pochłonąć całą kwotę, w związku z czym nie będzie z czego nagradzać. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, pan senator Józef Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Panie Ministrze, trochę mnie niepokoi zapis w ustawie mówiący o nagradzaniu policjantów, w stosunku do których zostało warunkowo umorzone postępowanie. Nie będą oni mogli być wyróżniani przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Myślę, że ten zapis stoi w sprzeczności z zasadą domniemania niewinności. Jeżeli wobec kogoś warunkowo umarza się postępowanie, to ten ktoś jest niewinny. Żeby być winnym, trzeba być ukaranym przez sąd albo przynajmniej przez przełożonego. Chciałbym, żeby pan mi wyjaśnił, czy w tym przypadku nie należałoby czegoś zmienić albo inaczej zapisać. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Czy ktoś jeszcze chciałby zadać pytanie panu ministrowi? Nie.

Jeżeli pan minister woli odpowiadać w otoczeniu swoich współpracowników, to proszę bardzo. Może pan odpowiadać także tutaj, wybór należy do pana ministra.

Proszę bardzo, na pytania senatorów będzie odpowiadał pan minister Tadeusz Matusiak, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych
i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Może najpierw powiem dwa zdania, bo w pytaniach przewijał się problem związany z możliwo-

ścią przekazywania darowizn przez podmioty, które zostały wymienione w ustawie, a więc jednostki organizacyjne, stowarzyszenia, fundacje, banki i instytucje ubezpieczeniowe. Ten problem wywołuje wiele kontrowersji i emocji. Było nawet pytanie, czy nie będzie to element sprzyjający korupcji.

Chciałbym zauważyć, że nie znam kraju w Europie, w którym właśnie takie instytucje, jak fundacje, banki i różnego rodzaju organizacje, chociażby firmy ubezpieczeniowe, nie mogłyby przekazywać środków na Policję czy w celu poprawy bezpieczeństwa. Sądzę, że trudno podejrzewać, że każda sytuacja związana z przekazaniem środków będzie elementem korupcjogennym.

Chcę również zauważyć, że środki, które są przekazywane przez te organizacje, wynoszą obecnie około 6 milionów zł. Co to jest 6 milionów zł? To mniej więcej sto samochodów osobowych, które można zakupić dla Policji, czyli tyle, ile potrzeba w takich miastach, jak Wrocław, Łódź, Kraków czy Poznań. Są to takie kwoty, o jakich powiedziałem. Chyba w całej Europie, a nawet – powiedziałbym – w prawie całym cywilizowanym świecie jest przyjęte i zgodne z formą i normą to, że te organizacje wpłacają środki.

Było pytanie dotyczące pewnych zmian, które nastąpiły w prawie. Od niedawna, w zasadzie od stycznia tego roku, finansowanie Policji odbywa się poprzez komendanta głównego, który rozdziela środki pomiędzy komendy wojewódzkie. Później środki są rozdzielane przez komendanta wojewódzkiego między poszczególne powiaty. Istnieje oczywiście możliwość dokonywania w trakcie roku pewnego rodzaju zmian.

Do stycznia bieżącego roku była taka sytuacja, jak pan senator zauważył, że środki na Policję były przekazywane przez poszczególne powiaty, przez poszczególnych starostów. Środki były wtedy naliczane według kryterium ludnościowego. Niestety, w różnych rejonach kraju przestępczość jest różna. Są rejony bardziej narażone na możliwość występowania przestępstw, dotyczy to chociażby dużych miast, oraz rejony, w których liczba przestępstw i zagrożeń jest o wiele mniejsza. Dlatego środki trzeba było dzielić inaczej. Po rocznej praktyce uważam, że pomysł, który został wprowadzony w życie w tej ustawie, sprawdził się i służy bardziej racjonalnemu wykorzystaniu środków.

Czy samorządy przestały finansować czy współfinansować Policji w formie darowizn? Według naszych danych, oczywiście statystycznych, każdego roku samorządy przekazują mniej więcej 50 milionów zł na Policję. Ta kwota praktycznie nie zmalała, jest taka jak wówczas, kiedy środki na Policję były przekazywane poprzez samorządy. A więc współpraca poszczególnych samorządów z Policją, która wiąże się również z poprawą bezpieczeństwa, chociażby poprzez prze-

(podsekretarz stanu T. Matusiak)

kazywanie środków pieniężnych, ale nie tylko, w dalszym ciągu istnieje i nie uległa zachwianiu.

Pani Anna Kurska nawiązywała do art. 41 pkt 8, w którym jest napisane, że można prowadzić postępowanie dyscyplinarne, kiedy jest nie do końca, przynajmniej wyrokiem sądu, stwierdzona wina danego policjanta. Ale my mamy wiele takich sytuacji, kiedy uważamy, że niekoniecznie musi być wyrok czy orzeczenie sądowe, które stwierdzają, oczywiście jednoznacznie, winę policjanta. Pewne sprawy należy zauważać i od razu na nie reagować, na przykład w przypadku pijanych kierowców, kiedy wina jest bezsporna – nie trzeba chyba wówczas czekać aż do wyroku sądowego.

Jeśli chodzi o sprawy związane z przekazywaniem 20% środków, to był tutaj podany przykład tego, co się dzieje w takim wypadku, jak zatrzymanie jakiejś partii papierosów czy narkotyków. Ja chciałbym zauważyć, że w tego typu sprawach należy przyjąć, że stanowi to praktycznie dowód rzeczowy, który, no, trudno tutaj... Aczkolwiek w przypadku papierosów być może należałoby zastanowić się, czy je sprzedawać, czy niszczyć. Ale narkotyki niewątpliwie są dowodem rzeczowym i trudno tutaj szacować czy przekładać je na odzyskaną wartość materialną, z której Policja ma tę pożywkę w postaci dwudziestoprocentowego własnego udziału.

Co do spraw związanych ze środkiem specjalnym, który został wymieniony, to wynika to z jednego, a mianowicie z tego, że ustawa budżetowa w sposób jednoznaczny określa, w jaki sposób można gromadzić określone środki finansowe, które później można wykorzystywać do innych celów, związanych z funkcjonowaniem Policji.

Samorządy, które mają czy mogą ufundować etaty policyjne... Tu jest zapis, który mówi, że pięcioletnie zatrudnienie powinno być zagwarantowane czy współfinansowane przez samorząd. Nie ma oczywiście złotego środka. Ten zapis, zresztą nienowoty, powstał w wyniku konsultacji, chociażby rządu z samorządami. I wyznaczaliśmy tu tę datę, którą uważamy... No, nie można zatrudniać policjanta na, nie wiem, pół roku, rok. Było to wprowadzone po konsultacjach z organizacjami samorządowymi, które funkcjonują. Uważaliśmy, że ten zapis będzie optymalny i stąd on się znalazł w projekcie ustawy.

Wydaje mi się, że to odpowiedzi na wszystkie pytania, które zostały zadane. Jeżeli gdzieś czegoś nie dopowiedziałem, to bardzo proszę...

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę bardzo.

Senator Kazimierz Pawełek:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Moje pytanie dotyczyło urlopu wypoczynkowego, który ma być przyznawany policjantowi za dobrą służbę. To wzbudziło moją wątpliwość, bo urlop wypoczynkowy jest przypisany do każdego pracownika, również i policjanta. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę o odpowiedź.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych
i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Tak, z tym że ten zapis mówi o tak zwanym – przywołuję go z pamięci – krótkoterminowym urlopie wypoczynkowym, który przyznaje się dodatkowo policjantowi jako nagrodę. Tak to należy rozumieć.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Podobnie jak w wojsku, gdzie są tak zwane urlopy nagrodowe.)

Tak jest.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Jeszcze pan, tak?

Pan senator Bartos.

Senator Tadeusz Bartos:

Moje pytanie dotyczy środków przeznaczonych dla Policji na nagrody...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tadeusz Matusiak: Może jeszcze raz, bo pan mówił bez mikrofonu i było bardzo słabo słychać.)

Czy nie należy zmienić kolejności zapisów zawartych w art. 13a ust. 1, w którym proponuje się, aby środki finansowe w wysokości 20% przeznaczyć na usprawnienie funkcjonowania Policji i na nagrody dla policjantów? Ja pytam pana ministra, czy kolejność nie powinna być odwrotna, czy najpierw nie powinna być mowa o nagrodach, by wyraźnie zachęcić policjantów do efektywnej pracy. Usprawnienie funkcjonowania Policji może bowiem pochłonąć całą kwotę i w związku z tym nie będzie już czym zachęcać policjantów.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Spraw Wewnętrznych
i Administracji
Tadeusz Matusiak:**

Ja może powiem tak: ta ustawa powstawała w stosunkowo dużych bólach, było nią bardzo mocno zainteresowane środowisko związane z Policją, zwłaszcza związki zawodowe policjantów, co już tutaj pani senator sprawozdawca zaznaczyła. No i ja nie ukrywam, że w jakimś sensie, w jakieś części jest to również stanowisko związków zawodowych, które jest takie, a nie inne, i które staraliśmy się pogodzić z naszymi wątpliwościami. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.
Otwieram dyskusję.

Na liście mówców są zapisani następujący senatorowie: Tadeusz Bartos, Witold Gładkowski, Anna Kurska, Wiesław Pietrzak, Kazimierz Pawełek i Mieczysław Janowski, z tym że pan senator Tadeusz Bartos złożył swoje przemówienie do protokołu*, a pan senator Pawełek i pan senator Janowski złożyli poprawki na piśmie.

Zapraszam zatem pana senatora Witolda Gładkowskiego. Następnym mówcą będzie pani senator Anna Kurska.

Przypominam o rygorach regulaminowych: wypowiedź może trwać maksimum dziesięć minut, a wnioski o charakterze legislacyjnym trzeba złożyć na piśmie do zamknięcia dyskusji.

Senator Witold Gładkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Panie Generale!

Konieczność prawnego uregulowania dotyczących Policji szczegółowych zasad jej dofinansowywania, zasad i trybu udzielania wyróżnień, przeprowadzania postępowań dyscyplinarnych, wymierzania w ich konsekwencji kar, ich wykonywania, odwoływania się od wymierzonych kar, a także właściwości przełożonych w tych sprawach, jest oczywista i nie powinna budzić żadnych wątpliwości.

Wymienione zagadnienia są o tyle istotne, że z jednej strony w wyroku z dnia 8 października 2002 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 139 ust. 2 ustawy o Policji, w części dotyczącej postępowania dyscyplinarnego, jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a to spowodowało, że z dniem

30 września bieżącego roku utraciło moc obowiązujące rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji z dnia 19 grudnia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania wyróżnień oraz przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego w stosunku do policjantów, z drugiej zaś strony obecnie w całym kraju toczy się około trzystu postępowań prowadzonych przeciwko funkcjonariuszom Policji, które na skutek przytoczonego wyroku trybunału zostały zawieszone. Wskazaną lukę prawną wypełniły rozwiązania zawarte w omawianej ustawie.

Podczas prac nad nowelizacją ustawy o Policji w znacznej mierze skorzystano z rozwiązań zawartych w uchylonym, wspomnianym przeze mnie, rozporządzeniu ministra spraw wewnętrznych i administracji, przy czym z oczywistych względów legislacyjnych konieczna była ponowna weryfikacja przepisów ustawy. Zasadne okazało się między innymi zmniejszenie katalogu kar dyscyplinarnych, wprowadzenie okoliczności wpływających na zaostrzenie lub złagodzenie wymiaru kary oraz uwzględnienie możliwości wzruszenia prawnego orzeczenia dyscyplinarnego w trybie wznowienia postępowania.

W trakcie prac nad ustawą w Izbie sejmowej wiele kontrowersji wzbudziła propozycja zmiany ust. 3 w art. 13. Pierwotny zapis dawał jednostkom samorządu terytorialnego oraz innym podmiotom organizacyjnym możliwość uczestniczenia w pokrywaniu części kosztów funkcjonowania Policji – pani senator sprawozdawca wspomniała o tym. W Sejmie stwierdzono, że brzmienie omawianego przepisu może wywołać skutki kryminogenne, korupcjogenne, i w rezultacie zdecydowano o skreśleniu słów „inne podmioty organizacyjne”. Z pewnością omawiany przepis reguluje bardzo delikatną materię i podczas jego rozpatrywania należy mieć na uwadze fakt, że Najwyższa Izba Kontroli w wystąpieniu pokontrolnym uznała za prawidłowe gospodarowanie w Policji środkami przekazywanymi przez jednostki samorządu terytorialnego. W ten sposób trzeba niejako uciąć dywagacje co do ewentualnych nadużyć w tym zakresie. Znamienny jest też fakt, że możliwość dofinansowania Policji przez samorządy lokalne przewidywała zdecydowana większość prawodawców europejskich.

Prawidłowe wydaje się także dodanie w ust. 2 w art. 41 ustawy pktu 8, który określa warunki zwolnienia policjanta ze służby w przypadku popełnienia przez niego czynu o znamionach przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, jeżeli popełnienie czynu jest oczywiste i uniemożliwia pozostanie tego policjanta w służbie.

Interesujący zapis wprowadzono również w art. 110 ust. 1. Uregulowano tam możliwość przyznawania nagród uznaniowych w formie rzeczowej, co także zostało już wspomniane przez

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator W. Gładkowski)

panią senator sprawozdawcę. Przyznawanie policjantom nagród rzeczowych wynika wprost z tradycji. Jako przykład może posłużyć wręczanie zasłużonym funkcjonariuszom tego resortu kolekcjonerskiej broni palnej czy też broni białej.

Reasumując, ustawa z dnia 3 października 2003 r. o zmianie ustawy o Policji niewątpliwie usprawni tryb wewnętrznego funkcjonowania jednostek organizacyjnych Policji. Przyszłość pokaże, czy przełoży się to na wzrost wykrywalności przestępstw i wzrost bezpieczeństwa obywateli. Wyrażając nadzieję, że tak się stanie, proszę Wysoką Izbę o akceptację i przyjęcie omawianej ustawy. Bardzo dziękuję, Panie Marszałku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Pani senator Anna Kurska, potem pan senator Wiesław Pietrzak.

Senator Anna Kurska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ponieważ nie otrzymałam od pana ministra satysfakcjonującej odpowiedzi na moje pytanie, chciałabym rozwinąć ten temat i po prostu przybliżyć państwu problem, jaki widzę w nowym sformułowaniu art. 41 ust. 2.

W zmianie ustawy o Policji istnieje takie sformułowanie, które w aspekcie prawnym jest po prostu nie do przyjęcia. Mówi się mianowicie o tym, że popełnienie czynu o znamionach... To znaczy policjanta można zwolnić ze służby, czyli to jest alternatywne, w przypadku popełnienia przez niego czynu o znamionach przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, jeżeli popełnienie czynu jest oczywiste – i w tym miejscu się zatrzymam; jest to nie do przyjęcia, bo kto tę oczywistość ma stwierdzić: zwierzchnik, związek zawodowy? – i uniemożliwia jego pozostanie w służbie. Otóż chodzi mi o to, że konieczne jest uzupełnienie tego przepisu stwierdzeniem, iż w warunkach, gdy toczy się postępowanie karne... To znaczy w poprawce chodziłoby o to, że jeżeli takie przestępstwo się zdarzy, to warunkiem zwolnienia policjanta jest to, żeby toczyło się postępowanie karne, względnie żeby przynajmniej zostało ono wszczęte. Czyli przepis brzmiałby mniej więcej tak: policjanta można zwolnić ze służby w przypadku popełnienia przez niego czynu o znamionach przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, jeżeli postępowanie karne w sprawie tego czynu zostało wszczęte, a popełnienie czynu jest oczywiste i uniemożliwia pozostanie policjanta w służbie.

Ja rozumiem intencje wnioskodawców – chodziło mianowicie o to, by policjant, który popadnie w kolizję z prawem, nie był sądzony zbyt długo. Wiadomo, że dochodzenia, śledztwa trwają bardzo długo, również postępowania sądowe, a zawieszenie w czynnościach na trzy miesiące niczego nie załatwia, ponieważ postępowania w takich sprawach toczą się niekiedy półtora roku i dłużej, a przez ten czas Policja nie może zatrudnić innego policjanta na miejsce tamtego. A więc ze względów życiowych takie intencje są zupełnie zrozumiałe, bo postępowanie się toczy, człowiek jest zawieszony w pełnieniu swoich obowiązków i ich nie wykonuje. Mnie chodzi jednak o to, że związek zawodowy zobligowany w art. 43 do wyrażenia swojej opinii o takim właśnie człowieku, który popadł w kolizję z prawem i wobec którego zostało wszczęte postępowanie, nie ma właściwie nic do powiedzenia, bo o tym, czy ów człowiek jest winien, czy nie, musi rozstrzygnąć sąd, względnie prokuratura. Dlatego również mocno dyskusyjne wydaje mi się sformułowanie zawarte w art. 43. Ale moja poprawka ogranicza się tylko do art. 41 i w tym właśnie zakresie ją składam. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Bardzo dziękuję, Pani Senator.

Pan senator Wiesław Pietrzak, a następnie pan senator Kazimierz Pawelek.

Bardzo proszę.

Senator Wiesław Pietrzak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze! Panie Generale!

Ja nie będę już przywoływał zasadniczego powodu, dla którego ta ustawa jest nowelizowana. Chcę tylko dodać, zresztą to już było poruszane, że ustawa o Policji, która wykonuje bardzo ważne zadania i która ma szczególne uprawnienia – uprawnienia użycia siły, użycia broni – musi być ustawą wyjątkowo precyzyjną. Jest to zbyt ważna, zbyt delikatna materia, żeby mogły tu występować jakiegokolwiek luki w prawie. Dlatego też serdecznie dziękuję państwu senatorom za aktywność w pracach nad tą ustawą.

Ja chciałbym się ustosunkować do pewnych spraw. Mianowicie różne są zdania na temat finansów Policji, finansowania Policji, tego, gdzie ma być budżet. Jeżeli budżet jest centralnie sterowany, to jest bardziej mobilny i główny wysiłek można skierować na poszczególne województwo lub na zaspokojenie tych potrzeb, które aktualnie występują. Jeżeli zaś budżet będzie rozproszony, to nie jest to korzystne, przede wszystkim dla Policji i przede wszystkim dla bezpieczeństwa, dla realizacji tych zadań. Owszem, trzeba

(senator W. Pietrzak)

doskonalić gospodarowanie tymi środkami. Takie uwagi również wpływają do komisji i jesteśmy w tej sprawie w kontakcie z Komendą Główną Policji.

Jeżeli chodzi o sprawę dodatkowego urlopu, to my zastanawialiśmy się, czy ma to być dodatkowy urlop wypoczynkowy, czy też ewentualnie wykreślić słowo „wypoczynkowy”, bo tu chodzi po prostu o urlop, a to, co policjant z nim robi, to jest całkiem oddzielna sprawa. Biuro Legislacyjne pomogło w wyjaśnieniu tej sprawy i zasugerowało, że słowo „wypoczynkowy” może być niezbędne do naliczania gratyfikacji urlopowych. Wobec tego jest propozycja, żeby pozostawić taki zapis, jaki był, mimo że jest on może troszeczkę niezręczny.

Podczas dyskusji w trakcie posiedzenia komisji i z wniosków płynących podczas pracy nad tą ustawą wynikł jeszcze jeden problem – taki, że w znowelizowanej ustawie, czyli już po nowelizacji, nie będzie istniała kara upomnienia, bo zostanie ona wykreślona. Związki zawodowe poruszyły jednak problem tego, że mogą wystąpić drobne przewinienia, które kwalifikowałyby się do kary upomnienia, ale stara ustawa nie będzie już funkcjonowała. Wobec tego pozwalam sobie zgłosić poprawkę polegającą na dodaniu przepisu przejściowego umożliwiającego w tym okresie policjantom udzielać upomnień. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Kazimierz Pawełek wypowiedział się w ten sposób, że złożył poprawkę na piśmie, podobnie, jak sądzę, pan senator Janowski, ponieważ na sali go nie ma, a więc nie może zabrać głosu.

Ostatni na liście mówców jest pan senator Józef Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ta ustawa jest od dawna oczekiwana przez całe środowisko policyjne. Dzisiaj wreszcie proces legislacyjny jej dotyczący dobiega końca. Myślę, że ta ustawa była konsultowana z jednostkami Policji.

Ja chcę zwrócić uwagę na jedną sprawę. Otóż w art. 1 pkt 8 projektu ustawy zmienia się między innymi art. 87 ustawy o Policji. Treść tego przepisu jest podobna do rozporządzenia MSWiA z dnia 19 grudnia w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania wyróżnień oraz przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do policjantów. Zgodnie z tym przepisem policjant-

wi, w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone, wyróżnienia nie udziela się przez rok od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Uważam osobiście, że taki zapis stoi w sprzeczności z zasadą domniemania niewinności. Co prawda aby warunkowo umorzyć postępowanie, musi istnieć przesłanka braku wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu, jednakowoż osoba, wobec której umorzono postępowanie, jest nadal osobą niewinną. Żeby nastąpiło uznanie, że dana osoba jest winna, ta wina musi zostać udowodniona i musi być prawomocne orzeczenie sądu.

Myślę, że trzeba też wziąć pod uwagę to, iż warunkowe umorzenie postępowania karnego może zostać zastosowane jedynie w przypadku niezbyt ciężkich przestępstw, to jest zagrożonych karą do trzech lat pozbawienia wolności, i to tylko wtedy, gdy istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy.

Zwracam się tutaj do przedstawicieli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o rozważenie, czy nie jest możliwa zmiana tego zapisu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Dla porządku informuję, że Tadeusz Bartos złożył swoje przemówienie do protokołu*, a wnioski legislacyjne na piśmie złożyli senatorowie: Anna Kurska, Wiesław Pietrzak, Kazimierz Pawełek i Mieczysław Janowski.

Zgodnie z art. 52 regulaminu zamykam dyskusję.

Czy pan minister chciałby, wobec złożenia wniosków... Nie chciałby. Dziękuję bardzo.

Zatem proszę Komisję Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego o zebranie się i rozpatrzenie wniosków zgłoszonych w toku debaty.

A tymczasem przekazuję prowadzenie obrad w najbardziej godne ręce – ręce pana marszałka. Dziękuję.

(Przewodnictwo obrad obejmuje marszałek Longin Pastusiak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny.

Przypominam, że ustawa ta była uchwalona przez Sejm 3 października. Trzy dni później,

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(marszałek L. Pastusiak)

6 października, trafiła do naszej Izby. Tego samego dnia, 6 października, skierowałem tę ustawę do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja przygotowała swoje sprawozdanie, które państwo otrzymaliście w druku nr 490A, a tekst ustawy jest zawarty w druku nr 490.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Ewę Serocką, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Ewa Serocka:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności z prac nad ustawą o zmianie ustawy – Kodeks karny z dnia 3 października 2003 r.

Ustawa jest projektem rządowym. Jest krótka, ma dwa artykuły, została zawarta w druku senackim nr 490.

Celem tej ustawy jest nowelizacja kodeksu karnego, obejmująca zmianę jednego przepisu, który Trybunał Konstytucyjny 11 lipca bieżącego roku uznał za niekonstytucyjny. Po prostu w art. 156 §1 pkt 2 kodeksu karnego zapomniano postawić przecinek po wyrazie „długotrwałej”, co w sposób zasadniczy zmieniło zakres znaczeniowy pojęcia „ciężki uszczerbek na zdrowiu”.

Prezes Rady Ministrów w dniu 13 października 1997 r. sprostował błąd w obwieszczeniu, co z kolei było niezgodne z art. 42 ust. 1 i w związku z art. 2, art. 87 ust. 1 i art. 122 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także zostało zaskarżone do Trybunału Konstytucyjnego.

Ze względu na pilną potrzebę ustawowego uregulowania problemu uszczerbku na zdrowiu osoby poszkodowanej, Sejm znowelizował ustawę – Kodeks karny i w art. 156 §1 kodeksu karnego dodał brakujący przecinek.

Pozwolę sobie w tym miejscu na osobistą refleksję na temat częstych docinków kierowanych do Wysokiego Senatu odnośnie do poprawiania interpunkcji w ustawach. Jak ważny często jest to problem, wykazało orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2003 r., więc nie wstydzimy się jako Senat, że proponujemy tego typu zmiany interpunkcyjne.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przyjęła ustawę bez poprawek i o to samo proszę Wysoki Senat. Sprawozdanie komisji zawarto w druku senackim nr 490A. Dziękuję państwu za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Chciałbym zapytać Wysoką Izbę, czy są pytania do pani senator sprawozdawcy? Nie widzę zgłoszeń.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była projektem ustawy wniesionym przez komisję sejmową.

Chciałbym powitać w naszym gronie pana ministra Marka Sadowskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Panie Ministrze, chcę zapytać, czy pan ewentualnie chciałby ustosunkować się do tego projektu. Jeżeli tak, to bardzo prosimy tutaj, na trybunę senacką.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Marek Sadowski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pan marszałek był łaskaw sprostować takie słowne potknięcie, jak sądzę, w wystąpieniu pani senator sprawozdawcy. Istotnie, projekt ten nie był projektem rządowym, lecz sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, a ja nie chciałbym przejmować, że tak powiem, nie tyle odpowiedzialności, ile zasług dla szybkiej nowelizacji kodeksu karnego...

(Senator Longin Pastusiak: Jeżeli projekt jest dobry, to warto, by rząd się przyłączył.)

Ten projekt jest popierany w całości, choć rząd nie widział potrzeby zajmowania oficjalnego stanowiska w tej sprawie. Upoważnił jednak ministra sprawiedliwości do poparcia tego projektu.

W istocie rzeczy na którymś etapie kolejnego przepisywania projektu w sprawozdaniach podkomisji i komisji doszło do błędu legislacyjnego polegającego na zgubieniu przecinka, który w rządowym projekcie kodeksu karnego istniał. A ta sprawa jest doniosła dlatego, że kategoria choroby realnie zagrażającej życiu została połączona z drugą cechą – długotrwałości. Tak więc choroba krótkotrwała, choć realnie zagrażająca życiu, nie podpadała pod kategorię ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, co powodowało znaczne złagodzenie odpowiedzialności karnej sprawcy tej choroby. Na skutek wadliwego procesu poprawiania błędu – to znaczy poprawiania go w trybie redakcyjnym w rządzie, a nie w trybie legislacyjnym, jak należało to uczynić – przez pewien czas stosowano przepis z przecinkiem, którego w tym przepisie nie było, dokonano bowiem takiego sprostowania, jakie wprowadza się, gdy omyłka powstaje w trakcie publikacji ustawy, a nie w trakcie jej uchwalania.

Trybunał Konstytucyjny słusznie zatem zwrócił uwagę, że w ten sposób nie można prostować tak, wydawałoby się, banalnego błędu jak interpunkcyjny, występującego w normie, od której zależy odpowiedzialność karna, i to w sprawie, w której dochodził przed trybunałem swojej racji ten, w kogo przepis ów mógł być wymierzony.

(podsekretarz stanu M. Sadowski)

W rezultacie ustawy uchwalonej przez Sejm wracamy do rudymetów, do początku, do tego, co miało być w ustawie, a więc do tego, że wywołanie choroby – choćby niedługotrwałej, ale realnie zagrażającej życiu – będzie, jako spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podlegało odpowiedzialności z art. 156 §1 kodeksu karnego. I to jest istota postulowanej zmiany, przyjętej przez Sejm, a wprowadzonej z inicjatywy Sejmu, przy poparciu rządu i po uwzględnieniu postulatów środowiska wymiaru sprawiedliwości, w szczególności Sądu Najwyższego i sądów powszechnych. Dziękuję za uwagę i dziękuję za sprawozdanie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Proszę jeszcze chwileczkę tu pozostać, bo chciałbym Wysoką Izbę zapytać, czy są ewentualnie pytania do pana ministra w sprawie stanowiska rządu. Nie, nie ma.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze. Dziękuję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

(Senator Ewa Serocka: Ja może tylko w kwestii sprostowania...)

Pani Senator chciałaby się ustosunkować do uwag? Bardzo proszę.

Senator Ewa Serocka:

Ja miałam...

(Marszałek Longin Pastusiak: Ale proszę nacisnąć przycisk.)

W swoim sprawozdaniu miałam napisane, że to nie był projekt rządowy, ale po prostu tego słówka nie powiedziałam, za co przepraszam szanownych państwa senatorów i pana marszałka.

Marszałek Longin Pastusiak:

Jest to wielkie uchybienie, ale *errare humanum est*, mylić się jest rzeczą ludzką, więc...

No, niestety, kartka ze zgłoszeniami chętnych do dyskusji jest pusta. Informuję więc Wysoką Izbę, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

W tej sytuacji, zgodnie z art. 52 ust. 2 naszego regulaminu, zamykam dyskusję.

Głosowanie nad ustawą o zmianie ustawy – Kodeks karny zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przy okazji informuję, że głosowania nad wszystkimi ustawami, które były przedmiotem

debaty w dniu dzisiejszym, rozpoczną się jutro o godzinie 9.00. rano.

Komunikaty?

Bardzo proszę.

Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Posiedzenie Komisji Emigracji i Polaków za Granicą odbędzie się w dniu dzisiejszym po przerwie w obradach plenarnych Senatu w sali nr 217.

(Głos z sali: Po przerwie?)

(Głos z sali: Po jakiej przerwie?)

Przepraszam, nie po przerwie, tylko w trakcie przerwy. Bardzo przepraszam.

(Głos z sali: Teraz, po zakończeniu?)

Teraz, po zakończeniu obrad. W trakcie przerwy.

(Marszałek Longin Pastusiak: Przerwaliśmy obrady. Wyczerpaliśmy ostatni punkt.)

Jeszcze raz: posiedzenie Komisji Emigracji i Polaków za Granicą odbędzie się w dniu dzisiejszym w czasie przerwy w obradach plenarnych Senatu – mam tu napisane, że w czasie przerwy obiadowej, ale chyba nie za bardzo jest to przerwa obiadowa, a więc chodzi o przerwę w obradach plenarnych Senatu – w sali nr 217.

(Rozmowy na sali)

Kolejny komunikat. W dniu dzisiejszym bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w sali nr 179 odbędzie się posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Porządek obrad: rozpatrzenie poprawek zgłoszonych na posiedzeniu Senatu do projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II.

Komunikat następny. Posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego w sprawie rozpatrzenia poprawek do ustawy o zmianie ustawy o Policji odbędzie się trzydzieści minut po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Kolejny komunikat. Wspólne posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Ochrony Środowiska w sprawie zgłoszonych w toku debaty wniosków do ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych – druk senacki nr 489 – odbędzie się w dniu dzisiejszym bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 182.

Wspólne posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej w sprawie zgłoszonych w toku debaty wniosków do ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izb lekarsko-weterynaryjnych odbędzie się w dniu dzisiejszym pół godziny po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 182.

Wspólne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej w sprawie rozpatrzenia

(senator sekretarz K. Doktorowicz)

wniosków zgłoszonych w toku debaty nad ustawą z dnia 3 października 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Informuję Wysoką Izbę, że wyczerpaliśmy porządek obrad na dzisiaj.

W związku z tym ogłaszam przerwę w obradach do jutra do godziny 9.00, kiedy to zaczniemy głosowania. Dziękuję.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 15 minut 44)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 9 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczy wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dzień dobry państwu.
Wznawiam obrady.

Cieszy mnie obecność sekretarzy – nawet nie zapraszani już są na miejscu.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II.

Przypominam, że Senat po przeprowadzeniu drugiego czytania projektu uchwały skierował ów projekt do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności i zobowiązał komisję do przygotowania jeszcze w trakcie tego posiedzenia dodatkowego sprawozdania. Komisja wywiązała się z zadania i przygotowała dodatkowe sprawozdanie – widzimy je w druku nr 488X.

Wobec przygotowania przez komisję dodatkowego sprawozdania Senat może przystąpić do trzeciego czytania projektu uchwały. A trzecie czytanie, przypominam, obejmuje przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji o projekcie uchwały i potem głosowanie.

Zapraszam sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Teresę Liszcz, do zabrania głosu i przedstawienia dodatkowego sprawozdania komisji.

Senator Teresa Liszcz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Jak wiadomo, w czasie drugiego czytania w dniu wczorajszym pani senator Szyszkowska zgłosiła trzy poprawki. Dwie z nich, pierwsza i druga, polegały na zmianie brzmienia akapitu pierwszego i skreśleniu akapitu drugiego, a trzecia na skreśleniu odpowiednio akapitu trzeciego.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności, w której posiedzeniu uczestniczyła pani senator autorka poprawek, rozpatrzyła je i większością głosów, przy 2 głosujących za, 1 wstrzymującym się i 5 przeciwko, podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko.

Komisja wnosi zatem o podjęcie przez Wysoki Senat uchwały w brzmieniu zaproponowanym wczoraj w trakcie drugiego czytania, wyrażając jednocześnie ubolewanie z tego powodu, że za

sprawą zaproponowanych poprawek nie mogliśmy tej uchwały podjąć właśnie wczoraj, czyli dokładnie w dwudziestą piątą rocznicę uroczystej inauguracji pontyfikatu w Watykanie. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję. Nie ma nad czym ubolewać, procedury nie zostały naruszone, więc wszystko jest w porządku.

Czy pani senator Maria Szyszkowska chciałaby zabrać głos?

(Senator Maria Szyszkowska: Bardzo o to proszę, Panie Marszałku.)

Bardzo proszę.

Senator Maria Szyszkowska:

Chciałabym powiedzieć, że tekst pierwotny, do którego wniosłam poprawki, byłby właściwy, ale dla jednorodnego katolicko państwa. Ja przypominam, że Senat nie jest instytucją kościelną, a nasze społeczeństwo nie jest jednorodnie katolickie. I to jest jedno źródło moich poprawek. Drugie zaś bierze się stąd, że Senat nie powinien, w moim przekonaniu, wyręczać w ocenach historyków.

Dlatego proszę senatorów o poparcie moich poprawek.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać pytania sprawozdawcy i wnioskodawcy? Nie. Dziękuję.

Przystępujemy zatem do głosowania w sprawie projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II.

Informuję, że w pierwszej kolejności, zgodnie z regulaminem, przeprowadzimy głosowania nad poprawkami pani senator Marii Szyszkowskiej – prosimy spojrzeć na druk nr 488X – a następnie nad projektem w całości w brzmieniu zaproponowanym przez komisję, ze zmianami wynikającymi z przyjętych ewentualnie poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad poprawkami.

Poprawki pierwsza i druga zostaną przegłosowane łącznie.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Akapit pierwszy po wprowadzeniu poprawki pierwszej otrzymuje brzmienie: „W dwudziestą piątą rocznicę rozpoczęcia pontyfikatu Senat Rzeczypospolitej składa Jego Świątobliwości Janowi Pawłowi II wyrazy najwyższego szacunku i podziękowania za nieustające wysiłki zmierzające do krzewienia pokoju i braterstwa w odwołaniu do godności człowieka oraz praw wszystkich narodów. Senat wyraża również wdzięczność Jego Świątobliwości za wkład w historyczne przemiany, które nastąpiły w ostatnim ćwierćwieczu XX wieku w Polsce”.

I poprawka druga: skreśla się akapit drugi.

Głosujemy nad tymi poprawkami łącznie.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Na 78 obecnych osób 37 było za przyjęciem poprawek Marii Szyszkowskiej, 26 – przeciw, 15 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 1**)

Stwierdzam, że Senat przyjął poprawki pierwszą i drugą.

Głosujemy nad poprawką trzecią, która polega na tym, że skreśla się akapit trzeci.

Kto z państwa jest za tą poprawką?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

33 głosy za, 25 przeciw, 21 osób wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 2**)

Stwierdzam, że Senat przyjął poprawki pierwszą, drugą i trzecią.

I w tej sytuacji przystępujemy do głosowania nad projektem uchwały w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za jej przyjęciem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

60 głosów za, 17 osób wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 3**)

Senat podjął uchwałę wraz z przyjętymi poprawkami. Z tym, że jeden senator nie głosował, i nawet wiem, który.

Dziękuję bardzo.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej ustawy?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo. Wyświetlamy wyniki.

75 głosów za, 4 osoby wstrzymały się od głosu (**Głosowanie nr 4**).

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Pani senator Apolonia Klepacz jest już na stanowisku sprawozdawcy połączonych komisji – bardzo proszę o przedstawienie wniosków.

Senator Apolonia Klepacz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Wczoraj na posiedzeniu połączonych komisji: Komisji Ochrony Środowiska oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, rozpatrzono dwie poprawki, które wpłynęły w wyniku dyskusji.

Połączone komisje rekomendują Wysokiemu Senatowi wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo pani senator sprawozdawcy. Pan senator Henryk Dzido jeszcze może zabrać głos.

(Senator Henryk Dzido: Tak, jeżeli można, Panie Marszałku.)

Można, bardzo proszę.

Senator Henryk Dzido:

Ja zwracam się do państwa o poparcie poprawki zgłoszonej przez senatorów Henryka Dzięgę i Jana Szafranca, ponieważ poprawka ta, oświadczam państwu, nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej. Ona zmierza do tego, żeby przez pięć lat ustabilizować rynek, który ma pracować na biopaliwach, rynek polski. Jest to poprawka określająca zasady gospodarowania w Polsce i do tego Unia nic nie ma. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Senator Jan Szafraniec?

(senator H. Dzido)

(Senator Jan Szafraniec: Dziękuję.)

Dziękuję.

Senator Sławomir Izdebski?

(Senator Sławomir Izdebski: Popieram.)

Trudno nie popierać własnej poprawki. Dziękuję bardzo.

Senator January Bień wycofał swój wniosek, ale senatorom przysługuje prawo do ewentualnego podtrzymania tego wniosku. Czy ktoś ten wniosek podtrzymuje? Nikt nie podtrzymuje.

A więc przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione wnioski o przyjęcie ustawy bez poprawek – to wniosek połączonych komisji – oraz o przyjęcie poprawek złożonych przez senatorów wnioskodawców.

W pierwszej kolejności będziemy głosowali nad wnioskiem połączonych komisji o przyjęcie ustawy bez poprawek. Jeżeli to głosowanie da wynik negatywny, to będziemy głosowali nad poprawkami.

Proszę bardzo o włączenie aparatury. Dziękuję bardzo.

Kto z państwa jest za wnioskiem połączonych komisji o przyjęcie ustawy bez poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

67 głosów za, 14 przeciw, 3 osoby wstrzymały się od głosu. (**Głosowanie nr 5**).

Senat poparł stanowisko komisji.

Wobec tego stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisje ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie, które poznamy za sprawą sprawozdawcy połączonych komisji senatora Janusza Lorenza.

Bardzo proszę o zabranie głosu.

Senator Janusz Lorenz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi mam przyjemność przedstawić sprawozdanie z posiedzenia komisji.

W obecności szesnastu członków obu komisji praktycznie wszystkie zgłoszone poprawki, z wyjątkiem jednej, zostały przyjęte 16 głosami. Jed-

na poprawka, zgłoszona przez pana senatora Dzidę, została przyjęta przy 1 głosie wstrzymującym się.

Chcę państwu powiedzieć, że wszystkie poprawki zostały również zaakceptowane przez resort rolnictwa, spotkały się z jego pełnym uznaniem.

Poprawki zmierzają do ułatwień, uproszczeń i powodują, że ustawa stała się praktycznie bardzo dobra i zjadliwa. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Co pan senator ma na myśli, mówiąc „zjadliwa”?

(Senator Janusz Lorenz: To znaczy, że...) (Rozmowy na sali)

Panie Senatorze, to nie jest ta ustawa, jeszcze będziemy mówili o produktach żywnościowych.

Dobrze.

Czy pan senator Henryk Dzido chce zabrać głos?

(Senator Henryk Dzido: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Poprawka pierwsza doprecyzowuje przepis, wprowadzając możliwość udokumentowania uprawnień zawodowych lekarza weterynarii innymi, oprócz dyplomu, dokumentami uzyskanymi w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, i zapewnia tym samym spójność z rozwiązaniami przyjętymi wobec obywateli państw będących członkami Unii.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Wyświetlamy wyniki.

83 głosy za, 1 głos przeciw. (**Głosowanie nr 6**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia zmienia przepis w ten sposób, że likwiduje nieprecyzyjne i niewyczerpujące odniesienia oraz nadaje normie prawnej charakter zasady ogólnej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

84 głosy za. (**Głosowanie nr 7**)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka czwarta zmierza do rozszerzenia przepisów w sprawie trybu postępowania o przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii dotyczącego obywateli państw będących członkami Unii Europejskiej na innych cudzoziemców.

Kto jest za?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 głosy za, 1 przeciw, 2 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta wprowadza obowiązek udzielania przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną informacji o prawie polskim dotyczącym weterynarii nie tylko obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, ale również innym zainteresowanym osobom.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

84 głosy za – a więc komplet poparcia. **(Głosowanie nr 9)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawkę szóstą przegłosujemy razem z poprawką czternastą. Wprowadzają one inne rozwiązanie, niż zaproponowano w poprawkach siódmej, ósmej oraz dziewiątej, w zakresie postępowań dotyczących stwierdzania przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną utraty prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków izby lekarsko-weterynaryjnej. W odróżnieniu od rozwiązania przyjętego w poprawkach siódmej i dziewiątej, podstawą skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków w przypadku orzeczenia przez właściwe sądy zakazu wykonywania zawodu będzie decyzja organu izby przyjęta na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, a nie art. 6a.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wszystkie 84 głosy za. **(Głosowanie nr 10)**

Poprawka dziesiąta zmierza do tego, by nieuiszczanie składki członkowskiej przez okres dłuższy niż jeden rok skutkowało nie tylko skreśleniem z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, ale nakładało obowiązek przeprowadzenia przez okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną postępowania stwierdzającego utratę prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 głosów za, 2 sprzeciwu, 3 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka jedenasta doprecyzowuje przepis, wskazując, że przepisy kodeksu postępowania

administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych stosuje się tylko w przypadkach pozbawiania prawa bądź zawieszania w prawie wykonywania zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 głosy za – a więc głosy wszystkich obecnych. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwunasta zmierza do poszerzenia katalogu informacji, które mają być umieszczone w rejestrze członków izby lekarsko-weterynaryjnej, dotyczących ograniczeń w wykonywaniu zawodu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 głosy za. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka trzynasta zmierza do tego, by w rejestrze członków izby lekarsko-weterynaryjnej w części dotyczącej ograniczeń w wykonywaniu zawodu umieszczona była informacja o tymczasowym zawieszeniu w wykonywaniu czynności zawodowych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wszystkie 84 głosy za. **(Głosowanie nr 14)**

Poprawka piętnasta poszerza katalog sytuacji, które powodują skreślenie przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną lekarza weterynarii z rejestru członków izby lekarsko-weterynaryjnej, o przypadek pozbawienia prawa wykonywania zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

84 głosy za. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka szesnasta modyfikuje przepis w ten sposób, że wprowadza skutek prawny w przypadku orzeczenia kary pozbawienia lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu w postaci pozbawienia prawa ubiegania się o ponowne uzyskanie prawa wykonywania zawodu.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

83 głosy za, 1 osoba wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 16)**

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Poprawka została przyjęta.

Głosujemy nad całością uchwały wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Niby nas nie ubyło, a głosy się nie zgadzają.
(Wesołość na sali)

Dobrze. Proszę o wyświetlenie wyników.

79 głosów za i 2 sprzeciwu. **(Głosowanie nr 17)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach.

Deбата nad ustawą została zakończona i teraz możemy przystąpić do głosowania.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o wprowadzenie poprawek do ustawy. Proszę zająć do druku nr 494A i nr 494B.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionymi przez komisję poprawkami.

Poprawka pierwsza zmienia definicję kosmetyku w ten sposób, że uzupełnia ją o element pozytywnego działania kosmetyku.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o wyświetlenie wyników.

Dziękuję bardzo.

82 głosy za, 1 senator wstrzymał się od głosu.

(Głosowanie nr 18)

Poprawka została przyjęta.

Przypominam, że są to jednobrzmiące wnioski o wprowadzenie poprawek, poparte niezależnie przez obie komisje.

Poprawka druga w sposób prawidłowy formułuje definicję producenta.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyświetlenie wyników.

82 głosy za. **(Głosowanie nr 19)**

A więc poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka trzecia ma charakter językowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo. Wyświetlamy wyniki.

77 głosów za, 1 osoba nie głosowała. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami czwartą, piątą i szóstą głosujemy łącznie. Zmierzają one do konsekwentnego posługiwania się skrótowym określeniem krajowego systemu informowania o kosmetykach wprowadzonych do obrotu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo. Proszę o wyniki.

83 głosy za. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawki zostały przyjęte jednogłośnie.

Poprawka siódma określa termin, do którego może być utrzymany w mocy akt wykonawczy wydany na podstawie zmienianego upoważnienia ustawowego.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

83 głosy... Chciałem powiedzieć „wszystkie za”, ale pan senator, na którego patrzę, widocznie tylko trącił przycisk. A więc 82 głosy za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 22)**

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem ustawy w całości, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

81 głosów za, 1 senator wstrzymał się od głosu.

(Głosowanie nr 23)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad, zapowiadanego już wcześniej przez senatora Janusza Lorenza: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

W czasie przerwy obradowały Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, które odniosły się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie. Przedstawi je nam pani senator Krystyna Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Obie wymienione przez pana marszałka komisje rozpatrzyły zgłoszone poprawki i jednogłośnie – tylko raz jedna osoba się wstrzymała – rekomendują Wysokiej Izbie ich przyjęcie. Ponieważ zakres tych poprawek zostanie omówiony przez pana marszałka, tak jak to jest przewidziane

(senator K. Sienkiewicz)

w scenariuszu, ja nie będę już przypominała ich treści. Proszę jedynie Wysoką Izbę, by nad poprawkami ósmą i dziewiątą głosować łącznie. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy senator Zbigniew Kulak chce zabrać głos?

(Senator Zbigniew Kulak: Dziękuję.)

Dziękuję.

Senator Bernard Drzęzła też może jeszcze zabrać głos.

(Senator Bernard Drzęzła: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Senator Zbigniew Kulak wycofał swoją poprawkę – jest to poprawka druga w druku nr 496Z, ale możemy skorzystać z prawa do jej podtrzymania. Nikt nie chce skorzystać z tego prawa.

Wobec tego przystępujemy do głosowania nad poprawkami do ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Poprawka pierwsza ma na celu wyeliminowanie z ustawy niestosowanych już określeń.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Poprawka trzecia i szósta wskazują...

(Głosy z sali: A wyniki?)

Ach, nie ogłosiłem wyników. Przepraszam, wszyscy widzą, jakie one są, ale ogłosić go trzeba.

Za przyjęciem poprawki pierwszej głosowali wszyscy z 81 obecnych senatorów. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka została oczywiście przyjęta.

Poprawki trzecia i szósta wskazują, że system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych punktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt jest systemem niezależnym od krajowego systemu informowania o produktach niebezpiecznych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Oddano 83 głosy, znowu wszystkie za. **(Głosowanie nr 25)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta odnosi się do zakazu używania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych do produkcji żywności i polega na zmianie wyrazu „koniunkcja” na sformułowanie „alternatywa łączna”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

Wszyscy jesteśmy za tym, aby zamienić słowo „koniunkcja” na wyrażenie „alternatywa łączna” – 83 głosy za. **(Głosowanie nr 26)**

Poprawka została oczywiście przyjęta.

Poprawka piąta zmierza do tego, aby kierujący zakładem w celu potwierdzenia, że postępowanie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy, jest skuteczne, określał również sposób dokumentowania zasad systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli w zakładzie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 84 głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 27)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma zmienia termin rozpoczęcia wdrażania zasad systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli z dnia akcesji na dzień 1 stycznia 2004 r.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 głosy za, 1 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 28)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawki ósma i dziewiąta doprecyzowują i porządkują treść przepisu dotyczącego wejścia ustawy w życie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę bardzo, wyświetlamy wyniki.

Na 84 głosujących senatorów 83 było za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 29)**

Poprawka została przyjęta.

W tej sytuacji możemy przystąpić do głosowania nad przyjęciem ustawy w całości, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych przez Wysoki Senat poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyświetlenie wyników.

82 głosy za, 1 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 30)**

W tej sytuacji stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw.

Zmiana na kluczowym stanowisku sekretarza – senator Janusz Bargieł wzmacnia obsadę prezydium.

(Głos z sali: Mocna podpora pana marszałka)

No tak, sekretarz jest najważniejszy.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Powracamy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji.

Przypominam, że w przerwie w obradach Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego ustosunkowała się do wniosków przedstawionych w toku debaty i przygotowała odpowiednie sprawozdanie.

Bardzo proszę panią senator Marię Berny, żeby zechciała zaprezentować plon pracy Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Senator Maria Berny:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Wczoraj, po zakończeniu debaty na temat ustawy o zmianie ustawy o Policji, Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego rozpatrzyła wszystkie swoje poprzednie poprawki zawarte w druku nr 491A oraz pięć dodatkowych poprawek, które zostały zgłoszone w czasie dyskusji. Trzy z tych poprawek komisja poparła jednogłośnie. W druku nr 491Z jest również zawarta jedna autopoprawka komisji, jest to poprawka druga.

Bardzo prosimy senatorów obecnych na sali o przyjęcie poprawek: pierwszej, drugiej, czwartej, szóstej, siódmej, ósmej, dziewiątej, dziesiątej, jedenastej, dwunastej, trzynastej, czternastej, piętnastej, szesnastej, siedemnastej, osiemnastej, dziewiętnastej, dwudziestej, dwudziestej pierwszej, dwudziestej drugiej i dwudziestej trzeciej. To by było na tyle. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo pani senator za sprawozdanie.

(*Głosy z sali: Łącznie, łącznie.*)

Podnoszą się jakieś głosy: łącznie, łącznie. Czy ktoś z państwa chce zgłosić jakiś wniosek? Nie ma odważnych. Dziękuję.

(*Senator Maria Berny: Jeśli można, to ja zgłaszam wniosek.*)

Proszę bardzo.

Senator Maria Berny:

Zgłaszam wniosek, żeby nad poprawkami: czwartą, szóstą, siódmą, ósmą i dalej, do końca, głosować łącznie.

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Do końca, czyli do...*)

Przepraszam. Nad ósmą poprawką musieliśmy głosować osobno... Nie, wiecie państwo, wycofuję wniosek o łączne głosowanie. Będzie

bezpieczniej, jeżeli nad każdym wnioskiem będzie osobne głosowanie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Bardzo proszę o ewentualne wystąpienia senatorów, którzy zgłosili wnioski.

Pan senator Mieczysław Janowski?

(*Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję bardzo.*)

Pani senator Anna Kurska?

(*Senator Anna Kurska: Dziękuję.*)

Pan senator Kazimierz Pawełek?

(*Senator Kazimierz Pawełek: Dziękuję.*)

I pan senator Wiesław Pietrzak?

(*Senator Wiesław Pietrzak: Dziękuję.*)

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania według kolejności przepisów ustawy.

Poprawka pierwsza poszerza listę podmiotów uprawnionych do dofinansowania Policji o państwowe jednostki organizacyjne, stowarzyszenia, fundacje, banki oraz instytucje ubezpieczeniowe.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

74 głosy za, 7 – przeciw, 2 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 31**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Oddano 82 głosy, wszystkie za. (**Głosowanie nr 32**)

Trzecia poprawka wprowadza zapis, z którego wynika, że policjanta będzie można zawiesić w czynnościach służbowych w wypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania w sprawie o wykroczenie lub wykroczenie skarbowe.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

18 głosów za, 56 – przeciw, 9 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 33**)

Poprawka została odrzucona.

Czwarta poprawka stanowi, że policjant będzie zwolniony ze służby dopiero po uprawomocnieniu się wydanego w jego sprawie orzeczenia o zakazie wykonywania zawodu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 głosów za, 2 – przeciw, 4 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 34**)

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta wprowadza zapis, z którego wynika, że gdy popełnienie przestępstwa jest oczywiste, policjant będzie mógł być zwolniony ze służby już wtedy, gdy zostanie przeciwko niemu wszczęte postępowanie karne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

14 głosów za, 62 – przeciw, 7 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 35)**

Poprawka nie uzyskała wymaganej większości głosów.

Poprawka szósta ma charakter redakcyjny i dostosowuje przepisy art. 67 do dokonanej w ustawie zmiany nazwy „Związek Zawodowy Policji” na „Związek Zawodowy Policjantów”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Głosowały 83 osoby, wszystkie poparły tę poprawkę. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma ma charakter uściślający.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Oddano 82 głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 37)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka ósma ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

81 głosów... Przepraszam, to się zmienia błyskawicznie. Głosowały 83 osoby, wszystkie za. **(Głosowanie nr 38)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta uzupełnia katalog podstaw wyłączenia z udziału w sprawie przełożonego i rzecznika dyscyplinarnego o pozostawanie w małżeństwie z obwinionym.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

81 głosów za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 39)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziesiąta wprowadza do ustawy przepis dający rzecznikowi dyscyplinarnemu uprawnienie do odmowy obwinionemu udostępnienia akt, gdy to udostępnienie jest sprzeczne z dobrem postępowania dyscyplinarnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

75 głosów za, 8 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 40)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka jedenasta ma charakter precyzujący.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

81 głosów za, 2 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 41)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwunasta zmierza do tego, by obowiązek pouczenia obwinionego na piśmie o sposobie i terminie wniesienia odwołania, zapisany w dwóch przepisach, został uznany za konieczny element orzeczenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

82 głosy za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 42)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzynasta ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

82 głosy za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 43)**

Poprawka czternasta precyzuje, że Zarząd Związku Zawodowego Policjantów powinien być poinformowany o raporcie poprzedzającym wydanie orzeczenia o wydaleniu obwinionego ze służby.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

82 głosy za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 44)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piętnasta zobowiązuje przełożonego dyscyplinarnego do informowania Związku Zawodowego Policjantów o terminie każdego raportu, również w tych przypadkach, gdy obwiniony zagrożony jest wydaleniem ze służby i nie jest członkiem związku zawodowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 głosy za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 45)**

Poprawka została przyjęta.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Poprawka szesnasta stanowi, że nie wzywa się obwinionego do raportu, gdy istnieje przeszkoda uniemożliwiająca mu stawienie się do tegoż raportu w terminie czternastu dni od dnia doręczenia mu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 głosów za, 4 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 46)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemnasta ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Senator Litwiniec patrzy wyczekująco na tablicę. O właśnie, bardzo proszę o wyświetlenie wyników.

Oddano 83 głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 47)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemnasta miała charakter redakcyjny, osiemnasta zaś ma charakter precyzujący.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyświetlenie wyników. Są one identyczne, jak poprzednio.

Oddano 83 głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 48)**

Poprawka dziewiętnasta uzupełnia przepis w ten sposób, że komisja, o której mowa w art. 135m, M. jak Maria, i art. 135n, N jak Natalia, musi się składać z trzech osób, toteż w sytuacji, gdy związki zawodowe nie wyznaczą członka komisji, obowiązek wyznaczenia trzeciego członka komisji będzie spoczywał na wyższym przełożonym dyscyplinarnym.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

77 głosów za, 2 – przeciw, 3 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 49)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

79 senatorów uczestniczyło w tym głosowaniu i wszyscy poparli poprawkę dwudziestą. **(Głosowanie nr 50)**

Poprawka oczywiście została przyjęta.

Poprawka dwudziesta pierwsza zmierza do dostosowania terminologii użytej w przepisie do treści art. 185 kodeksu postępowania karnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

81 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 51)**

Poprawka oczywiście została przyjęta.

Poprawka dwudziesta druga ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto nie wyraża zdania?

Dziękuję.

Głosowało 82 senatorów – wszyscy za. **(Głosowanie nr 52)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta trzecia wprowadza przepis przejściowy umożliwiający orzeczenie kary upomnienia w stosunku do obwinionego, który popełnił przewinienie przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dwaj panowie L....

Dziękuję bardzo. Wyświetlamy wyniki.

76 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, co oznacza przyjęcie poprawki. **(Głosowanie nr 53)**

Wobec tego możemy przystąpić do głosowania nad całością ustawy, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo. Wyświetlamy wyniki.

78 senatorów głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 54)**

Mogę więc stwierdzić, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji.

Powracamy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny.

Przypominam, że procedury zostały wypełnione i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek – widzimy to w druku nr 490A. I właśnie ten projekt poddam pod głosowanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku obecności i podniesienie ręki.

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Ustawa, która już nazywana jest ustawą przecinkową, została przez Wysoki Senat przyjęta jednogłośnie – głosowało 83 senatorów – co niniejszym stwierdzam. (**Głosowanie nr 55**)

Dziękuję bardzo.

Informuję, że porządek obrad czterdziestego siódmego posiedzenia Senatu został wy-czerpany.

Chciałbym państwa poinformować, że następne posiedzenie Senatu planowane jest na dni 5, 6 i 7 listopada.

Zanim przystąpimy do oświadczeń, bardzo proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Marian Lewicki:

Mam dwa komunikaty.

Szef Kancelarii Senatu informuje, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Konwentu Seniorów dzisiaj o 10.00. Po zakończeniu posiedzenia konwentu odbędzie się posiedzenie Prezydium Senatu.

Drugi komunikat: przewodniczący Komisji Infrastruktury i Skarbu Państwa informuje, że posiedzenie komisji odbędzie się 30 października, w czwartek, o 8.00 w sali nr 182.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Przystępujemy do oświadczeń.

Przypominam, że oświadczenie nie może trwać dłużej niż pięć minut, nie może dotyczyć porządku obrad bieżącego posiedzenia, a także, jeżeli jest składane na piśmie, nie może mieć więcej aniżeli mniej więcej trzy tysiące sześćset znaków pisarskich – dłuższe nie będą kwalifikowane do druku.

Do wygłoszenia oświadczeń zapisali się pani senator Krystyna Sienkiewicz oraz pan senator Grzegorz Matuszak.

(Rozmowy na sali)

Proszę państwa, w tej chwili na sali ma głos już tylko pani senator Krystyna Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ja swoje oświadczenie kieruję do ministra sprawiedliwości, szanownego pana Grzegorza Kurczuka, w ślad za pismem starosty brodnickiego Waldemara Gęsickiego, który nie doczekał się reakcji na swoje wystąpienie.

Oświadczenie to dotyczy takiej oto sprawy: otóż chciałabym poprosić pana ministra o opinię na temat wypowiedzi pana Janusza Kruka, komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brodnicy, występującego w imieniu wierzycieli Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Brodnicy. Ten to pan komornik, zapewne w niezbyt przyjemnej rozmowie ze starostą brodnickim, stwierdził, iż realizuje odgórne zalecenie i ma za zadanie dobić bankruta. I byłabym niezwykle zobowiązana, gdyby pan minister sprawiedliwości jednoznacznie ocenił, czy możliwe jest, by do komorników sądowych w kraju były skierowane zalecenia tego typu w jakiegokolwiek urzędowej formie.

Realizując jakoby zlecenie władz zwierzchnich, pan Janusz Kruk, komornik, poza zajęciem 25% comiesięcznych dochodów samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, blokuje wszystkie konta szpitala i, nękać dyrektora karami, usilnie domaga się ujawnienia wszystkich składników majątkowych mienia, dążąc do ich zajęcia i licytacji. Blokada kont paraliżuje działania szpitala do tego stopnia, że powstają sytuacje zagrażające życiu pacjentów. Decyzje komornicze zdecydowanie pogarszają i tak trudną sytuację zakładu, choćby z tego powodu, że nie dają szans na realizację zawartych już kontraktów, na wdrażanie procedur medycznych, które konieczne są dla sprawowania należytej opieki nad chorymi.

Ja nie ingeruję w to, co komornik winien zrobić na mocy swojego prawa. Ale te decyzje komornicze mają rzeczywiście znamiona dobijania zakładu czy bankruta, jak to określił pan komornik, i nie mają nic wspólnego z uczciwie pojętym interesem społecznym, a nawet z działaniem w interesie wszystkich wierzycieli.

Poza tym interesuje mnie to powoływanie się na zalecenia odgórne. Komornik sądowy swoje decyzje uzasadnia opiniami poszczególnych sędziów oraz naciskami grupy wierzycieli. W naszym kraju obok grupy sprawującej władzę pojawia się więc grupa wierzycieli, która ma wpływ na bezczynność komornika lub intensywną działalność komornika.

Wątpliwości natury moralnej budzić musi wysokość opłat pobieranych za czynności komornicze.

Dlatego będę o wiele ostrożniejsza w wyrażaniu poparcia dla zmiany ustawy o komornikach, która cokolwiek by mówić, była inicjatywą naszej Izby.

Nie jest to moja pierwsza interwencja dotycząca komorników, ale pierwsza kierowana do ministra sprawiedliwości, ponieważ szkoda fatygi kierować je do Krajowej Rady Komorniczej – nie reaguje ona na pisma senatorów. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Zapraszam na mównicę pana senatora Grzegorza Matuszaka.

Senator Grzegorz Matuszak:

Dziękuję uprzejmie.

Szanowny Panie Marszałku!

Moje oświadczenie kieruję do pana profesora Leona Kieresa, prezesa Instytutu Pamięci Narodowej. A oto jego treść.

Niniejszym zwracam się do Pana Prezesa z uprzejmym zapytaniem o ocenę procedury zastosowanej w Oddziale IPN w Łodzi w sprawie mecenasa Karola Głogowskiego, zamieszkałego w Łodzi, ulica Sanocka 24, któremu odmówiono wglądu do zasobów archiwalnych, będących w dyspozycji łódzkiego oddziału IPN, odnoszących się do jego działalności publicznej w okresie PRL.

Postanowienie nr 06/03 z 12 września 2003 r., podpisane przez naczelnika oddziałowego Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Łodzi Pawła Perzynę, w którym odmawia się mecenasowi Karolowi Głogowskiemu zaświadczenia potwierdzającego status pokrzywdzonego w rozumieniu ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej, nie zawiera żadnego uzasadnienia i nie wskazuje żadnych faktów uzasadniających odmowę. Jednocześnie Biuro Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Oddziale IPN w Łodzi, stwierdzając, że nie może przychylić się do wniosku zainteresowanego o umożliwienie mu zapoznania się z aktami, na podstawie których wydano zaświadczenie, praktycznie uniemożliwia mecenasowi Karolowi Głogowskiemu wniesienie zażalenia jako środka odwoławczego.

Z przykrością muszę skonstatować, że ani list otwarty z 7 sierpnia 2003 r., który mecenas Karol Głogowski skierował do pana prezesa, ani pańskie pismo do łódzkiego oddziału IPN, zalecające właściwe załatwienie sprawy, nie przyczyniły się do umożliwienia zainteresowanemu zaznajomienia się z archiwaliami i poznania faktów, które uzasadniałyby postanowienie o odmowie przyznania statusu pokrzywdzonego lub dały szansę na skuteczne działania odwoławcze.

W związku z powyższym proszę pana prezesa o odpowiedź na kilka pytań.

Po pierwsze, dlaczego łódzki oddział IPN nie respektuje prawa, a w szczególności kodeksu postępowania administracyjnego?

Po drugie, jakie są tego przyczyny i jakie konsekwencje zamierza Pan Prezes wyciągnąć wobec podległych panu pracowników łódzkiego oddziału IPN?

Po trzecie, dlaczego w placówce takiej, jak Oddział IPN w Łodzi, powołanej, jak sądzę, do obrony praw i interesów obywateli, rzeczowe uzasadnienie decyzji zastępowane jest nader ogólnikowymi stwierdzeniami, świadczącymi o lekceważącym pozbawieniu dostępu do archiwaliów gromadzonych przez UB i SB, a dotyczących działalności osoby zainteresowanej w okresie PRL?

Z wyrazami należnego szacunku, Grzegorz Matuszak.

Pozwalam sobie złożyć to oświadczenie na ręce pana marszałka. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze. Przyjmujemy to.

Informuję, że na liście chętnych do zabrania głosu nie ma już nazwisk senatorów. Dziękuję bardzo. Nikt nowy nie chce się zgłosić.

Informuję ponadto, że swoje oświadczenia do protokołu złożyli następujący senatorowie: Longin Pastusiak, Józef Sztorc, Maria Berny, Sławomir Izdebski, Tadeusz Bartos, Sergiusz Plewa, Włodzimierz Łęcki, Mirosław Lubiński, Henryk Stokłosa, Janina Sagatowska i Bogusław Litwiniec*.

Proszę pana senatora sekretarza o przypomnienie komunikatów.

**Senator Sekretarz
Marian Lewicki:**

Przewodniczący Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury informuje, że posiedzenie komisji odbędzie się w czwartek, 30 października, o 8.00 w sali nr 182.

Szef Kancelarii Senatu uprzejmie informuje, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Konwentu Seniorów 23 października, to jest dzisiaj, o 10.00. Po zakończeniu posiedzenia Konwentu Seniorów odbędzie się posiedzenie Prezydium Senatu.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Zamykam czterdzieste siódme posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 53)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
2 A. Anulewicz	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	-	-	?	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
9 J. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	.	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
20 K. Doktorowicz	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	.	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido	-	-	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 A. Graczyński	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
31 S. Izdebski	.	.	.	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 M. Janowski	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek	.	.	.	.	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 R. Jarzembowski	+	+	#	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	-	-	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
38 D. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
40 J. Konieczny	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	-	-	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	.
46 A. Kurska	-	-	?	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 I. Kurzępa	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 K. Kutz	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
49 G. Lato	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	-	-	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 B. Litwiniec	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	.	?
4 M. Balicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
9 J. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
19 J. Danielak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	-	+	-	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 A. Graczyński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	+	+	+	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
34 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
36 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	-	?	-	+	+	+	-	?	+	+	+	+	?
38 D. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
40 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	?
45 Z. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
46 A. Kurska	+	+	.	.	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?
47 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+
48 K. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
49 G. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	?	+	+	+	?	?
53 B. Litwiniec	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	?	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
9 J. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 A. Graczyński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
36 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	?	+
38 D. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
46 A. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 K. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	?	+	+	+	+	?	+	+	-	.	+	+	?	+	+
53 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 47. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Tadeusza Rzemykowskiego w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Zapewne wszyscy z radością przyjmujemy plan uzyskania w przyszłym roku pięcioprocentowego wzrostu przez naszą narodową gospodarkę. Ten wzrost stwarza dużą nadzieję dla wszystkich podmiotów gospodarczych działających w Polsce i dla milionów Polaków, spragnionych pracy i lepszych warunków życia.

Te 5% to przepustka do lepszego życia wszystkich Polaków i do wzrostu znaczenia naszego kraju w jednoczącej się gospodarce. Ożywienie gospodarki chcemy uzyskać dzięki coraz większemu wykorzystaniu krajowych surowców. Ma się więc znacznie zwiększyć wydobywanie gazu ziemnego i ropy naftowej. Chcemy też w większym zakresie wykorzystać dla rozwoju przemysłu polskie produkty rolnicze.

Z wielkim zainteresowaniem śledzę więc długie i żmudne prace nad ustawą o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych. Wyrażam pełne przekonanie, że ta ustawa, nad której wersją Senat obecnie pracuje, będzie wreszcie ukończona i wejdzie w życie z początkiem przyszłego roku.

Ja będę głosował za tą ustawą i namawiam całą Izbę do takiej samej postawy. Moja zawodowa wiedza naftowa i ekonomiczna podpowiada mi bowiem, że ustawa ta jest dobra i konieczna dla naszego kraju – dobra, bo używanie biopaliw jest pod względem technicznym prawidłowe, a pod względem ekonomicznym, w skali całego kraju, wysoce efektywne; konieczna zaś, bo przyniesie znaczące efekty gospodarczo-społeczne dla polskiej wsi.

Panie i Panowie Senatorowie, namawiam was wszystkich do pospiesznego przeglądu wszystkich surowcowych, technicznych i technologicznych możliwości rozwoju polskiej gospodarki. Bo z rozmów kulturalowych wynika, że takich możliwości jest wiele. Wprowadźcie więc te tematy pod obrady naszej Izby. Wszyscy w kraju musimy bowiem odnieść sukces gospodarczy. W przeciwnym razie będziemy wasalami Unii Europejskiej, a tego nikt z nas nie dopuszcza nawet w myśli.

Głosujmy więc za tą ustawą i przygotujmy jej podobne.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem czwartym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa z dnia 3 października 2003 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych wprowadza zmiany dotyczące prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Wprowadzenie tych zmian jest uzasadnione ze względu na przystąpienie Polski do Unii Europejskiej i na związaną z tym konieczność dostosowywania prawodawstwa polskiego do prawodawstwa wspólnotowego. Istotną, bardzo ważną zmianą jest przyznanie właściwym terytorialnie okręgowym radom lekarsko-weterynaryjnym kompetencji do przyznawania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii zarówno lekarzom weterynarii będącym obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, jak i lekarzom weterynarii posiadającym obywatelstwo polskie. Regulacja taka jest zgodna z zasadami decentralizacji zarządzania i powiększa zakres kompetencji okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych na terenie kraju.

Przepisy kodeksu postępowania administracyjnego powinny mieć zastosowanie przede wszystkim w przypadkach dotyczących zależności w stosunku do administracji weterynaryjnej podczas realizacji zadań urzędowych zleczanych lekarzom weterynarii wolnej praktyki przez organy administracji weterynaryjnej w ramach sprawowanego nadzoru i kontroli. Niezależnie jednak od prowadzonego postępowania administracyjnego wynikającego z obowiązujących przepisów k.p.a., organ administracji weterynaryjnej przekazuje również informacje do właściwej terytorialnie okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.

Reasumując, zmiany w ustawie należy ocenić pozytywnie.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem siódmym porządku obrad

Ustawa o zmianie ustawy o Policji – druk senacki nr 491 – porządkuje i ujednolica przepisy związane z gromadzeniem środków finansowych oraz gospodarowaniem nimi w ramach środków specjalnych.

Ponadto ustawa ta dotyczy głównie problematyki odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów. Zawarte w tym akcie rozwiązania odpowiadają wymogom i zasadom określonym w Konstytucji RP. Ustawa szczegółowo określa katalog czynów stanowiących naruszenie dyscypliny służbowej oraz ogranicza ilość obowiązujących obecnie w Policji kar dyscyplinarnych. Na mocy ustawy wprowadzono instytucję rzecznika dyscyplinarnego, który w ramach prowadzonych postępowań będzie wykonywał czynności analogiczne do prowadzonych na podstawie przepisów k.p.k. Dotychczas czynności te wykonywano na podstawie przepisów k.p.a. Istotną zmianą jest również powoływanie komisji do zbadania odwołania, w której pracach uczestniczy przedstawiciel związku zawodowego.

Ustawa nie przewiduje możliwości odejścia od krytykowanej zasady podwójnego karania policjanta, określonej w art. 132 obecnie obowiązującej ustawy.

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Szanowny Panie Ministrze!

Zmiany zachodzące w obszarze polskiego rolnictwa, związane z wejściem Polski do Unii Europejskiej, stanowią szczególnie ważny problem, od którego zależy kondycja polskiego rolnictwa w warunkach konkurencji.

Istotnym elementem tych uwarunkowań jest problem wprowadzenia podatku VAT na maszyny rolnicze, ciągniki i części zamienne. Jest to ważne zarówno z punktu widzenia polskich rolników, jak też producentów maszyn rolniczych i ich sprzedawców. Wprowadzenie podatku VAT oraz jego wysokość w znaczący sposób wpłyną na poziom kosztów nabycia maszyn. Tym bardziej staje się to istotne, gdy weźmie się pod uwagę fakt, że większość polskich rolników nie jest płatnikami podatku VAT, a zatem nie będzie mogła dokonać jego rozliczenia.

Bardzo ważnym elementem, definiującym bieżącą sytuację rynkową, jest przewidywany termin wprowadzenia podatku VAT. Brak jednoznacznego stanowiska przedstawicieli rządu w tej sprawie prowadzi do zakłóceń na rynku oraz stanowi zagrożenie dla prawidłowego regulowania procesów produkcyjnych, stanów magazynowych czy też polityki cenowej, zarówno w działaniach podejmowanych przez producentów, jak też sprzedawców maszyn rolniczych i części zamiennych. Sytuacja taka w prosty sposób może spowodować głębokie anomalie na rynku pracy, prowadząc do dalszego wzrostu bezrobocia w Polsce.

Biorąc powyższe uwarunkowania pod uwagę, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o podjęcie działań, które pozwolą szybko uzyskać odpowiedź na podstawowe pytania nurtujące ludzi związanych z rolnictwem.

1. W jakim terminie (od 1 stycznia 2004, od 1 maja 2004 lub w innym terminie) wprowadzony zostanie podatek VAT na maszyny rolnicze, ciągniki i części zamienne?

2. Na jakim poziomie (7%, 22% lub innym) zostanie ustalony podatek VAT na wyżej wymienione produkty?

Będę wdzięczny Panu Ministrowi za odpowiedź na powyższe pytania. Uzyskanie odpowiedzi na te dwa pytania stanowi żywotny problem całej branży producentów, sprzedawców maszyn rolniczych oraz rolników.

Z poważaniem
Tadeusz Bartos

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Szanowny Panie Ministrze!

Wprowadzenie przepisów zakazujących skarmiania zwierząt gospodarskich paszami pochodzenia zwierzęcego, a w szczególności bydła, owiec i kóz, spowodowane zostało wystąpieniem przypadków BSE na terenie całej Europy, a także na terenie Polski. Wymaga to uporządkowania sposobu zbierania i zagospodarowania zwierząt padłych, w tym w szczególności zwierząt przeżuujących. Na uporządkowanie zbiórki padłych zwierząt Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa otrzymała środki finansowe z przeznaczeniem na dopłaty, dla podmiotów zajmujących się zbieraniem i przerabianiem zwłok padłych zwierząt, do zagospodarowywania padłych zwierząt, po zawarciu przez te podmioty stosownych umów, w wysokości do 98% kosztów zbiórki i przetwarzania. W związku z tym zarówno właściciele zwierząt, organy samorządów terytorialnych, jak również inne osoby mające kontakt z rolnikami, zobowiązani zostali do przekazywania zgłoszeń w przypadkach padłych zwierząt do podmiotów wyznaczonych do ich odbierania i przetwarzania. ARiMR przekazała wykazy podmiotów zbierających padłe zwierzęta na terenie poszczególnych województw, które to wykazy następnie zostały przekazane do szczebla gminnego w celu ich wykorzystania. Jak wiadomo, samorządy lokalne są również zainteresowane funkcjonowaniem takiego systemu, bowiem jednym z zadań własnych samorządów lokalnych jest utrzymanie czystości i porządku w gminach. Z informacji uzyskiwanych od zainteresowanych – rolników, przedstawicieli samorządów, instytucji obsługujących rolnictwo – wynika, że system ten nie funkcjonuje w pełni, ponieważ podmioty zbierające pobierają od rolników zbyt duże opłaty, co uniemożliwia sprawne funkcjonowanie systemu i budzi wątpliwości co do skuteczności uniemożliwienia przedostawania się niepożądanego surowca zwierzęcego pochodzenia do produkcji pasz dla zwierząt. Z tego powodu, jak również i z innych, sytuacja ta wymaga niezwłocznego uporządkowania poprzez jednoznaczne uregulowanie dopłat do systemu zbierania i zagospodarowywania zwierząt padłych.

Byłbym wdzięczny Panu Ministrowi za udzielenie mi odpowiedzi na pytania nurtujące nie tylko mnie, ale także wszystkich zainteresowanych, których ta tematyka dotyczy:

Czy istnieje możliwość przeznaczenia niezbędnych środków finansowych na dopłaty do zbierania i zagospodarowywania zwierząt padłych, które to środki pokryłyby w całości koszty z tym związane?

Czy nie byłoby uzasadnione przekazywanie środków finansowych na te cele samorządom gminnym, które posiadają najlepsze rozeznanie w poruszonym temacie, a są tym zainteresowane ze względu na utrzymanie czystości i porządku w gminie?

Z poważaniem
Tadeusz Bartos

Oświadczenie złożone przez senator Marię Berny

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia bieżącego roku rozpatrywaliśmy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

W trakcie debaty senatorowie zgłosili zainteresowanie wysokością zarobków osiąganych przez komorników za wykonywane przez nich czynności egzekucyjne. Odpowiedzi jednak nie otrzymaliśmy.

Proszę więc uprzejmie, by odpowiedzi na to pytanie udzielił minister finansów, opierając się na danych z oświadczeń komorników (PIT) za rok 2002.

Maria Berny

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do ministra obrony narodowej Jerzego Szmajdzińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Działając na podstawie art. 20 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (DzU nr 73 poz. 350 z późn. zm.), uprzejmie proszę Pana Ministra o zlecenie kontroli resortowej w Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w Legionowie, ulica Zegrzyńska 17, w zakresie rozliczeń finansowych właścicieli mieszkań bloku nr 10A przy ulicy Dreszera w Siedlcach, prowadzonych w Zespole Wspólnot.

Mieszkańcy wspomnianego bloku w marcu podjęli uchwałę o wypowiedzeniu umowy o administrowaniu bloku przez WAM. Obecnie mają problemy z wyegzekwowaniem pieniędzy z funduszu remontowego, ponadto z przedłożonego rozliczenia finansowego dowiedzieli się o zaleganiu przez WAM z realizacją zobowiązań finansowych wobec PEC w Siedlcach, Lobbe Cleanexpol, Błysk ZUK Otwock, PWiK w Siedlcach, Telewizji Kablowej Vectra, Zakładu Kominiarskiego – Borkowski, Wspólnoty Mieszkaniowej nr 8A, Wspólnoty Mieszkaniowej nr 10, Wspólnoty Mieszkaniowej nr 12A, dzierżawcy – pana Pacholczyka, WA MOT Legionowo – Zespół Wspólnot Mieszkaniowych.

Do czerwca bieżącego roku mieszkańcy uiszczali w terminie i w całości wszystkie należności wobec WAM. Ciekawostką w tej sprawie jest również fakt, że na rzecz Telewizji Kablowej Vectra mieli naliczoną opłatę miesięczną w kwocie 4,82 zł, obowiązująca zaś opłata wynosiła i wynosi 4,60 zł.

Mieszkańcy bloku są zbulwersowani faktem, że WAM przesłała do nowego administratora – Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych w Siedlcach, ulica Brzeska 114 – rozliczenie finansowe, z którego jednoznacznie wynika, iż mieszkańcy wspomnianego bloku są znacząco zadłużeni wobec WAM.

Przedkładając powyższą prośbę, proszę o szybką i wyczerpującą informację o wynikach kontroli.

Z poważaniem
Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senatora Bogusława Litwińca

Oświadczenie skierowane do ministra kultury Waldemara Dąbrowskiego

Wielce Szanowny Panie Ministrze!

Pozwalam sobie zwrócić się do Pana Ministra w oficjalnym trybie oświadczenia tylko po to, by podkreślić tą formą wagę znanej już Panu szansy związanej z projektem utworzenia w Polsce Europejskiej Biblioteki Arcydzieł Literatury w oparciu o fundusze unijne i państw Unii. Fundacja Lubiąż proponuje umiejscowić tę bibliotekę w pustym, wielkim, odbudowanym obiekcie pocysterskim Lubiąż na Dolnym Śląsku.

Obiekt ten ma liczne wnętrza o niezwyklej, barokowej urodzie, otoczony jest parkiem. Są wygodne dojazdy z dwóch dróg międzywojewódzkich oraz umiarkowana odległość do lotniska. Jest więcej niż przychylna wola władz lokalnych i regionalnych, a także, co nie mniej ważne, doświadczona kadra administracyjna i techniczna, zahartowana w wieloletnim trudzie skomplikowanej odbudowy, a teraz opieki nad zabytkowym gmachem.

Wiadomo mi, że kierownictwo rzeczonoj fundacji zwróciło się już do Pana Ministra ze wstępną ofertą i prośbą o przedstawienie idei tego projektu na stosownym posiedzeniu Rady Ministrów w Brukseli. Rozumiem pośpiech fundacji, bo trzeba byłoby zdążyć przed zakończeniem prezydencji włoskiej w Unii Europejskiej.

Moje oświadczenie niech będzie świadectwem tego, że bardzo optuję za inicjatywą umiejscowienia w Lubiążu okazałej biblioteki, która zawierałaby arcydzieła wszystkich narodów naszego kontynentu, prowadziła międzynarodową promocję i popularyzację europejskiego geniuszu słowa pisanego – od „Iliady” Homera po współczesne wielkie nazwiska i dzieła. Do tego emocjonalnego, ale też pragmatycznie zdyscyplinowanego stosunku, zachęciło mnie wystąpienie ministra kultury Republiki Włoskiej Giuliano Urbaniego podczas uroczystego spotkania z Komisją Kultury i Mediów w Parlamencie Europejskim w dniach inauguracji włoskiej prezydencji Unii Europejskiej. Usłyszałem wtedy silną zachętę i apel ministra Urbaniego do dwudziestu pięciu unijnych krajów. Wniósł on pomysł powołania dużych, intereuropejskich przedsięwzięć kulturowych działających non stop. Ich stała aktywność niechby świadczyła o tożsamość duchowej Europejczyków i rozwijała powstałe przez tysiąclecia wartości. Jako przykład wymienił on włoską koncepcję stale koncertującej orkiestry europejskiej z wielkim repertuarem symfonicznym.

Wkrótce też w Warszawie na spotkaniu komisji zagranicznych obu izb polskiego parlamentu, inaugurującym włoską prezydencję w Unii, z między innymi ambasadorem Republiki Włoskiej w Polsce przedstawiłem inicjatywę biblioteki w Lubiążu. Wskazałem wówczas na włoską inspirację projektu, podchwyczonego przez nas, umiejscowienia biblioteki w Lubiążu. Przy tej okazji wskazałem na dziedzictwo „inżynierskich oddziaływań” zakonu cystersów zapisane w programach Rady Europy promocji dziedzictwa kultury i przedsiębiorczości.

Mój trzeźwy pragmatyzm opieram na założeniu, że Polska może wnieść duży, piękny pocysterski obiekt z otaczającym go terenem oraz służyć doświadczoną kadram administratorów i techników, wszystkim państwom Europy – na razie kraje unijne – inwestowałyby w otrzymane gratis pomieszczenia na ich narodowe prezentacje, dostarczałyby do nich woluminów i opłacałyby obsługę biblioteczną, organizowałyby stałą ekspozycję wydawnictw, a także uczestniczyłyby w okazjonalnych zbiorowych prezentacjach.

Z funduszy Unii Europejskiej organizowane są dla zwiedzających wspólne przedsięwzięcia integrujące świadomość wokół wartości emanujących z wielkich dzieł literackich, w tym także prezentacje oddziaływań słowa literackiego na różne dziedziny życia, przede wszystkim na sztuki pokrewne: film, malarstwo, muzykę, nowoczesne kreacje elektroniczne. W warunkach lokalowych, obszarowych, jakimi dysponuje Lubiąż, możliwa jest również organizacja seminariów naukowców, lokalizacja usług kwaterek, stołówki i restauracji, kina, kabiny wideo, mniejszych i większych sal wystawowych.

Oświadczenie moje, oprócz życzeń, zawiera także nadzieję na osobiste zaangażowanie Pana Ministra i resortu kultury w zrealizowanie przedstawionej tu szansy dla Polski. Ze swej strony deklaruje mój aktywny udział w Komisji Kultury Parlamentu Europejskiego i wszędzie tam, gdzie tylko okoliczności pozwolą.

Łączę wyrazy szacunku
Bogusław Litwiniec

Oświadczenie złożone przez senatora Mirosława Lubińskiego

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego oraz do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Krzysztofa Panasa

W ostatnim czasie otrzymuję od jednostek służby zdrowia oraz przedstawicieli samorządów lokalnych wiele krytycznych uwag dotyczących zasad kontraktowania przez Narodowy Fundusz Zdrowia świadczeń na przyszły rok. Według mojej wiedzy zdecydowana większość placówek służby zdrowia na Dolnym Śląsku nie zamierza złożyć ofert w konkursie na nowe kontrakty w podstawowej opiece zdrowotnej i ambulatoryjnej specjalistycznej opiece zdrowotnej. Powodem takich decyzji jest przede wszystkim obciążenie jednostek POZ obowiązkiem zorganizowania dwudziestoczegogodzinnej pomocy wyjazdowej oraz obarczenie zadeklarowanych pacjentów kosztami transportu sanitarnego. Jednocześnie nie ma żadnej informacji na temat wzrostu środków finansowych przeznaczonych na podstawową opiekę zdrowotną. Stwarza to uzasadnione podejrzenie, że na wyżej wymienione dodatkowe obowiązki fundusz nie tylko nie przeznaczy dodatkowych środków finansowych, ale też może wymagać ich realizacji przy obniżeniu składki kapitałowej. Taki stan rzeczy jest przyczyną nieskładania ofert, de facto bowiem zgłoszenie oferty jest już wyrażeniem zgody na warunki umowy. W niepewnej sytuacji co do finansowania mógłby to być krok samobójczy.

Problemem są również warunki zaproponowane świadczeniodawcom ambulatoryjnej opieki specjalistycznej. Przy założonym czasie dwudziestu minut na przyjęcie jednego pacjenta przez lekarza specjalistę, co w przypadku lekarza zatrudnionego na całym etacie daje liczbę dwudziestu dwóch pacjentów przyjętych w ciągu dnia, nastąpi dalsze ograniczenie dostępu pacjenta do porad specjalistycznych. Takie założenie spowoduje, że podmioty zatrudniające specjalistów nie będą w stanie pokryć kosztów utrzymywania poradni specjalistycznych. W sytuacji dużych ZOZ, dokładających do niedoszacowanych już w poprzednich latach dziedzin: stomatologii i rehabilitacji, zapaść w kwestii pokrycia kosztów porad specjalistów spowoduje bardzo prawdopodobny krach finansowy. Tym samym zniweczy to długoletni dorobek samorządów w zakresie zapewnienia podstawowej opieki medycznej dla swoich mieszkańców i będzie skutkowało jej załamaniem oraz kolejnymi zwolnieniami z pracy w służbie zdrowia.

W wyniku dyskusji z lekarzami POZ pragnę przekazać uwagi środowiska, które powstały na bazie dotychczasowych doświadczeń i dotyczą zasad kontraktowania świadczeń. W mojej ocenie następujące postulaty zmierzają do poprawy funkcjonowania systemu.

Po pierwsze, umowa nie może limitować liczby pacjentów na liście aktywnej lekarza. Zapis taki jest sprzeczny z zapisami ustawy. W proponowanych umowach jest również zapis o konieczności ponownego zapisywania się pacjentów do lekarza, w sytuacji gdy poprzedni lekarz pacjenta przestanie pracować w danej jednostce. Brak ponownego zapisania się ma skutkować niepłaceniem za pacjenta przez NFZ. Taki zapis może spowodować, szczególnie w dużych placówkach, wielokrotne i uciążliwe dla wszystkich kilkakrotne składanie deklaracji przez pacjentów, których lekarze przestali pracować w danej jednostce.

Po drugie, całodobowa opieka lekarska – stacjonarna i wyjazdowa – oraz opieka w dni wolne od pracy powinna być kontraktowana jako osobne świadczenie, niezwiązane obligatoryjnie z POZ, a tak to jest obecnie zapisane w ustawie. Istnieje potrzeba powrotu do systemu pomocy doraźnej, jaki działał na bazie ambulatoriów pogotowia ratunkowego i zespołów wyjazdowych pogotowia. Pomoc doraźna nie ma nic wspólnego z POZ, są to dwie różne dziedziny medycyny. Sensowne jest więc połączenie pomocy doraźnej z ratownictwem medycznym.

Po trzecie, umowa POZ powinna obowiązywać w dni powszednie od poniedziałku do piątku w godzinach 8–18, a nie, jak proponuje NFZ, przez siedem dni w tygodniu, dwadzieścia cztery godziny na dobę.

Po czwarte, umowa na świadczenia POZ musi przewidywać czas na doskonalenie zawodowe personelu medycznego. A zapisy umowy skutecznie to uniemożliwiają.

Po piąte, transport medyczny karetkami pogotowia musi być wydzielony z POZ i kontraktowany jako osobne świadczenie, niezwiązane obligatoryjnie z POZ.

Po szóste, zasadne jest pozostawienie szczepień ochronnych w kompetencjach lekarza POZ wraz z odpowiednim tego finansowaniem.

Po siódme, badania diagnostyczne i konsultacje specjalistyczne wymagane przez orzeczników ZUS, zbędne za to w procesie leczenia, nie mogą być opłacane przez POZ.

Po ósme, lekarz POZ musi mieć zagwarantowane wynagrodzenie i zwrot kosztów udzielanych świadczeń za pacjentów spoza listy aktywnej.

Po dziewiąte, lekarz posiadający prawo wykonywania zawodu ma prawo do pracy w POZ. W umowie dotyczy to tylko lekarzy ze specjalizacją lub dziesięcioletnim stażem w POZ.

Po dziesiąte, przy ustalaniu stawki kapitaacyjnej na pacjenta obniżono wskaźniki korygujące „wagę pacjenta” – wysokość stawki uzależnionej od wieku pacjenta. Jeżeli przyjmujemy stawki z roku 2003 i nałożymy na nie „wagi” proponowane w umowie z NFZ, to realne obniżenie stawki kapitaacyjnej wyniesie około 7%. A to jest niedopuszczalne obniżenie środków.

Po jedenaste, umowy, nie tylko w POZ, powinny być na dłuższy czas niż na rok, bo tylko wtedy świadczeniodawcy są w stanie prowadzić sensowną, długofalową politykę inwestycyjną.

Po dwunaste, kontrakt nie może być podpisany bez opublikowania wszystkich wymaganych rozporządzeń i pełnej informacji o środkach posiadanych przez NFZ na opłacenie wszystkich elementów kontraktu.

Na koniec ostatni wniosek, dotyczący przyszłości, a wynikający z doświadczeń przeszłości. Czas najwyższy, by zakresy kompetencji i ramy umów na świadczenia medyczne były tworzone przez ludzi znających te sprawy od podszewki, a nie przez wizjonerów, którzy proponują nierealistyczne programy przypominające bardziej programy wyborcze niż logiczny, spójny system ochrony zdrowia, który z roku na rok, powoli, stawałby się lepszy. Tylko grupy ludzi znających problem od strony świadczeniodawcy i pacjenta we współpracy z Narodowym Funduszem Zdrowia i Ministerstwem Zdrowia są w stanie to zrobić.

Mirosław Lubiński

Oświadczenie złożone przez senatora Włodzimierza Łęckiego

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego

W ostatnim czasie do mojego biura senatorskiego wpłynęło wiele pism zawierających postulaty dotyczące podziału środków z Narodowego Funduszu Zdrowia. Do ważniejszych spośród bardzo istotnych spraw poruszanych w tych pismach należą zasady podziału środków dla oddziałów szpitalnych I i II typu. Dotyczy to między innymi oddziałów neurologicznych.

W katalogu świadczeń szpitalnych NFZ przyjęto zasadę kwalifikacji do leczenia niektórych schorzeń tylko w oddziałach II typu. Kryterium zakwalifikowania oddziału szpitalnego do II typu jest między innymi posiadanie aparatu MR, czyli rezonansu magnetycznego. Tymczasem w szpitalach w Poznaniu kilka oddziałów neurologicznych nie posiada tego typu aparatu, natomiast ma podpisane umowy z pracownikami MR w sąsiednich szpitalach, gwarantujące pełny i terminowy dostęp do aparatury oraz przeprowadzanie niezbędnych badań.

W katalogu świadczeń szpitalnych NFZ, zakładających leczenie tylko w II typie oddziałów, znajdują się następujące schorzenia: Nr 921, KOD 5.06.00.0000921 – bakteryjne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych; Nr 1163, KOD 5.06.00.0001163 – choroby demielinizacyjne (kolejny rzut) – diagnostyka i leczenie; Nr 1168, KOD 5.06.00.0001168 – choroby demielinizacyjne – pobyt pierwszorazowy z pełną diagnostyką i leczeniem; Nr 1165, KOD 5.06.00.0001165 – zespół bólowy, zawroty głowy – diagnostyka, leczenie zachowawcze; Nr 1169, KOD 5.06.0001169, TIA – diagnostyka rozszerzona, leczenie.

Zakwalifikowanie tych schorzeń tylko do oddziałów II typu spowoduje, że oddziały I typu praktycznie nie będą mogły przyjmować większości chorych, których od lat diagnozują i leczą.

Schorzenia te, z punktu widzenia wiedzy lekarskiej, nie wymagają wykonywania badań MR w trybie natychmiastowym, a stan chorych nie jest przeciwwskazaniem do przewożenia ich na badania do sąsiednich szpitali posiadających pracownię MR. Wszystkie pozostałe badania niezbędne w tych chorobach mogą być przeprowadzone na miejscu – w szpitalu o referencjach oddziału neurologicznego I typu.

Utrzymanie zaproponowanych przez NFZ zasad kwalifikacji chorób neurologicznych sprawi, że znacznie wydłuży się okres oczekiwania chorych na przyjęcie na oddziały neurologiczne II typu, podczas gdy miejsca szpitalne w oddziałach I typu nie będą wykorzystane.

Włodzimierz Łęcki

Oświadczenie złożone przez senatora Włodzimierza Łęckiego

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego

Istniejące w Poznaniu Wielkopolskie Stowarzyszenie Wolontariuszy Opieki Paliatywnej prowadzi wielce potrzebną i nieszablonową z punktu widzenia struktur służby zdrowia opiekę paliatywno-hospicyjną nad pacjentami w terminalnej fazie choroby, prowadzi też hospicjum dla dzieci oraz poradnię geriatryczną z jedynym w kraju wielodyscyplinarnym zespołem wyjazdowym.

Realizowany model opieki w odniesieniu do tej grupy pacjentów ma charakter pionierski, także w skali europejskiej, co po przystąpieniu Polski do UE może być istotnym atutem.

Dotychczasowe działania stowarzyszenia nie mieszczą się jednoznacznie w koncepcji świadczeń zdrowotnych przyjętych przez NFZ. Stale zwiększająca się liczba podopiecznych dowodzi, że realizowany model opieki jest potrzebny, sprawdza się w praktyce i, co jest bardzo ważne, w wielu przypadkach wymaga znacznie niższych kosztów niż wymagane w tradycyjnych metodach terapii.

Katalog świadczeń NFZ w bardzo małym stopniu uwzględnia świadczenia realizowane przez hospicjum domowe, a w odniesieniu do wielu przypadków pomija je całkowicie.

Mając na uwadze pozytywne oddziaływanie społeczne hospicjum, jak i jednoznacznie korzystne wyniki ekonomiczne, prosimy o ponowne przeanalizowanie jego działalności oraz przyjęcie rozwiązań umożliwiających działalność tego typu podmiotów na terenie całego kraju oraz rozszerzenie tej idei.

W szczególności prosimy o uwzględnienie następujących spraw.

Po pierwsze, ujęcie w zasadach kontraktowania świadczeń zdrowotnych standardów opieki geriatrycznej, przekazanych Ministerstwu Zdrowia i NFZ wiosną bieżącego roku, obejmujących poradnię geriatryczną, opiekę długoterminową oraz stacjonarny oddział geriatryczny.

Po drugie, uwzględnienie specyfiki działania hospicjum domowego. Przedstawione przez NFZ dane o udziale pacjentów, umownie nazwanych nowotworowymi i nienowotworowymi – 90% i 10% – mają charakter obiegowy, a uzależnione są od sprofilowania hospicjum. W medycynie europejskiej pojawiają się trendy dotyczące obejmowania pacjentów z postępującymi, niepoddającymi się leczeniu przyczynowemu schorzeniami nienowotworowymi o złym rokowaniu, holistyczną, wielodyscyplinarną opieką paliatywno-hospicyjną. Wspomniane hospicjum jako pierwsze w Polsce objęło opieką pacjentów z chorobami nienowotworowymi w ich własnych domach, a najczęściej są to ludzie w wieku podeszłym, którzy stanowią ponad 80% wszystkich chorych. Opieka nad nimi znacznie różni się od opieki nad pacjentami ze schorzeniami nowotworowymi i AIDS. Różnice te polegają często na dłuższym czasie przeżycia, a w wypadku osób starszych dotyczą także innych reakcji na stosowane leczenie. Dostęp do opieki paliatywnej jest szczególnie potrzebny w schyłkowym okresie życia chorych, co dotyczy także większości chorych w podeszłym wieku. W ostatnich latach liczba tych osób wzrasta w bardzo dużym tempie. Chodzi tu o chorych z trudnym do opanowania bólem, odleżynami, z otępieniem i zaburzeniami zachowania, a także z innymi przykrymi objawami – nietrzymania moczu i kału, zaburzeniami połykania, anoreksją, gastrostomią, nudnościami, wymiotami, zaparciem stolca. W świetle tych doświadczeń błędne jest stwierdzenie NFZ, iż około 90% pacjentów hospicjum mają stanowić osoby z chorobami nowotworowymi, ponadto oznaczałoby to zaprzestanie dotychczasowej opieki nad pacjentami z chorobami nienowotworowymi.

Po trzecie, przyjęcie pod opiekę hospicyjną powinno być wyznaczane przez potrzeby pacjenta, a nie przez przypuszczalny czas jego przeżycia. Według NFZ czas ten to ostatnie trzy miesiące, tyle ma bowiem trwać opieka. Czy świadczenia po upływie tego czasu będą finansowane przez fundusz? Ma to szczególne znaczenie w wypadku pacjentów z chorobą nienowotworową, nad którymi opieka może trwać kilka, a nawet kilkanaście miesięcy. W przyjętych przez NFZ założeniach opiekę domową nad pacjentami nienowotworowymi ma przejąć pielęgniarka środowiskowa pod nadzorem lekarza rodzinnego. Jeśli jednak weźmie się pod uwagę bardzo szeroki zakres obowiązków lekarza rodzinnego i pielęgniarki środowiskowej, to można sądzić, że nie są oni w stanie zapewnić wysokospecjalistycznej opieki paliatywnej. Przeniesienie ciężaru tej opieki na POZ ograniczy dostęp chorych do specjalistycznej opieki oraz wysoko wykwalifikowanych kadr, między innymi pielęgniacyjnych. Praca nad pacjentami hospicyjnymi, szczególnie nad osobami starszymi, jest trudna, stresująca i czasochłonna, a ponadto wymaga, oprócz dobrego przygotowania zawodowego, szczególnych predyspozycji psychicznych.

Uzupełnieniem domowej opieki paliatywnej mogłaby być poradnia medycyny paliatywnej, pełniąca dotychczas rolę konsultacyjną wobec POZ. Jednakże w założeniu ma ona służyć pacjentom z chorobami nowotworowymi, co wyklucza pacjentów z chorobami nienowotworowymi. Forma poradni medycyny paliatywnej z interdyscyplinarnym zespołem wyjazdowym – skład: lekarz, pielęgniarka, psycholog,

rehabilitant, pracownik socjalny, wolontariusz – może być rozwiązaniem korzystnym przede wszystkim dla pacjentów, a także dla NFZ z punktu widzenia ekonomicznego (jednostka rozliczeniowa: wizyta, punkt). Takie podejście ma również istotny aspekt humanitarny, bowiem ze środków przeznaczonych na dziewięćdziesiąt osobodni można zrealizować większą liczbę wizyt domowych, w warunkach opieki trwającej znacznie dłużej aniżeli trzy miesiące. Pacjenci w wieku podeszłym są grupą niejednorodną. Niektórzy z nich, zwłaszcza w okresie zaostrzeń choroby, wymagają codziennych wizyt, lecz są i tacy, których stan jest okresowo względnie stabilny i wizyty u nich mogą być realizowane z mniejszą częstotliwością. W odniesieniu do pacjentów hospicjum domowego z chorobami nienowotworowymi należy rozważyć możliwość zamiany sposobu finansowania z osobodni na wizyty.

Po czwarte, z doświadczeń wynika, że stosunek objętych opieką domową dzieci umownie określanych jako dzieci z chorobą nowotworową i nienowotworową, wynoszący 60%–40%, jest nieprawdziwy. Na podstawie trzyletnich obserwacji stwierdzono, że dzieci z chorobami rozrostowymi stanowiły około 10%, pozostałą natomiast część stanowili mali pacjenci z chorobami nienowotworowymi. Ma to określone skutki ekonomiczne, ponieważ opieka nad tymi dziećmi może trwać wiele lat, ale i tak jest kilkakrotnie tańsza aniżeli hospitalizacja.

Po piąte, wątpliwości budzi także stwierdzenie o granicznym wieku dzieci, wynoszącym osiemnaście lat, w wypadku przyjmowania do hospicjum dla dzieci. Wielu podopiecznych, na przykład z niewydolnością oddechową i wspomaganiem respiratorami, przekroczyło już osiemnasty rok życia. W takiej sytuacji trudno przekwalifikować dane dziecko i przenieść je do hospicjum dla dorosłych, takie hospicjum nie jest bowiem przygotowane pod względem organizacyjnym i technicznym do prowadzenia takiej działalności. Mimo wysokich kosztów opieki domowej nad dziećmi z oddechem wspomagany za pomocą respiratora i tak jest ona wielokrotnie tańsza niż ich hospitalizacja.

Włodzimierz Łęcki

Oświadczenie złożone przez senatora Longina Pastusiaka

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Leszka Millera

Szanowny Panie Premierze!

Prezes Zarządu Żeglugi Gdańskiej Spółka z o.o. zwrócił się do mnie z prośbą o pomoc w następującej sprawie. Z dniem 2 października 2003 r. służby graniczne obwodu kaliningradzkiego zawiesiły wycieczkowe rejsy okrężne naszych statków, to jest bez wysiadania pasażerów na ląd, z Gdańska i Gdyni do Bałtyjska oraz na Zalewie Wiślanym z Fromborka i Elbląga do Swietły. Władze obwodu kaliningradzkiego odmawiają zgody na wejście statków Żeglugi Gdańskiej Spółka z o.o. do wyżej wymienionych portów, żądając wiz wjazdowych dla pasażerów.

W wyniku tych decyzji przerwano dotychczasową działalność gospodarczą prowadzoną przez Żeglugę Gdańską Spółkę z o.o. , stwarzając zagrożenie bezrobociem dla ponad stu pracowników tego armatora, mimo zapewnień rosyjskiej straży granicznej obwodu kaliningradzkiego, że będą obowiązywały dotychczas stosowane zasady, to znaczy, że pasażerowie polskich statków udający się do portów obwodu kaliningradzkiego nie będą musieli posiadać wiz i voucherów.

W związku z zaistniałą sytuacją zwracam się do Pana Premiera z pytaniem: co rząd zamierza zrobić w sprawie przywrócenia wycieczkowych rejsów okrężnych do portów obwodu kaliningradzkiego bez konieczności posiadania przez pasażerów statków wiz i voucherów?

Longin Pastusiak

Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej i sportu Krystyny Łybackiej

Moje oświadczenie dotyczy planowanego opodatkowania szkół niepublicznych. Szkoły te powstały po roku 1990 i, realizując odpowiednie programy nauczania, stanowią uzupełnienie oświaty publicznej. Przejęcie przez rodziców obowiązku organizowania i prowadzenia placówek oświatowych w wyraźny sposób odciążyło gminy i powiaty jako organy właściwe do prowadzenia szkół od obowiązku dbania o bazę i zaplecze techniczne placówek. W budżetach samorządów zabezpieczenie logistyczne placówek oświatowych to bardzo ważna pozycja. Organizatorzy szkół niepublicznych na remonty, modernizacje, wyposażenie w sprzęt niezbędny do pracy przeznaczają pieniądze, które obecnie planuje się opodatkować.

Mając to na uwadze zwracam się do Pani Minister z pytaniem, jakie są przewidywane zyski, a jakie straty z planowanego opodatkowania szkół niepublicznych.

Z wyrazami szacunku
Sergiusz Plewa

Oświadczenie złożone przez senator Janinę Sagatowską

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego

Lekarze podstawowej opieki zdrowotnej Podkarpacia złożyli na moje ręce protest przeciw zmianom zasad udzielania świadczeń zdrowotnych przez NFZ na zadania (usługi) POZ. Zmiany te oczywiście zmierzają do obniżenia nakładów na podstawową opiekę zdrowotną.

Proponowane zmiany w większości nie mają żadnego uzasadnienia merytorycznego. Nie zmierzają do podniesienia jakości świadczonych pacjentom usług, nie przyczyniają się też do poprawienia dostępności czy poprawy organizacji świadczenia tych usług, a wręcz przeciwnie, na terenach wiejskich czy małych miast mogą doprowadzić do pogorszenia jakości tych usług.

Przykładem może być zakaz łączenia funkcji pielęgniarki środowiskowej i pielęgniarki praktyki czy pielęgniarki szkolnej i pielęgniarki praktyki. Wprowadzenie takiego rozwiązania w życie spowoduje lawinową rezygnację z kontraktów na higienę szkolną i dalsze pogorszenie opieki zdrowotnej w szkołach.

Kolejny przykład to problem pomocy wyjazdowej i stacjonarnej. Nie funkcjonuje ustawa o ratownictwie medycznym, a tworzy się dodatkowe struktury. Jest to częściowe dublowanie działań pogotowia ratunkowego istniejącego w obecnym kształcie.

Szkodliwość tego zapisu dla pacjentów polega na tym, że chory nie wie, kiedy ma się zwrócić do lekarza POZ, a kiedy do pogotowia.

Proszę o ustosunkowanie się do podniesionych zarzutów.

Z poważaniem
Janina Sagatowska

Oświadczenie złożone przez senator Janinę Sagatowską

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

W związku z niepokojącymi sygnałami przedsiębiorców, własnymi spostrzeżeniami i własną oceną, w trosce o pogłębianie zaufania podatników do państwa prawa oraz jego organów, pozwalam sobie przedstawić następujący problem.

Ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o utworzeniu wojewódzkich kolegiów skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych – DzU nr 137 poz. 1302 – ogłoszona została w dniu 6 sierpnia 2003 r. Art. 15 tej ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych – DzU nr 106 poz. 489, z późniejszymi zmianami.

Taką znaczącą zmianą jest wprowadzenie nowej kategorii podatników, tak zwanych dużych podatników, oraz zmiana dla nich właściwości naczelników urzędów skarbowych.

Z przepisów wprowadzających nowelizację wynika, że zaliczenie do kategorii tak zwanych dużych podatników będzie możliwe dopiero po 1 stycznia 2004 r., bo od tego dnia wchodzi w życie przepis tworzący tę kategorię podatników, a zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego następuje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym nastąpiło włączenie do danej kategorii podatników.

Podatnicy, w związku z zaliczeniem ich do kategorii obowiązującej do zmiany właściwości naczelnika urzędu skarbowego, zobowiązani są zawiadamiać o zmianie właściwości dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 października roku poprzedzającego rok, od którego nastąpi ta zmiana.

Takie zapisy ustawowe wskazują, że pierwsza zmiana właściwości możliwa jest 1 stycznia 2005 r., a zatem pierwsze zawiadomienia o zmianie właściwości winny być składane do dnia 15 października 2004 r. Tymczasem z wypowiedzi przedstawicieli Ministerstwa Finansów w „Rzeczpospolitej”, w dodatku „Dobra Firma” z dnia 18 września 2003 r., oraz informacji udzielanych przez urzędy skarbowe wynika, że podatnicy o których mowa w art. 5 ust. 9 lit. b nowelizowanej ustawy o urzędach i izbach skarbowych mają składać zawiadomienia o zmianie właściwości do dnia 15 października 2003 r.

Mimo przyjętej przez Ministerstwo Finansów interpretacji skutków nowelizacji w dniu 15 października 2003 r., czyli dacie wypełnienia przez podatnika obowiązku ustawowego, nie obowiązują przepisy wykonawcze. Brakuje wykazu naczelników urzędów skarbowych, których właściwości podlega nowa kategoria podatników, w prawem wymaganej formie, brakuje również obowiązującego wzoru zawiadomienia, który ogłoszony został w rozporządzeniu ministra finansów z dnia 23 września 2003 r. dopiero w „Dzienniku Ustaw” z dnia 8 października 2003 r. i wchodzi w życie po upływie czternastu dni.

Ministerstwo Finansów na swoich stronach internetowych informuje podatników o ich obowiązkach, „zapraszając” do składania zawiadomień.

Pominę w tym momencie zasadność interpretacji Ministerstwa Finansów przepisów nowelizujących ustawę o urzędach i izbach skarbowych w kontekście daty obowiązywania wprowadzanych zmian. Jeżeli zdaniem Ministerstwa Finansów zawiadomienia o zmianie właściwości dla określonej kategorii podatników winny być dokonywane do dnia 15 października 2003 r., to niezbędne akty wykonawcze winny być ogłoszone z odpowiednim, choćby minimalnym, wyprzedzeniem. Takie zaniedbanie skutkuje wyłącznie pogłębieniem braku zaufania podatników do obowiązującego prawa i organów władzy.

Karygodne i niedopuszczalne jest doprowadzenie do sytuacji, w której podatnicy poszukiwać mają źródeł prawa nie w opublikowanych aktach prawnych, lecz na stronach internetowych ministerstwa lub w informacjach urzędów.

Podatnicy zostali zmuszeni, z obawy przed negatywnymi dla siebie konsekwencjami, do postąpienia według pozaprawnych wytycznych Ministerstwa Finansów.

Opisana sytuacja przeczy naczelnej konstytucyjnej zasadzie, że Polska jest państwem prawa. Wnoszę więc o szczegółowe wyjaśnienia w tej sprawie.

Z poważaniem
Janina Sagatowska

Oświadczenie złożone przez senatora Henryka Stokłosa

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Rzeczypospolitej Grzegorza Kurczuka

Czas debaty nad budżetem państwa ożywia różne środowiska społeczne i zawodowe, które próbują lepiej lub gorzej lobbować za korzystnymi dla siebie rozwiązaniami. Wiele takich apeli i próśb dociera ostatnio do mojego biura senatorskiego. Ze względu na kiepski stan finansów państwa, a w związku z tym niewielkie jego możliwości – jako przedsiębiorca w pełni to sobie uświadamiam – większość z tych listów trafia do archiwum. Jeden wszakże zainteresował mnie szczególnie i dlatego postanowiłem uczynić go tematem niniejszego oświadczenia.

Od dyrektora Okręgowej Służby Więziennej w Poznaniu otrzymałem list wraz z wielostronicowym raportem o stanie więziennictwa, opracowanym przez Centralny Zarząd Służby Więziennej w Warszawie. W znacznej części dotyczy on problemów znanych mi w moim okręgu wyborczym, na którego terenie, dokładnie we Wronkach, znajduje się jedno z większych polskich więzień.

Raport ten w swej istocie jest gorącą prośbą i wołaniem o pomoc w zwiększaniu ilości środków finansowych na pilne potrzeby więziennictwa, zwłaszcza w zakresie inwestycyjnym i remontowym obiektów, spraw bytowych skazanych, w szczególności zaś w kwestii z roku na rok pogarszającej się sytuacji materialnej funkcjonariuszy i pracowników więziennictwa.

Wiem, także z własnych kontaktów z wyborcami, że rozczerwanie się nad kiepskim stanem polskich więzień jest bardzo źle przyjmowane przez wyborców, nękanym złymi warunkami życia w naszym kraju, bezrobociem i złym stanem infrastruktury społecznej. Mimo to jedna rzecz w tym raporcie warta jest, moim przekonaniu, pewnej uwagi i zastanowienia.

Otóż autorzy raportu sygnalizują o zamiarze zlikwidowania więziennych gospodarstw pomocniczych, co spowoduje znaczne ograniczenie liczby miejsc pracy dla więźniów. W gospodarstwach tych znajduje obecnie zatrudnienie co trzeci osadzony spośród tych wszystkich, którzy nie wykonują prac porządkowych i administracyjno-gospodarczych na rzecz jednostek penitencjarnych. Z tekstu raportu wnoszę, że decyzja o likwidacji motywowana jest faktem, iż gospodarstwa te są deficytowe. Moje wątpliwości, wątpliwości człowieka od lat zajmującego się biznesem, budzi pytanie, dlaczego tak się dzieje, dlaczego gospodarstwa te nie przynoszą zysku. Przecież dysponują one wieloma atutami, choćby najtańszą z możliwych, co prawda zapewne niezbyt wydajną siłą roboczą.

Wiem z lektury, że w innych krajach, zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych, wiele więzień utrzymuje się z pracy więźniów. Niektóre z nich są nawet prywatyzowane i stanowią niezłe źródło dochodu dla swych prywatnych właścicieli. Nie namawiam do powielania tego pomysłu, bo budzi on sporo zastrzeżeń moralnych, ale sądzę, że jest potrzebna refleksja nad sprawnością i talentami menedżerskimi kadry zarządzającej więziennymi gospodarstwami pomocniczymi.

Mam więc pytania do pana ministra sprawiedliwości Grzegorza Kurczuka.

Po pierwsze, czy dokonano w ministerstwie lub urzędach mu podległych – i kiedy to zrobiono – analizy przyczyn niepowodzeń gospodarczych gospodarstw pomocniczych?

Po drugie, czy pomysł likwidacji tych gospodarstw nie jest czasem ucieczką przed konieczną w moim przekonaniu ich restrukturyzacją i ekonomiczną naprawą?

Henryk Stokłosa

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Szanowny Panie Ministrze!

Na przełomie kwietnia i maja 2003 r. na terenie województwa małopolskiego dokonano przeglądu stanu technicznego wałów przeciwpowodziowych. Przebadano 1007,3 km wałów przeciwpowodziowych wraz z urządzeniami towarzyszącymi, czyli między innymi osiemset osiemdziesiąt szluz wałowych.

Wnioski pokontrolne jednoznacznie potwierdzają systematycznie pogarszający się stan techniczny obwałowań. Ustalono zakres prac wymagających natychmiastowej realizacji. Obejmują one między innymi modernizację korpusu obwałowań, remont skarp i korony, udrożnienie odpływów od szluz, konserwację, remont i modernizację szluz wałowych oraz konserwację obwałowań w pełnym rozmiarze. Stwierdzono ponadto konieczność przeprowadzenia okresowej oceny stanu technicznego i bezpieczeństwa tych urządzeń. Dokonanie takiej oceny poprzedza wykonanie badań. Na terenie województwa małopolskiego należy sprawdzić obwałowania o łącznej długości około 700 km.

MZMiUW w Krakowie zaplanował objąć zakresem szczegółowych badań 33 km wałów i przeznaczył na to zadanie 600 tysięcy zł. W 2003 r. MZMiUW otrzymał na wykonanie prac konserwacyjnych, w tym również na wałach, 2 miliony 944 tysiące zł. Po odliczeniu kosztów stałych związanych z obsługą i utrzymaniem przepompowni oraz z kosztami energii elektrycznej, pozostaje 580 tysięcy zł na bieżące utrzymanie urządzeń. Konserwacja wałów powinna odbywać się dwa razy do roku: wiosną i jesienią. Obecnie jedno koszenie 1007,5 km wałów kosztuje około 5 milionów 500 tysięcy zł, zatem przyznana kwota jest niewspółmiernie mała w stosunku do kosztów utrzymania posiadanych urządzeń wodno-melioracyjnych, które obecnie nie spełniają wszystkich wymogów stawianych urządzeniom ochrony przeciwpowodziowej i w przypadku wystąpienia powodzi stwarzają realne zagrożenie dla przyległych terenów.

W maju 2003 r. po raz kolejny rozpoczęto realizację programu „Bezpieczny wał”. Jest to akcja polegająca na zatrudnieniu bezrobotnych przy koszeniu traw na wałach. Niestety, jest to tylko jednokrotne wykoszenie porostu traw, i to nie we wszystkich gminach, na terenie których znajdują się wały przeciwpowodziowe.

W związku z ciągłym zmniejszaniem w budżecie państwa środków dla województwa małopolskiego na utrzymanie i konserwację urządzeń wodno-melioracyjnych poddanych uprawnieniom właścicielskim samorządu województwa zwracam się z prośbą o podjęcie działań mających na celu zwiększenie dotacji na realizację powyższych zadań. Zadania te wykonywane są przez samorząd województwa jako zadania z zakresu administracji rządowej. Art. 55 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999–2003 – tekst jednolity: DzU z 1998 r. nr 150 poz. 983, ze zmianami – mówi, że województwo otrzymuje dotacje celowe na zadania z zakresu administracji rządowej wykonywane przez województwo na podstawie odrębnych przepisów.

Z wyrazami szacunku
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Zgodnie z art. 49 ust. 4 Regulaminu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej kieruję niniejsze oświadczenie – w sprawie zabezpieczenia w projekcie budżetu na 2004 r. środków finansowych na realizację postanowień ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, DzU nr 123, poz. 776 z późniejszymi zmianami – do Pana Andrzeja Raczki, ministra finansów.

Szanowny Panie Ministrze, zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, a także zmianie innych ustaw – DzU nr 7 poz. 79 z 2003 r. – nastąpiła z inicjatywy rządu zmiana systemu udzielania przez państwo wsparcia dla pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne. Podstawowa zmiana systemu, o którym mowa powyżej, polega na zastąpieniu zwolnień podatkowych dotacjami z budżetu państwa. Zmiana ta miała zapewnić równy dostęp do przeznaczonych środków wszystkim pracodawcom, zarówno mającym status zakładu pracy chronionej, jak i działającym na otwartym rynku pracy.

Jak z tego wynika, budżet państwa przejął na siebie odpowiedzialność za wykonanie tego zadania. Jest rzeczą zrozumiałą, że odbiciem tego faktu powinno być zaplanowanie niezbędnych środków w budżecie. Szacowana wielkość środków na dopłatę według PFRON wynosi około 1 miliard 550 milionów zł, a według komisji trójstronnej 1 miliard 250 milionów zł, zaś w projekcie budżetu zapisano na ten cel kwotę 686 milionów zł.

Panie Ministrze, nasuwa się pytanie, czy opisana sytuacja jest wynikiem błędu, czy też odmiennego szacowania skali środków koniecznych na wykonanie ustawowego zadania. Jeśli wynika z odmiennego oszacowania potrzeb, to nasuwa się pytanie, co legło u podstaw takich wyliczeń.

Jedno jest pewne – brak pieniędzy wyeliminuje z rynku pracy osoby najbardziej dotknięte przez los; przejdą one wtedy na utrzymanie państwa. Byłby to najgorszy prezent w międzynarodowym roku osób niepełnosprawnych, tak szumnie zapowiadany przez lewicowy rząd.

Z wyrazami szacunku
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się z postulatem wprowadzenia do ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zapisu dotyczącego wyłączenia z ubezpieczenia społecznego rolników osób nabywających prawo do zasiłków dla osób bezrobotnych od daty rejestracji poprzedzającej nabycie prawa do zasiłku, a nie, jak dotychczas, od daty wypłaty zasiłku. Kilkudniowe okresy przerwy pomiędzy ustaniem zatrudnienia, rejestracją w urzędzie pracy i ustawowym nabyciem prawa do zasiłku powodują obowiązek zapłaty kwartalnej składki, a w przypadku, gdy zdarzenia te mają miejsce na przełomie kwartałów – obowiązek opłacenia składki za dwa kwartały.

Proszę o ustosunkowanie się co do zasadności wprowadzenia owego zapisu.

Z wyrazami szacunku
Józef Sztorc

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 47. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 października 2003 r.

w dwudziestą piątą rocznicę rozpoczęcia pontyfikatu Jego Świątobliwości Jana Pawła II

W dwudziestą piątą rocznicę rozpoczęcia pontyfikatu Senat Rzeczypospolitej składa Jego Świątobliwości Janowi Pawłowi II wyrazy najwyższego szacunku i podziękowania za nieustające wysiłki zmierzające do krzewienia pokoju i braterstwa w odwołaniu do godności człowieka oraz praw wszystkich narodów. Senat wyraża również wdzięczność Jego Świątobliwości za wkład w historyczne przemiany, które nastąpiły w ostatnim ćwierćwieczu XX wieku w Polsce.

„Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 23 października 2003 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 października 2003 r. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 października 2003 r.

**w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych
i biopaliwach ciekłych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 2 października 2003 r. ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 października 2003 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii
i izbach lekarsko-weterynaryjnych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 października 2003 r. ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2, w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c wyraz „wydany” zastępuje się wyrazami „lub inne dokumenty potwierdzające formalne kwalifikacje lekarza weterynarii wydane” oraz wyrazy „został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny” zastępuje się wyrazami „lub te dokumenty zostały uznane w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne”;
- 2) w art. 1 w pkt 3, w art. 2d w ust. 1 wyrazy „dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 pkt 1, a także w art. 2 ust. 1 pkt 4 albo wymagań określonych w art. 2a, a także w art. 2 ust. 1 pkt 4” zastępuje się wyrazami „odpowiednie dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2”;
- 3) w art. 1 w pkt 3, w art. 2g w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „art. 2d ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 2d ust. 1, 2 i 3 oraz art. 2e”;
- 4) w art. 1 w pkt 3, w art. 2k skreśla się wyrazy „będącym obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej”;
- 5) w art. 1 w pkt 4, w art. 6a skreśla się pkt 4;
- 6) w art. 1 w pkt 4, w art. 6a po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) nieuiszczania składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;”;
- 7) w art. 1 w pkt 5, w ust. 1 wyrazy „pozbawiania, zawieszania” zastępuje się wyrazami „pozbawiania prawa bądź zawieszania w prawie wykonywania tego zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania,”;
- 8) w art. 1 w pkt 7, w ust. 1a w pkt 11 średnik na końcu lit. b zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) zawieszeniem w prawie wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6 ust. 1 i 2,”;
- 9) w art. 1 w pkt 7, w ust. 1a w pkt 11 dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) tymczasowym zawieszeniem w wykonywaniu czynności zawodowych w przypadkach określonych w art. 47;”;
- 10) w art. 1 w pkt 8, w art. 18 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego” zastępuje się wyrazami „orzeczeń sądów powszechnych i lekarsko-weterynaryjnych”;
- 11) w art. 1 w pkt 8, w art. 18 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) pozbawienia prawa wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6 ust. 1;”;
- 12) w art. 1 w pkt 10, w ust. 3 po wyrazach „lekarsko-weterynaryjnej” dodaje się wyrazy „bez prawa ubiegania się o ponowne uzyskanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Senat, po dogłębnym rozważeniu propozycji zmian, przyjętych przez Sejm w nowelizacji ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, zaproponował 12 poprawek.

Część z tych poprawek nie zmienia merytorycznych rozstrzygnięć zawartych w regulacjach prawnych uchwalonych przez Sejm, jednakże w sposób istotny doprecyzowuje i uzupełnia luki zapewniając spójność z rozwiązaniami zawartymi w nowelizacji, jak również z całą ustawą.

I tak, w poprawce nr 2, zmieniony przepis art. 2d ust. 1, likwiduje nieprecyzyjne i niewyczerpujące odniesienia i nadaje normie prawnej charakter zasady ogólnej. Przyjęta przez Sejm regulacja pomija między innymi, odesłanie do przepisu art. 2b ust. 3 pkt 2, w którym wskazane zostały dokumenty przedstawione w celu udokumentowania postawy etycznej lekarza weterynarii. Może to, zdaniem Senatu, budzić wątpliwości w praktyce stosowania ustawy. Z tych powodów bardziej racjonalne jest wyrażenie intencji ustawodawcy w sposób zaproponowany w poprawce.

W poprawkach nr 5 i 10 Senat proponuje modyfikacje przepisów w zakresie postępowań dotyczących stwierdzania przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną utraty prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków izby lekarsko-weterynaryjnej. Zdaniem Senatu nie ma racjonalnych powodów, by różnicować przepisy dotyczące skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków izby oraz stwierdzania utraty prawa wykonywania zawodu ze względu na różne sądy orzekające w tych sprawach (sąd powszechny i lekarsko-weterynaryjny).

Wprowadzając poprawkę nr 6 Senat uznał za konieczne uzupełnienie przyjętego przez Sejm rozwiązania dotyczącego skreślenia z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej w przypadku nieuiszczenia składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok. Zgodnie z art. 17 ust. 1, prawo wykonywania zawodu wiąże się z obowiązkiem uzyskania wpisu w rejestrze członków izby lekarsko-weterynaryjnej. W przekonaniu Senatu, wykreślenie z tego rejestru powinno być poprzedzone postępowaniem stwierdzającym utratę prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii, do którego będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, odnoszące się do decyzji administracyjnych.

Poprawką nr 7 Senat wskazuje, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, odnoszące się do decyzji administracyjnych, stosuje się tylko w przypadkach pozbawiania bądź zawieszania w prawie wykonywania zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania. Natomiast, do pozbawiania bądź zawieszania w prawie wykonywania zawodu w ramach odpowiedzialności zawodowej, zgodnie z art. 62 ustawy nowelizowanej, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Wprowadzając poprawki nr 8 i 9 Senat uznał, że katalog informacji, które mają być umieszczone w rejestrze członków izby lekarsko-weterynaryjnej, powinien obejmować wszystkie przypadki ograniczeń w wykonywaniu zawodu, a więc również zawieszenie w prawie wykonywania zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania oraz tymczasowe zawieszenie w wykonywaniu czynności zawodowych w przypadku nieprawomocnego orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego.

W pozostałych poprawkach Senat zajął merytoryczne stanowisko.

W poprawkach nr 1 i 3 dał wyraz przekonaniu, że brak jest racjonalnych przesłanek do wyłączenia niektórych regulacji w przedmiocie procedury przyznawania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii w odniesieniu do osób niebędących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej. W poprawce nr 1 chodzi o możliwość dokumentowania uprawnień zawodowych lekarza weterynarii, oprócz dyplomu, innymi dokumentami uzyskanymi w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej. Natomiast poprawka nr 3 rozszerza na te osoby przepisy dotyczące, między innymi: obowiązku wydania im zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii, terminów obowiązujących w postępowaniu o przyznanie prawa wykonywania zawodu, czy też szczególnego trybu postępowania w przypadku powzięcia informacji mających wpływ na wykonywanie zawodu lub potwierdzania autentyczności dyplomów.

W poprawce nr 4 Senat uznał za zasadne rozszerzenie obowiązku udzielania przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną informacji o prawie polskim dotyczącym weterynarii wszystkim zainteresowanym osobom a nie tylko obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, bowiem będzie to miało, zdaniem Senatu, pozytywny wpływ na postępowanie w sprawie przyznania prawa wykonywania zawodu.

Poprawka nr 11 jest wyrazem przekonania Senatu, że katalog sytuacji, które powodują skreślenie przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną lekarza weterynarii z rejestru członków izby powinien obejmować również przypadek pozbawienia prawa wykonywania zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania.

Poprawką nr 12 Senat utrzymał w mocy obowiązującą dotychczas regulację, pozbawiającą lekarza weterynarii prawa ubiegania się o ponowne uzyskanie prawa wykonywania zawodu w przypadku, gdy praw tych został pozbawiony.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 października 2003 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 października 2003 r. ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w ust. 1 wyrazy „zmiana zapachu ciała lub jego wyglądu” zastępuje się wyrazami „zmiana wyglądu ciała lub ulepszenie jego zapachu”;
- 2) w art. 1 w pkt 2 w lit. a, w pkt 1 wyrazy „i wprowadza kosmetyk do obrotu lub który” zastępuje się wyrazem „lub”;
- 3) w art. 1 w pkt 2 w lit. a, w pkt 2 skreśla się wyraz „każdego”;
- 4) w art. 1 w pkt 4, w art. 8 w ust. 5 skreśla się wyrazy „informowania o kosmetykach”;
- 5) w art. 1 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Dane zawarte w krajowym systemie są udostępniane organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;”;
- 6) w art. 1 w pkt 8 po wyrazach „w art. 14” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. b oraz dodaje się lit. a w brzmieniu:
„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kto, bez zgłoszenia do krajowego systemu, wprowadza kosmetyk do obrotu podlega karze grzywny.”;”;
- 7) w art. 3 po wyrazach „niniejszą ustawą” dodaje się wyrazy „, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach uchwalonej przez Sejm w dniu 3 października 2003 roku, postanowił wprowadzić do jej tekstu 7 poprawek.

W pierwszej z nich Senat modyfikuje definicję „kosmetyku”, poprzez uzupełnienie jej o element pozytywnego działania kosmetyku, co zdaniem Izby odzwierciedla jego rzeczywistą funkcję.

Poprawka nr 2 jest wyrazem przekonania Izby, że proponowana definicja „producenta” nie jest zgodna z intencją ustawodawcy, ponieważ z jej brzmienia można wnioskować, że za producenta nie będzie uznana osoba, która zajmuje się jedynie wytwarzaniem kosmetyku. Omawiana poprawka definiuje pojęcie „producenta” w sposób prawidłowy – producentem w rozumieniu ustawy będzie zarówno przedsiębiorca, który wytwarza i jednocześnie wprowadza kosmetyk do obrotu, jak i ten przedsiębiorca, który wyłącznie wprowadza kosmetyk do obrotu, oraz przedsiębiorca który jedynie wytwarza kosmetyk.

Poprawka nr 3 ma charakter językowy.

Poprawki nr 4, 5 i 6 zostały wprowadzone przez Senat ze względu na dbałość o prawidłowy zapis legislacyjny oraz czytelność ustawy. Poprawki te w sposób konsekwentny, w ustawie nowelizującej (poprawka nr 4) oraz nowelizowanej (poprawki nr 5 i 6), posługują się skrótowym określeniem krajowego systemu informowania o kosmetykach wprowadzonych do obrotu.

Poprawka nr 7 jest wynikiem przekonania Izby, iż bezterminowe utrzymanie w mocy aktu wykonawczego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego zmienianego ustawą nie jest rozwiązaniem prawidłowym. Rozwiązanie przyjęte przez Senat (określenie sześciomiesięcznego terminu, do którego rozporządzenie może być utrzymane w mocy) niewątpliwie zdyscyplinuje do działania organy obowiązane do wydania aktu wykonawczego.

Określenie tego terminu ma także na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania ustawy, ponieważ przepisy zamieszczone w akcie wykonawczym uzupełniają rozwiązania merytoryczne zaproponowane w ustawie.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 października 2003 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 października 2003 r. ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 4 wyrazy „pastylek, tabletek, pigułek” zastępuje się wyrazami „tabletek, drażetek”;
- 2) w art. 1 w pkt 2 w lit. a w tiret dziesiątym, w pkt 46 skreśla się wyrazy „w ramach krajowego systemu informowania o produktach niebezpiecznych (KSIPN),”;
- 3) w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 1 wyrazy „oraz powodują” zastępuje się wyrazami „lub powodują”;
- 4) w art. 1 w pkt 23, w art. 29 w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „Sposób weryfikacji zasad” zastępuje się wyrazami „Sposób dokumentowania oraz weryfikacji zasad”;
- 5) w art. 1 w pkt 33, w art. 40b w ust. 2 w pkt 3 skreśla się wyrazy „administratora krajowego systemu informowania o produktach niebezpiecznych oraz”;
- 6) w art. 1 w pkt 41 w lit. b, w pkt 2 wyrazy „obowiązują od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.” zastępuje się wyrazami „obowiązują od dnia 1 stycznia 2004 r.”;
- 7) w art. 13:
  - a) w ust. 1 skreśla się pkt 3,
  - b) skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;
- 8) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że:

  - 1) przepis art. 20a ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 i przepis art. 1 pkt 43 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej;
  - 2) przepis art. 5 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 3 października 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw, Senat podjął uchwałę o wprowadzeniu do niej 8 poprawek.

Uchwalając poprawkę nr 1 Senat postanowił wyeliminować z ustawy nie stosowane już określenia.

Przyjmując poprawki nr 2 i 5 Senat wskazał, że system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RAASF) jest systemem niezależnym od krajowego systemu informowania o produktach niebezpiecznych (KSIPN).

W poprawce nr 3 Senat zamienił - w zakresie zakazu używania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych do produkcji i obrotu - koniunkcję na alternatywę łączną, uznając że środki spożywcze nie powinny być używane do produkcji i wprowadzane do obrotu, jeżeli zawierają substancje lub zanieczyszczenia w ilościach szkodliwych lub powodują ich zmiany organoleptyczne w stopniu uniemożliwiającym ich stosowanie.

Uchwalając poprawkę nr 4 Senat uznał za właściwe, aby kierujący zakładem, w celu potwierdzenia, że postępowanie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy jest skuteczne, określał również sposób dokumentowania zasad systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli w zakładzie.

W poprawce nr 6 Senat zaproponował zmianę terminu rozpoczęcia wdrażania zasad systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HAACP), z dnia akcesji na dzień 1 stycznia 2004 r. Przyjmując poprawkę Senat miał na względzie postanowienia Traktatu o przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, zobowiązującego nowe państwa członkowskie do wprowadzenia środków niezbędnych do przestrzegania przepisów dyrektyw i decyzji wspólnotowych od dnia akcesji. Rozpoczęcie wdrażania zasad systemu HAACP dopiero od dnia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej mogłoby, zdaniem Izby, okazać się terminem zbyt późnym.

Poprawki nr 7 i 8 porządkują treść przepisu o wejściu ustawy w życie i nadają mu brzmienie zgodne z zasadami techniki legislacyjnej.

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 października 2003 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 października 2003 r. ustawy o zmianie ustawy o Policji, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. a, ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Jednostki samorządu terytorialnego, państwowe jednostki organizacyjne, stowarzyszenia, fundacje, banki oraz instytucje ubezpieczeniowe mogą uczestniczyć w pokrywaniu wydatków inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania jednostek organizacyjnych Policji, a także zakupu niezbędnych dla ich potrzeb towarów i usług. Gospodarkę przeznaczonymi na te cele środkami finansowymi prowadzi się w Policji w ramach wyodrębnionego środka specjalnego.”;
- 2) w art. 1 w pkt 4, w ust. 2 wyrazy „, postępowania dyscyplinarnego” zastępuje się wyrazami „lub postępowania dyscyplinarnego”;
- 3) w art. 1 w pkt 5 w lit. a w drugim tiret, w pkt 4a wyrazy „orzeczenia przez sąd” zastępuje się wyrazami „wymierzenia przez sąd prawomocnym orzeczeniem”;
- 4) w art. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) w art. 67:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Policjanci mogą zrzeszać się w związku zawodowym policjantów.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Szczegółowe zasady współdziałania związku zawodowego policjantów z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Komendantem Głównym Policji określi statut tego związku, zarejestrowany w sądzie.”;
- 5) w art. 1 w pkt 8, w art. 87 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „krótkoterminowy” dodaje się wyraz „dodatkowy”;
- 6) w art. 1 w pkt 17, w art. 135 w ust. 2 użyte dwukrotnie wyrazy „odstąpieniu od” zastępuje się wyrazem „odmowie”;
- 7) w art. 1 w pkt 18, w art. 135c w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „jest krewnym” zastępuje się wyrazami „jest małżonkiem, krewnym”;
- 8) w art. 1 w pkt 18, w art. 135f:
  - a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „z nich notatek,” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 1a,”,
  - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Rzecznik dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, odmówić udostępnienia akt, jeżeli sprzeciwia się temu dobro postępowania dyscyplinarnego. Na postanowienie przysługuje zażalenie.”;
- 9) w art. 1 w pkt 18, w art. 135f w ust. 6 w zdaniu wstępnym wyrazy „i odmawia” zastępuje się wyrazami „albo odmawia”;
- 10) w art. 1 w pkt 18, w art. 135j:
  - a) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) pouczenie o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania,”,
  - b) w ust. 7 skreśla się wyrazy „oraz poucza się go o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania”;
- 11) w art. 1 w pkt 18, w art. 135j w ust. 3 wyrazy „przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia” zastępuje się wyrazami „przekazuje akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu do uzupełnienia”;
- 12) w art. 1 w pkt 18, w art. 135j w ust. 9 wyrazy „zarząd związku zawodowego policjantów działający w jednostce organizacyjnej Policji, w której obwiniony pełni służbę” zastępuje się wyrazami „zarząd właściwej organizacji zakładowej związku zawodowego policjantów”;
- 13) w art. 1 w pkt 18, w art. 135j w ust. 9 skreśla się wyrazy „, jeżeli jest członkiem tego związku”;
- 14) w art. 1 w pkt 18, w art. 135j w ust. 10 w pkt 3 wyrazy „7 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”;
- 15) w art. 1 w pkt 18, w art. 135k w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Wyższy przełożony dyscyplinarny odmawia przyjęcia odwołania, w drodze postanowienia, jeżeli zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalne.”;
- 16) w art. 1 w pkt 18, w art. 135m w ust. 1 wyraz „wpływu” zastępuje się wyrazem „wniesienia”;
- 17) w art. 1 w pkt 18, w art. 135m:
  - a) w ust. 2 po wyrazie „policjantów” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3”,

b) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niewyznaczenia przedstawiciela związku zawodowego, trzeciego członka komisji wyznacza wyższy przełożony dyscyplinarny.”;

18) w art. 1 w pkt 18, w art. 135o w ust. 5 wyrazy „orzeczenia o odstąpieniu od ukarania lub ukaraniu” zastępuje się wyrazami „orzeczenie o odstąpieniu od ukarania albo o ukaraniu”;

19) w art. 1 w pkt 18, w art. 135p w ust. 2 po wyrazach „bliskim stosunku” dodaje się wyraz „osobistym”;

20) w art. 1 w pkt 18, w art. 135q w ust. 7 kropkę na końcu zdania drugiego zastępuje się przecinkiem oraz wyraz „Przepisy” zastępuje się wyrazem „przepisy”;

21) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Za czyn podlegający odpowiedzialności dyscyplinarnej popełniony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może być wymierzona kara dyscyplinarna upomnienia lub kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 134 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Kara upomnienia oznacza wytknięcie ukaranemu przez przełożonego dyscyplinarnego niewłaściwego postępowania.

3. Kara upomnienia podlega zatarciu po upływie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o Policji zaproponował wniesienie do niej 21 poprawek. Wprowadzając poprawkę nr 1 Senat kierował się troską o stan finansów Policji. Poprawka ta ma na celu umożliwienie innym niż jednostki samorządu terytorialnego podmiotom, udzielania finansowego wsparcia Policji poprzez uczestniczenie w pokrywaniu różnorodnych jej potrzeb wskazanych w zmieniającym przepisie. Jednocześnie Senat nie uznał za wskazane wpisanie osób fizycznych na listę podmiotów uprawnionych do dofinansowania Policji.

Senat dokładnie rozważał dokonane ustawą zmiany w zakresie nowych podstaw zwalniania policjantów ze służby. W art. 41 w ust. 1 wskazane są te przyczyny, których zaistnienie skutkuje obowiązkiem zwolnienia funkcjonariusza ze służby. W poprawce nr 3 Senat zaproponował wprowadzenie zapisu o charakterze ochronnym, który ma na celu wykluczenie podejmowania radykalnych decyzji w sytuacji, gdy orzeczenie sądu nie jest prawomocne. Senat, wprowadził tę zmianę działając w przekonaniu, że gdy popełnienie przestępstwa jest oczywiste istnieją możliwości działania przełożonych, o których mowa w nowym pkt 8 w ust. 2.

Poprawka nr 4 zmienia przepisy nie nowelizowanego przez Sejm art. 67 ustawy o Policji. Poprawka jest konsekwencją dokonanej w uchwalonej ustawie zmiany nazwy „związku zawodowego Policji” na „związek zawodowy policjantów”.

Poprawka nr 7 dotyczy przepisu, który określa kiedy następuje wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego lub przełożonego dyscyplinarnego od udziału w sprawie. Pośród podstaw wyłączenia w pkt 2 dodano małżonka obwinionego. Zdaniem Senatu w sytuacji gdyby obwiniony był małżonkiem rzecznika lub przełożonego, osoby te niewątpliwie powinny być wyłączone od udziału w postępowaniu.

W poprawce nr 8 Senat wprowadził do ustawy przepis mający zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania dyscyplinarnego, dający rzecznikowi dyscyplinarnemu uprawnienie do odmowy obwinionemu udostępnienia akt, gdy to udostępnienie sprzeciwia się dobru postępowania dyscyplinarnego np. gdy obwiniony wielokrotnie i przez długi czas zapoznaje się z aktami blokując w ten sposób prowadzenie czynności w sprawie. Senat miał na uwadze również dobro obwinionego, zabezpieczenie jego prawa do obrony oraz przeciwdziałanie nadużywaniu prawa przez rzecznika dyscyplinarnego, stąd uprawnienie do zaskarżenia postanowienia o odmowie udostępnienia akt.

Obowiązek pouczenia obwinionego o sposobie i terminie wniesienia odwołania został zapisany w dwóch przepisach w art. 135j – w ust. 2 pkt 7 (na piśmie) oraz w ust. 7 (ustnie). Senat wprowadził poprawkę nr 10, w której zmierza do pozostawienia w ustawie obowiązku pouczenia obwinionego na piśmie, jako koniecznego elementu orzeczenia. To rozwiązanie wydaje się być o tyle słuszne, że ust. 7 nie wskazywał podmiotu obowiązowanego do udzielania ustnych pouczeń.

W poprawce nr 12 Senat precyzuje, który zarząd związku zawodowego policjantów powinien być poinformowany o raporcie, poprzedzającym wydanie orzeczenia o wydaleniu obwinionego ze służby. Poprawka jest efektem dostosowania przepisu do zmiany zawartej w art. 1 pkt 7 wprowadzonej do art. 43 ust. 3 ustawy, który stanowi, że zwolnienie policjanta ze służby może nastąpić po zasięgnięciu opinii organizacji zakładowej związku zawodowego policjantów.

Wprowadzając poprawkę nr 13 Senat uznał za słuszne wprowadzenie zapisu, który zobowiązuje przełożonego dyscyplinarnego do informowania związku zawodowego policjantów, o terminie każdego raportu, również w tych przypadkach, gdy obwiniony zagrożony wydaleniem ze służby, nie jest członkiem związku zawodowego.

Zdaniem Senatu należało skorelować terminy dotyczące stawienia się obwinionego do raportu z terminem, w którym przełożony jest obowiązany wydać orzeczenie w sprawie. Stąd poprawka nr 14, która stanowi, że nie wzywa się obwinionego do raportu, gdy istnieje przeszkoda uniemożliwiająca mu stawienie się do tegoż raportu w terminie 14 a nie 7 dni od dnia doręczenia mu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych. Orzeczenie kończące postępowanie powinno być wydane w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych i tym okresie (14 dni) przełożony dyscyplinarny może wezwać obwinionego do raportu.

Senat zdecydował się na wprowadzenie poprawki nr 17 ponieważ uznał, że ustawowy skład komisji, o której mowa w art. 135m i 135n, to skład trzech osób. W sytuacji, gdy związki zawodowe nie wyznaczają członka komisji, komisja nie powinna działać w składzie dwuosobowym lecz wyższy przełożony dyscyplinarny powinien, zdaniem Senatu, mieć obowiązek wyznaczenia trzeciego członka komisji.

Ostatnią poprawką nr 21 Senat wprowadził przepis przejściowy umożliwiający orzeczenie kary upomnienia w stosunku do obwinionego, który popełnił przewinienie przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Pozostałe poprawki nr 2, 5, 6, 9, 11, 15, 16, 18, 19 i 20 mają charakter redakcyjny i stylistyczny.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 października 2003 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 3 października 2003 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

Treść

47. posiedzenia Senatu w dniach 22 i 23 października 2003 r.

(Obrady w dniu 22 października)

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarza	
Ślubowanie senatora	
senator Krzysztof Jurgiel	3
Przyjęcie protokołów czterdziestego czwartego i czterdziestego piątego posiedzenia	
Projekt porządku obrad	
senator Krystyna Sienkiewicz	4
Zatwierdzenie porządku obrad czterdziestego siódmego posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w XXV rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Teresa Liszcz	5
Otwarcie dyskusji	
senator Zbigniew Romaszewski	6
senator Maria Szyszkowska	8
senator Teresa Liszcz	8
Zamknięcie dyskusji	
Skierowanie projektu uchwały do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Tadeusz Wnuk	8
sekretarz stanu	
w Ministerstwie Finansów	
Halina Wasilewska-Trenkner	9
Zapytania i odpowiedzi	
senator Mieczysław Janowski	10
sekretarz stanu	
Halina Wasilewska-Trenkner	10
senator Andrzej Spychalski	11
sekretarz stanu	
Halina Wasilewska-Trenkner	12
senator Adam Graczyński	13
sekretarz stanu	
Halina Wasilewska-Trenkner	13
Otwarcie dyskusji	
senator Adam Graczyński	14
sekretarz stanu	
Halina Wasilewska-Trenkner	15
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych	
Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska	
senator sprawozdawca	
Apolonia Klepacz	15
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Tadeusz Bartos	16
Zapytania i odpowiedzi	
senator Dorota Simonides	17
senator sprawozdawca	
Apolonia Klepacz	17
senator Dorota Simonides	17
senator sprawozdawca	
Apolonia Klepacz	18
Wystąpienie podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
podsekretarz stanu	
Daria Oleszczuk	18
Zapytania i odpowiedzi	
senator Zbigniew Romaszewski	19
senator Dorota Simonides	19
senator Dorota Simonides	20
podsekretarz stanu	
Daria Oleszczuk	20
senator Mieczysław Janowski	20
podsekretarz stanu	
Daria Oleszczuk	20
Otwarcie dyskusji	
senator Henryk Dzido	21

senator Bogusław Litwiniec	22	Zapytania i odpowiedzi	
senator Mieczysław Janowski	22	senator Zbigniew Kulak	34
senator Apolonia Klepacz	23	główny inspektor sanitarny	
senator Adam Graczyński	24	Andrzej Trybusz	34
senator Sławomir Izdebski	25	senator Jan Szafraniec	34
Zamknięcie dyskusji		główny inspektor	
Punkt czwarty porządku obrad: stanowis-		Andrzej Trybusz	35
ko Senatu w sprawie ustawy o zmianie		Otwarcie dyskusji	
ustawy o zawodzie lekarza weterynarii		senator Jan Szafraniec	35
i izbach lekarsko-weterynaryjnych		senator Zbigniew Kulak	36
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		Zamknięcie dyskusji	
nych i Integracji Europejskiej		Wystąpienie głównego inspektora sanitar-	
senator sprawozdawca		nego	
Władysław Mańkut	26	główny inspektor	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju		Andrzej Trybusz	37
Wsi		senator Zbigniew Kulak	38
senator sprawozdawca		senator Zbigniew Kulak	39
Janusz Lorenz	27	Punkt siódmy porządku obrad: stanowis-	
Wystąpienie sekretarza stanu w Minister-		ko Senatu w sprawie ustawy o zmianie	
stwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi		ustawy o Policji	
sekretarz stanu		Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej	
Józef Pilarczyk	27	i Bezpieczeństwa Publicznego	
Zapytania i odpowiedzi		senator sprawozdawca	
senator Jan Szafraniec	28	Maria Berny	39
senator Tadeusz Bartos	28	Zapytania i odpowiedzi	
sekretarz stanu		senator Anna Kurska	40
Józef Pilarczyk	28	senator Andrzej Anulewicz	40
Otwarcie dyskusji		senator Kazimierz Pawelek	41
senator Jan Szafraniec	29	senator Aleksandra Koszada	41
senator Henryk Dzido	30	senator Mieczysław Janowski	41
Zamknięcie dyskusji		senator Tadeusz Bartos	42
Punkt piąty porządku obrad: stanowisko		senator Józef Sztorc	42
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-		podsekretarz stanu	
wy o kosmetykach		w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej		i Administracji	
i Zdrowia		Tadeusz Matusiak	42
senator sprawozdawca		senator Kazimierz Pawelek	43
Alicja Stradomska	30	podsekretarz stanu	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		Tadeusz Matusiak	43
nych i Integracji Europejskiej		senator Tadeusz Bartos	43
senator sprawozdawca		podsekretarz stanu	
Bernard Drzęźła	31	Tadeusz Matusiak	44
Zapytania i odpowiedzi		Otwarcie dyskusji	
senator Henryk Dzido	32	senator Witold Gładkowski	44
senator sprawozdawca		senator Anna Kurska	45
Alicja Stradomska	32	senator Wiesław Pietrzak	45
Otwarcie dyskusji		senator Józef Sztorc	46
Zamknięcie dyskusji		Zamknięcie dyskusji	
Punkt szósty porządku obrad: stanowisko		Punkt ósmy porządku obrad: stanowisko	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-		Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-	
wy o warunkach zdrowotnych żywności		wy – Kodeks karny	
i żywienia oraz niektórych innych ustaw		Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej		i Praworządności	
i Zdrowia		senator sprawozdawca	
senator sprawozdawca		Ewa Serocka	47
Krystyna Sienkiewicz	32	Wystąpienie podsekretarza stanu w Mini-	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		sterstwie Sprawiedliwości	
nych i Integracji Europejskiej		podsekretarz stanu	
senator sprawozdawca		Marek Sadowski	47
Bernard Drzęźła	34		

senator Ewa Serocka	48
Otwarcie dyskusji	

Zamknięcie dyskusji
Komunikaty

(Obrady w dniu 23 października)

Wznowienie posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Teresa Liszcz	51
senator Maria Szyszkowska	51
Głosowanie nr 1	52
Głosowanie nr 2	52
Głosowanie nr 3	52
Podjęcie uchwały w w dwudziestą piątą rocznicę rozpoczęcia pontyfikatu Jego Świątobliwości Jana Pawła II	
Punkt drugi porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 4	52
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie połączonych Komisji Ochrony Środowiska oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Apolonia Klepacz	52
senator Henryk Dzido	52
Głosowania nr 5	53
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych	
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie połączonych Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Janusz Lorenz	53
Głosowanie nr 6	53
Głosowanie nr 7	53
Głosowanie nr 8	54
Głosowanie nr 9	54
Głosowanie nr 10.	54
Głosowanie nr 11.	54
Głosowanie nr 12.	54
Głosowanie nr 13.	54
Głosowanie nr 15.	54
Głosowanie nr 16.	54
Głosowanie nr 17.	55
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych	
Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 18.	55
Głosowanie nr 19.	55

Głosowanie nr 20.	55
Głosowanie nr 21.	55
Głosowanie nr 22.	55
Głosowanie nr 23.	55
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach	
Punkt szósty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie połączonych Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Krystyna Sienkiewicz	55
Głosowanie nr 24.	56
Głosowanie nr 25.	56
Głosowanie nr 26.	56
Głosowanie nr 27.	56
Głosowanie nr 28.	56
Głosowanie nr 29.	56
Głosowanie nr 30.	56
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw	
Punkt siódmy porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego	
senator sprawozdawca	
Maria Berny	57
senator sprawozdawca	
Maria Berny	57
Głosowanie nr 31.	57
Głosowanie nr 32.	57
Głosowanie nr 33.	57
Głosowanie nr 34.	57
Głosowanie nr 35.	58
Głosowanie nr 36.	58
Głosowanie nr 37.	58
Głosowanie nr 38.	58
Głosowanie nr 39.	58
Głosowanie nr 40.	58
Głosowanie nr 41.	58
Głosowanie nr 42.	58
Głosowanie nr 43.	58
Głosowanie nr 44.	58
Głosowanie nr 45.	58
Głosowanie nr 46.	59
Głosowanie nr 47.	59
Głosowanie nr 48.	59
Głosowanie nr 49.	59
Głosowanie nr 50.	59
Głosowanie nr 51.	59
Głosowanie nr 52.	59
Głosowanie nr 53.	59

Głosowanie nr 54.	59	Oświadczenie złożone	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji		przez senatora Włodzimierza Łęckiego . . .	84
Punkt ósmy porządku obrad (cd.)		Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 55.	60	przez senatora Longina Pastusiaka . . .	86
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny		Oświadczenie złożone	
Komunikaty		przez senatora Sergiusza Plewę	87
Oświadczenia		Oświadczenie złożone	
senator Krystyna Sienkiewicz	60	przez senator Janinę Sagatowską	88
senator Grzegorz Matuszak	61	Oświadczenie złożone	
Komunikaty		przez senator Janinę Sagatowską	89
Zamknięcie posiedzenia		Oświadczenie złożone	
Wyniki głosowań		przez senatora Henryka Stokłosę	90
Przemówienia i oświadczenia senatorów		Oświadczenie złożone	
przekazane do protokołu,		przez senatora Józefa Sztorca	91
niewyłoszone		Oświadczenie złożone	
podczas 47. posiedzenia Senatu		przez senatora Józefa Sztorca	92
Przemówienie senatora		Oświadczenie złożone	
Tadeusza Rzemikowskiego		przez senatora Józefa Sztorca	93
w dyskusji nad punktem trzecim		Uchwały	
porządku obrad.	73	Uchwała Senatu w dwudziestą piątą rocznicę rozpoczęcia pontyfikatu Jego Świątobliwości Jana Pawła II	97
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych	98
w dyskusji nad punktem czwartym		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych	99
porządku obrad.	74	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.	100
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosmetykach.	102
w dyskusji nad punktem siódmym		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw	104
porządku obrad.	75	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Policji	106
Oświadczenie złożone		Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny.	109
przez senatora Tadeusza Bartosa	76		
Oświadczenie złożone			
przez senatora Tadeusza Bartosa	77		
Oświadczenie złożone			
przez senator Marię Berny	78		
Oświadczenie złożone			
przez senatora Sławomira Izdebskiego . . .	79		
Oświadczenie złożone			
przez senatora Bogusława Litwińca . . .	80		
Oświadczenie złożone			
przez senatora Mirosława Lubińskiego . .	81		
Oświadczenie złożone			
przez senatora Włodzimierza Łęckiego . .	83		